

PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM”

ROBERT MISIUK UL. MALMEDA 15A/11
15-440 BIAŁYSTOK

tel. 743 53 48, 740 45 46, 0 502 075 102

0000°

STAROSTWO POWIATOWE
W SOKÓLCE
ul. Marsz. J. Piłsudskiego 6
16-100 Sokółka

Załącznik Nr 1

do decyzji Nr fb.6740.310.201
z dnia 17.11.2011

PROJEKT BUDOWLANY

-PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

-PROJEKT ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANY

RENOWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO W ZALESIU

OBIEKT:	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
ADRES BUDOWY:	ZALESIE GMINA SIDRA
INWESTOR :	Parafia pw. NMP Pocieszenia reprezentowana przez ks. Proboszcza Wojciecha Markowskiego
JEDNOSTKA PROJEKT.	PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM” 15-440 Białystok, ul. Malmeda 15a/11
PROJEKTANT :	
ARCHITEKTURA:	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK nr upr. BŁ/1/99
WSPÓŁPRACA:	MGR INŻ. MACIEJ BRZOSTEK
KONSTRUKCJA:	MGR INŻ. MAREK STACHURSKI nr upr. BŁ/118/82

BIAŁYSTOK, 30 KWIECIEŃ 2011 R.

R. Misiek
M. Stachurski
mgr inż. Marek Stachurski
uprawn. projektant i kier. budowy
w specj. konstrukc.-budowlanej
nr BŁ/118/82

Województwo : PODLASKIE
Powiat : SOKÓLSKI
Jednostka ewidencyjna : SIDRA
Obręb : 28 ZALESIE

WYPIS Z REJESTRU GRUNTÓW

z dnia: 2009-03-20

Jednostka rejestrowa : G.42

Lp	Podmiot ewidencyjny	Charakter własności / władania	Udział
1	PARAFIA RZYMSKO-KATOLICKA P.W. NAJŚWIĘTSZEJ MARII PANNY POCIESZENIA WIEŚ ZALESIE 16-125 P-TA ZALESIE GM.SIDRA;	własność	1/1

Nr działki	Ark.	Położenie działki	Pow. działki [ha]	Nr KW lub inny dokument własności	Oznaczenie użytków i konturów klasyfikac.	Pow. uż. [ha]
64	1		0.37	KW 23808	B-B-PsIV	0.37

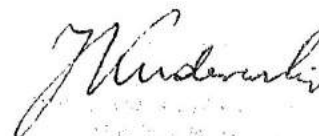
Razem powierzchnia działek : 0.37 ha

Słownie : Irzydzieści siedem ar.

Cała jednostka rejestrowa: 4.08 ha

Słownie : cztery ha. osiem ar.

Reprodukcja wzbroniona
Wykonano w 1 egzemplarzach

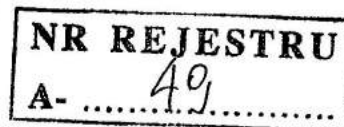

Sporządził : IWONA BARANIUK

PREZYDIUM
Wojewódzkiej Rady Narodowej
Wydział Kultury
Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Białymstoku
l.dz.
nr rejestru KL-III-1/265/66

Białystok dn. 7 - XI - 1966 r.

Administracja parafii rzymsk.-katol.
Zalesie
pow. sokólski

DECYZJA

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie art. 4 i 14 ust. i Ustawy z dn. 15. II. 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. nr 10 poz. 48) i art. 99 Kodeksu Postępowania Administracyjnego wpisuje się do rejestru zabytków województwa (miasta) Kościół w Zalesiu pow. sokólski z budowany w XVII wieku w stylu barokowym z fundacji H. Wołłowicza/1622 r./, odbudowany w 1858 roku. Murowany, tynkowany, na rzucie prostokąta z prostokątnym prezbiterium zamkniętym półkoliście, z ramionami transeptu zamkniętymi pięciobocznie. Fasada trójosiowa, trzykondygnacyjowa, na bocznych osiach wieże, kryte dachami namiotowymi. Na środkowej osi wejście główne, nad nim nisza z figurą Chrystusa. Wnętrze jednoprzestrzenne, sklepienie kolebkowe z lunetami.

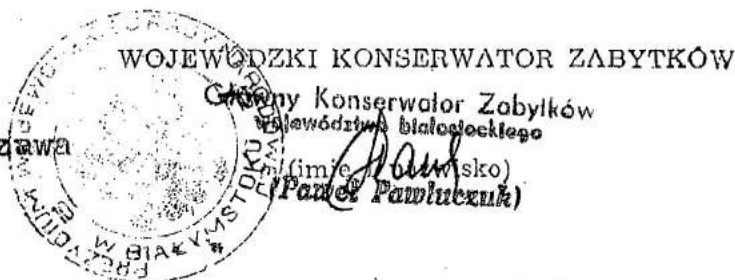
Uzasadnienie:

Kościół w Zalesiu pow. sokólski należy do cennych zabytków barokowych XVII wieku, których nieliczne przykłady zachowały się na naszym terenie.

Decyzji niniejszej na podstawie art. 100 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Od decyzji tej przysługuje odwołanie do Ministerstwa Kultury i Sztuki za pośrednictwem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Odpisy decyzji otrzymują:

- 1) Min. Kult. i Szt. ZM i OZ Warszawa
- 2) Wydz. BUA PWRN w Białymstoku
- 3) Wydz. BUA PFRN w Sokółce
- 4)

Stwierdzam zgodność z oryginałem

31 MAR 2011

data
Podpis Wojewódzki
Konserwator Zabytków
podpis
Andrzej Nowakowski

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Podlaska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Podlaska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

dr inż. arch. Robert Misiuk

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **B1/1/99**, jest wpisany na listę członków Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **PD-0049**.

Członek czynny od: 20-02-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 23-03-2011 r. Białystok.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2012 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Stanisław Łapieński-Piechota, Przewodniczący Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

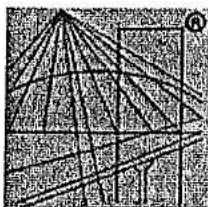
Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

PD-0049-79ED-E112-5D5B-2283

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

P O L S K A
I Z B A
I N Ż Y N I E R Ó W
B U D O W N I C T W A

Zaświadczenie

o numerze weryfikacyjnym:

PDL-FKH-LQ2-7LU *

Pan Marek Stachurski o numerze ewidencyjnym PDL/BO/1414/01

adres zamieszkania ul.Dziesięciny 41 m 5, 15-806 Białystok

jest członkiem Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa i posiada wymagane ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej.

Niniejsze zaświadczenie jest ważne do dnia 2011-06-30.

Zaświadczenie zostało wygenerowane elektronicznie i opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu w dniu 2010-12-17 roku przez:

Czesław Miedziałowski, Przewodniczący Rady Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

(Zgodnie art. 5 ust 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. 2001 Nr 130 poz. 1450) dane w postaci elektronicznej opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu są równoważne pod względem skutków prawnych dokumentom opatrzonym podpisami własnoręcznymi.)

* Weryfikację poprawności danych w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić za pomocą numeru weryfikacyjnego zaświadczenia na stronie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl lub kontaktując się z biurem właściwej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Białystok dnia 1 października 1982r.

WOJEWODA BIAŁOSTOCKI

Nr Bł/118/82

STWIERDZENIE PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO

do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Na podstawie § 5 ust.1, §6 ust.3, §7 i §13 ust.1 p.2.

Rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie /Dz.U. nr 8, poz.46/ stwierdza się, że

Ob. M a r e k S T A C H U R S K I

magister inżynier budownictwa lądowego

urodz.dnia 18 czerwca 1950r. Białystok

posiada przygotowanie zawodowe, upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji projektanta oraz kierownika budowy i robót

w specjalności konstrukcyjno -budowlanej

Ob. Marek Stachurski jest upoważniony do:

- 1/ sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych budynków oraz innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych,
- 2/ sporządzania w budownictwie osób fizycznych projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych:
  - a/ budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
  - b/ budowli nie będących budynkami,
- 3/ kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy i robót, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego w zakresie wszelkich budynków i innych budowli, z wyłączeniem linii, węzłów i stacji kolejowych, dróg oraz lotniskowych dróg startowych i manipulacyjnych, mostów, budowli hydrotechnicznych i wodnomelioracyjnych.-

Za zgodność z oryginałem

mgr inż. Marek Stachurski
uprawn. projektant i kier. budowy
w specj. konstrukc.-budowlanej
nr BŁ/118/82

Z up. WOJEWODY

Leonard Budryk
inż. arch. Leonard Budryk
Dyrektor Wojewódzkiego Biura
Planowania Przestrzennego
Główny Architekt Województwa

OŚWIADCZENIE PROJEKTANTA

Na podstawie art.20 ust 4 Prawa Budowlanego Dz. Ustaw nr 156 poz. 1118 z 2006 r. tekst jednolity oświadczam, że dokumentacja projektowa remontu i renowacji Kościoła parafialnego pod wezwaniem NMP Pocieszenia w Zalesiu gmina Sidra wykonana została zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami wiedzy technicznej.

LP	BRANŻA	PROJEKTANT	UPRWNIECIA	PODPIS
1	ARCHITEKTURA	DR INŻ. ARCH ROBERT MISIUK	nr upr. BŁ/1/99	
2	KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MAREK STACHURSKI	nr upr. BE/118/82	
3				
4				

Białystok dn. 20.04.2011 r.

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

PROJEKT BUDOWLANY

A. ZAŁĄCZNIKI FORMALNO PRAWNE

- Zaświadczenia POIA o przynależności do Izby Architektów
- Kserokopie uprawnień projektantów
- Oświadczenie projektantów

B.1 PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU

B.1.1 CZĘŚĆ OPISOWA DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

B.1.2 CZĘŚĆ GRAFICZNA DO PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU skala 1:1000

B.2 CZĘŚĆ ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANA

B.2.1 CZĘŚĆ OPISOWA WRAZ Z OCENĄ STANU TECHNICZNEGO KOŚCIOŁA

B.2.2 CZĘŚĆ GRAFICZNA STANU ISTNIEJĄCEGO

1. ukształtowanie terenu wokół kościoła	skala	1:200
2. rzut przyziemia	skala	1:100
2B rzut posadzki układ istniejący	skala	1:100
3. rzut piętra	skala	1:100
4. rzut poddasza	skala	1:100
5. rzut dachu	skala	1:100
6. Przekrój A-A	skala	1:100
7. Elewacja północna	skala	1:100
8. Elewacja wschodnia	skala	1:100
9. Elewacja południowa	skala	1:100
10. Elewacja zachodnia	skala	1:100

SERWIS ZDJĘCIOWY

B.2.3. CZĘŚĆ OPISOWA DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

B.2.4 CZĘŚĆ GRAFICZNA DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

01. droga procesyjna	skala	1:200
1. Elewacja północna	skala	1:100
2. Elewacja wschodnia	skala	1:100
3. Elewacja południowa	skala	1:100
4. Elewacja zachodnia	skala	1:100
5. Rzut przyziemia	skala	1:100
5.B. Rzut posadzki – układ docelowy	skala	1:100
6 Przekrój A-A	skala	1:100
7. detal wieży	skala	1:50
8 detal wieży	skala	1:50
9. zestawienie stolarki okiennej i drzwiowej		

DETAL PROFILI OKIENNYCH

C INFORMACJA BIOZ

Projektuje się zmianę konfiguracji terenu w najbliższym sąsiedztwie kościoła i przywrócenie pierwotnego stanu historycznego. Polegać to będzie na demontażu istniejących chodników wokół kościoła, demontażu betonowych opasek i platform przy ścianach przyziemia, obniżenie średniego poziomu przyległego terenu oraz odpowiednie wyprofilowanie spadków na zewnątrz budynku.

7. Zestawienie gruntów i ich przydatność do posadowienia.

Po rozmowach z inwestorem, analizie istniejącej zabudowy, oraz ukształtowania terenu stwierdzono, że istniejący układ warstw geologicznych pozwala zakwalifikować budynek do pierwszej kategorii geotechnicznej posadowienia budynków. W obrębie dokumentowanego terenu nie stwierdzono występowania wód gruntowych powyżej poziomu posadowienia budynku. Roboty budowlane nie będą miały bezpośredniego wpływu na istniejące posadowienie budynku. Przyjęto następujące założenia projektowe:

- Warunki gruntowe określono jako proste. Grunt pod powyższą inwestycję zaliczono do pierwszej kategorii geotechnicznej.
- Warstwa gruntów nieprzydatnych do posadowienia nowych utwardzeń (chodników) wokół obiektu, reprezentowana przez grunty organiczne o miąższości 0.3-0.4 m – do usunięcia.
- W trakcie prowadzenia robót nie dopuszczać do naruszenia naturalnej struktury gruntu w poziomie posadowienia i zasypywania przekopanych miejsc gruntem rozluźnionym.
- Zalegające w podłożu grunty spoiste mogą się okazać gruntami wysadzinowymi, w związku, z czym należy zachować wymaganą grubość przykrycia łąw fundamentowych, ze względu na przemarzanie - 120 cm poniżej terenu. (dotyczy ewentualnych pogłębień w bezpośrednim sąsiedztwie obiektu czy muru wokół kościoła)
- Zmiany zaproponowane w projekcie nie powinny wpłynąć na pogorszenie warunków gruntowo wodnych i zalewanie wodami opadowymi sąsiednich działek.

W przypadku stwierdzenia niezgodności z powyższym zapisem, (np. wystąpienie kurzawki, głębokiej warstwy gruntów nasypanych, nienośnych itp.) kierownik budowy powinien przerwać roboty i niezwłocznie powiadomić jednostkę projektową w celu przedsięwzięcia środków zastępczych.

8. Opis układu komunikacyjnego i uzbrojenia terenu

Układ komunikacyjny

Roboty budowlane remontowe nie będą miały wpływu na istniejący układ komunikacyjny.

Uzbrojenie terenu.

Obecnie teren jest częściowo uzbrojony w sieci infrastruktury technicznej. Zamierzenie budowlane nie będzie miało wpływu na zmianę istniejących parametrów zaopatrzenia w media.

Na terenie działki występuje przyłącze energetyczne, odprowadzenie wód deszczowych – powierzchniowe, zapotrzebowanie w energię ciepłą (w niewielkim zakresie) – z kotłowni własnej opalanej paliwem stałym

9. Inne dane

Teren inwestycji znajduje się w strefie ochrony konserwatorskiej i podlega uzgodnieniu z WOSOZ w Białymstoku.

Działka nie leży w obrębie eksploatacji górniczej.

Remontowany budynek nie jest zlokalizowany na terenie chronionym Natura 2000, a realizacja robót nie będzie oddziaływać szczególnie szkodliwie na środowisko. Realizacja inwestycji nie będzie wymagała wycinki drzew i krzewów.

architektura: dr inż. arch. Robert Misiuk nr upr. BŁ/1/99

konstrukcja mgr inż. Marek Stachurski nr upr. BŁ/118/82

OPIS TECHNICZNY
DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO – CZĘŚĆ ISTNIEJĄCA –
INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO

1. Dane ogólne

- 1.1. Obiekt Kościół parafialny pod wezwaniem NMP Pocieszenia w Zalesiu gmina Sidra
- 1.2. Adres Zalesie gmina 16-124 Sidra nr dz. 156
- 1.3. Inwestor Parafia pw. NMP Pocieszenia reprezentowana przez ks. Proboszcza Wojciecha Markowskiego
- 1.4. Jednostka projektowa : PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM”
15-440 Białystok, ul. Malmeda 15a/11
- 1.5. Projektanci:
architektura: dr inż. arch. Robert Misiuk nr upr. Bł/1/99
architektura współpraca: mgr inż. arch. Maciej Brzostek
konstrukcja mgr inż. Marek Stachurski nr upr. BŁ/118/82

2. Podstawa opracowania:

- Program użytkowy Inwestora.
- Umowa i uzgodnienia z Inwestorem.
- Inwentaryzacja stanu istniejącego
- Serwis fotograficzny
- Podkład geodezyjny.

Opis techniczny do inwentaryzacji architektonicznej budynku kościoła parafialnego pod wezwaniem NMP pocieszenia w Zalesiu.

3. Określenie przedmiotu i zakresu opracowania

Przedmiotem opracowania jest inwentaryzacja kościoła parafialnego, określająca formę i stan techniczny pod kątem wykonania opracowań opinii technicznej, projektu budowlanego i kosztorysu robót budowlano-konserwatorskich w zakresie renowacji.

4. Dane liczbowe budynku

Pow. zabudowy	Pz	-	386,9 m ²
Pow. całkowita	Pc	-	340,0 m ²
Szerokość elewacji frontowej- 16,80 m, wysokość budynku 9,40 m, długość budynku 30,28 m.			

5 Rozwiązania architektoniczno – budowlane

5.1 Rys historyczny. (skrót z publikacji historycznej dostarczonej przez ks. Proboszcza)

Rzymskokatolicką parafię w Zalesiu ufundował w 1602 roku Hieronim Wołłowicz.. Prawdopodobnie wkrótce potem przystąpiono do murowania kościoła. W 1618 roku Hieronim Wołłowicz przekazał uposażenie parafii w Zalesiu bernardynom grodzieńskim, a w 1623 roku ukończono budowę świątyni pod wezwaniem Przemienienia Pańskiego.

Szczyśliwie zachowała się wizytacja zalesiańskiego kościoła z 1662 roku, sporządzona 16 maja przez ks. Jana Wojsznarowicza, proboszcza dąbrowskiego. Opisuje ona kościół w sposób następujący: *Ecclesia tituli Transfigurationis Domini. Sam kościół ex fundamentis murowany, sklepisty, o dwóch wieżach, gontami pobity. Copula maleńka, bez krzyża. W kościele chór murowany i babiniec, ale dach i wieże odarte.* Wizytator rysuje obraz

świątyni wzniesionej solidnie, lecz wymagającej już pewnych napraw. W szczególnie złym stanie był dach, który, narażony na zalewanie przez deszcz, zagrażał sklepieniom. Z wizytacji jasno wynika, że kościół od początku posiadał dwie wieże, sklepienia oraz chór muzyczny w formie balkonu, pod którym znajdował się babiniec. Pierwotnym pokryciem dachu, jak w przypadku większości świątyń w tym czasie, był gont, a wieńczyła go zapewne sygnaturka (*copula*), nie zachowana do naszych czasów. Kościół otaczał cmentarz, obwiedziony murem. Na murowanej dzwonnicy, zapewne wieży kościelnej, wisiał *dzwon wielki*. Wyposażenie wnętrza było co najmniej skromne. Nieokazałymi kształtami musiały się zapewne odznaczać dwa ołtarze – główny i boczny. Pierwszy określony został jako wykonany *stolarską robotą*, a więc zapewne pozbawiony dekoracji rzeźbiarskiej, drugi – jako *prosty*. W wielkim ołtarzu znajdowało się wyobrażenie Chrystusa niosącego krzyż oraz portatyf. Nie było zaś cyborium, Najświętszy Sakrament przechowywano w zakrystii. Z tych sprzętów do dziś zachowała się jedynie bardzo ciekawa chrzcielnica z piaskowca, mieszcząca w misie chrzcielnej miedziany kociołek. Jej podstawa ma kształt tralki, przewiązanej w połowie wysokości i wspartej na plincie. Misa zbliżona jest do półkuli i ozdobiona półplastycznymi liśćmi akantu: naprzemiennie gładko do niej przylegającymi i odchylającymi się na zewnątrz. Wśród nich umieszczono strzępiasty kartusz z herbem Bogoria i inicjałami HW.

O dziejach kościoła w XVIII stuleciu wiemy niewiele – nie zachowała się bowiem żadna wizytacja. Pod koniec wieku XVII lub już w XVIII wykonano zapewne nowy zespół ołtarzowy, który został dokładnie opisany w wizytacji z 1828 roku. Poprzedni inwentarz, datowany na rok 1820, jest bardzo lakoniczny i wspomina jedynie o istnieniu trzech drewnianych ołtarzy, takiejże ambony, cyborium i dwóch konfesjonałów oraz dwóch dzwonów różnej wielkości.

Podobnie jak w 1820 roku w 1828 kościół wciąż wymagał poważnego remontu, przede wszystkim w partii zadaszenia, w naturalny sposób najbardziej narażonej na zniszczenie. Zły stan dachu spowodował zniszczenie gzymsów okapowych oraz wieżby dachowej, na elewacjach widoczne były ubytki cegieł, pokrywający fasadę tynk miejscami się wykruszył (pozostałe elewacje opisano jako nietynkowane), rynny zbutwiały. Ramy okienne były spróchniałe, szyby powybijane.

Od XVII wieku kościół w Zalesiu wzbogacił się zarówno w szaty, jak i naczynia liturgiczne, ale ich stan pozostawiał wiele do życzenia. Ornatów odnotowano siedem: dwa błękitne, trzy białe, czarny i czerwony, będące przeważnie w złym stanie. Zniszczona była także bielizna kościelna, opisywana często jako połatana lub podarta. Naczynia z mosiądzu (kociołki na wodę święconą) i cyny (amputki) były stare i dziurawe, oba antepedia podarte. Księgi liturgiczne również określono jako wiekowe i zniszczone: mszał (z 1709 roku) *stary, rozrzucony, podarty i nieużyty*; *agendka mała w skórce oprawna, stara*; *ewangeliczka stara*. Inwentarz odnotował też m.in. istnienie dużego krzyża drewnianego z figurą oraz siedem starych obrazków *w ramkach i bez ramek*.

Wokół kościoła nadal funkcjonował cmentarz grzebalny, pomimo nakazu Obwodowego Rządu Białostockiego aby obok wyznaczyć nowy teren na chowanie zmarłych: *ale dotąd to skutku nie miało*.

Przyczyną zaniedbania kościoła była według wizytatora niewielka liczba parafian i nieduży fundusz, który nie starczał na wszystkie jego potrzeby. Wizytator zaproponował wsparcie kościoła z kwesty na ubogie parafie.

Wydaje się jednak, że plan ten nie doszedł do skutku. W 1840 roku kościół wciąż wymagał remontu. Z wizytacji z 1840 roku dowiadujemy się również, że kościół nie był konsekrowany.

Ksiądz Węcłowicz próbował na miarę swych możliwości ratować świątynię. W latach 1851-1853 przeprowadził w jej wnętrzu kilka napraw. Ksiądz Węcłowicz kontynuował prace remontowe jeszcze w 1858 roku, kiedy to dzięki *dużej pomocy i ofiarności parafian (...)* zostały przebudowane dwie wieże kościelne i zamurowane dwa okna od strony północnej oraz kościół został pokryty czerwoną dachówką, produkowaną wówczas w Czarnej Wsi koło Białegostoku. Bezpośrednią przyczyną tych zmian miał być pożar kościoła.

13 lat później nowy proboszcz kościoła w Zalesiu, ks. Tomasz Siemionowicz borykał się z takimi samymi problemami jak jego poprzednicy. 29 maja 1871 roku zwrócił się do dziekana sokólskiego, ks. Wysockiego, o przedłożenie przed Konsystorzem Wileńskim prośby o zgodę na remont kościoła. Konieczność natychmiastowych napraw motywowował nierzetelnością bądź brakiem doświadczenia majstrów, którzy za kadencji poprzedniego proboszcza remontowali dach. Nie podrzuczone wapnem dachówki na wieżach i kaplicach świątyni były strącane przez wiatr, a przez dziury wpadał do środka śnieg i deszcz, niszcząc wnętrze kościoła i jego wyposażenie. Zaniechano wówczas też pobielenia ścian wapnem, w związku z czym kościół wyglądał na zaniedbany i ubogi, a jego elewacje niszczyły dodatkowo wody opadowe, ściekające z nieszczelnych rynien. Według proboszcza remont, chociaż konieczny, miał być niedrogi (około 100 rubli) i przeprowadzony z jego własnych środków. 5 czerwca dziekan sokólski przesłał ów raport o stanie kościoła do Konsystorza Wileńskiego, który po otrzymaniu od generalnego gubernatora w Grodnie zgody, przesłał ją na początku października do dziekana sokólskiego. Niestety, ks. Siemionowicz, wracając w listopadzie 1871 roku z Grodna, gdzie miał kupić wapno potrzebne do remontu, zgubił wszystkie posiadane przez siebie pieniądze, czyli 300 rubli srebrnych w papierach wartościowych. Bank odmówił jakiegokolwiek rekompensaty. Jednak dzięki wstawiennictwu dziekana sokólskiego proboszcz zalesiański otrzymał w 1873 roku 230 rubli z kościelnego funduszu przeznaczonego na remonty w ubogich parafiach. Być może część prac została za tą kwotę wykonana, lecz pod koniec 1874 roku ks. Siemionowicz przesłał do Konsystorza, za pośrednictwem dziekana, prośbę o zgodę na zebranie wśród parafian składki na remont kościoła. Zgodę taką uzyskał w styczniu 1875 roku.

W 1883 roku kościół został otoczony kamiennym murem, hełmy wież obito blachą i odnowiono ołtarz główny. Koszt tych napraw wyniósł 1200 rubli i pokryli go parafianie.

Kolejną sprawą przedstawioną 22 maja 1891 roku generalnemu gubernatorowi w Grodnie za pośrednictwem Konsystorza była prośba o zgodę na budowę w kościele w Zalesiu dwóch ołtarzy, wystosowana w imieniu parafian przez upoważnionego Mikołaja Iwanowicza Sacharko, zalesiańskiego chłopca. Gubernator nie wydał zgody, więc Mikołaj Sacharko i Kazimierz Polewka z Pohoran skierowali prośbę o poparcie swojej sprawy do biskupa wileńskiego, ołtarze miały być bowiem wotum za wyzdrowienie ich żon. Na polecenie Konsystorza dziekan sokólski odbył wizytę w Zalesiu i stwierdził, że w kościele znajdują się dwa boczne ołtarze: Przemienienia Pańskiego i Ukrzyżowania, wymagające już odnowienia. Potwierdził też, że fundacja ołtarzy odbędzie się na koszt obu parafian. Niestety, również ta petycja została odrzucona przez grodzieńskiego gubernatora, podobnie jak prośba o zgodę na remont ołtarzy. 22 sierpnia 1898 roku proboszcz zalesiański wystosował do Konsystorza raport o stanie swego kościoła, który poparty został również opinią architekta z Grodzieńskiego Komitetu Budowlanego. Według raportu zły stan dachu świątyni powodował dostawanie się wód opadowych do wnętrza, a osypujący się tynk zagrażał przechodniom. Konieczny remont miałby obejmować otynkowanie ścian zewnątrz i wewnątrz, zmianę pokrycia dachowego, wymianę szyb w oknach, pomalowanie okien i drzwi oraz naprawę organów, na których nie można już było grać. Jego koszt oceniono na 1169 rubli. Znaczną część tej sumy musieli pokryć parafianie, w liczbie 1228 osób, pomimo faktu, że byli ubodzy, a pożar, który wybuchł w 1892 roku zniszczył całą wieś za wyjątkiem jednego domu. W 1898 roku parafia w Zalesiu sfinansowała również naprawę dwóch ołtarzy, zapewne bocznych.

Zapewne w pierwszym dziesięcioleciu XX wieku, jak podaje inwentarz z 1913 roku, kościół wzbogacił się o nowe szaty liturgiczne, a mianowicie łącznie było 19 ornatów, dwie dalmatyki, 5 kap, 6 alb, kilkanaście komż; kościół był również dobrze zaopatrzony w naczynia liturgiczne i bieliznę kościelną. W 1901 roku ówczesny proboszcz Jan Naruszys zakupił też do kościoła trzy dzwony, które następnie zostały wywiezione przez Rosjan w 1915 roku.

Z inwentarza z 1927 roku dowiadujemy się o pracach przeprowadzonych przez ks. proboszcza Józefa Chlewińskiego w 1921 roku. Pobielił on kościół zewnątrz i wewnątrz, wstawił nowe okna. Za czasów jego administracji (1913-27) kościół został zaopatrzony w następujące paramenty: jedwabny baldachim biały rzymski, trzy chorągwie i dwa ołtarzyki procesjonalne, pięć ornatów, dwie kapy i mszał żałobny. Ksiądz proboszcz Stanisław Pietraszewski w 1930 roku przeprowadził kapitalny remont tynków zewnętrznych, a rok później odremontował wnętrze świątyni. Dokładnych informacji na ten temat dostarcza nam inwentarz [z 1946 roku, przechowywany w Archiwum Parafialnym w Zalesiu – A.K.], w którym czytamy: „ściany wewnętrzne otynkowane i pomalowane na kolor tabaczkowy, sufit zaś pomalowany w kolorze jasnoniebieskim z gwiazdami; (...) trzy ołtarze odnowione, w głównym ołtarzu odrestaurowany obraz Matki Boskiej Pocieszenia, w ołtarzu bocznym z lewej strony (...) wstawiono obraz Przemienienia Pańskiego, a naprzeciw widniał obraz Świętej Rodziny”. W 1931 roku w głównym ołtarzu wciąż znajdował się obraz Matki Bożej Pocieszenia. Wykonany z drewna ołtarz posiadał nieuszkodzony portatył i murowaną mensę, na której stało malowane drewniane tabernakulum z metalowymi drzwiczkami zamykanymi na kluczyk. Ołtarz boczny po prawej stronie mieścił figurę Pana Jezusa Ukrzyżowanego, a lewy obraz Przemienienia Pańskiego.

Oba miały drewniane mensy z portatyłami w starodawnej formie. Po stronie Ewangelii znajdowała się ambona; chrzcielnica nie była zamykana. Ośmiogłosowe organy określono jako *podniszczone*. W sklepionej zakrystii o zakratowanych znajdowała się szafa, komoda i skrzynia. Na stanie kościoła było pięć srebrnych kielichów i paten, wewnątrz połączanych; srebrna, połączana monstrancja; dwie puszkki i dwa metalowe relikwiarze zawierające relikwie św. Kazimierza, Andrzeja Boboli, Wincentego i Teofila Męczennika. Rolę dzwonnicy pełniła kościelna wieża, będąca w dość dobrym stanie i mieszcząca trzy dzwony o nieznanym imionach. Obok kruchty stała kostnica, której stan oceniono również jako dobry. Przykościelny cmentarz opasywał mur z kamieni przesypanych ziemią.

Obraz kościoła w latach 30. XX wieku uszczegóławia wizytacja z 1936 roku. Chociaż pięć lat wcześniej obrazu w ołtarzu głównym nie uznano za cudowny, w tym przypadku stwierdzono, że *ludzie łask doznają, lecz czy cudowny obraz nie wiadomo, bo specjalnych dokumentów o tem nie ma*. Dowiadujemy się również, że u góry ołtarza Chrystusa Ukrzyżowanego umieszczony był obraz Świętej Rodziny, a w ołtarzu Przemienienia Pańskiego św. Franciszka. Oprócz tego w kościele znajdowały się dwa konfesjonały. Kościół oceniono jako *dobrze utrzymany, w aparata i utensylia kościelne dostatecznie zaopatrzone*.

Ks. Pietraszewski zakupił również do kościoła (zapewne jeszcze w latach 30.) obrazy drogi krzyżowej oraz sześciogłosowe organy z firmy B. Dołbniak z Łomży, na miejsce starych, ośmiogłosowych.

Chociaż kościół nie ucierpiał poważnie w czasie II wojny światowej, niezbędny był remont dachu i tynków wewnętrznych oraz odwilgocenie piwnicy. Zajął się tym ks. Antoni Komosa, proboszcz w latach 1946-1969. W 1956 roku zadbał o ozdobienie ścian kościoła polichromią, która ilustrowała wezwania z godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP.

W tym też okresie parafianie Józef i Janina Sacharko ufundowali do prawego ołtarza obraz przedstawiający św. Józefa. W 1978 roku ustawiono ołtarz soborowy, a w 1980 wyremontowano organy i wmontowano w ołtarz główny metalowe, ogniotrwałe tabernakulum, ozdobione polerowaną blachą. Za probostwa ks. A. Szumowskiego w 1988 roku Antoni Długozima odnowił polichromie we wnętrzu kościoła.

5.2 Opis budynku

Dane ogólne

Kościół pochodzący z początku XVII w (1623 r), zbudowany w stylu romańskim, wg rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki uznany za zabytek trzeciej grupy.

Budynek o funkcji sakralnej, murowany, parterowy z częściowym podpiwniczeniem. Obiekt o zwartej bryle, założony na planie krzyża - jednonawowy z: transeptem, (w nim dwie symetryczne kaplice), absydą (zawierającą zakrystię) i rozbudowaną częścią wejściową (dwie wieże)

Część frontowa zwrócona na zachód. Wejście główne od strony zachodniej poprzez kruchtę, pomiędzy dwoma wieżami - dzwoniczami. Wnętrze jednoprzestrzenne z transeptem i wydzieloną za prezbiterium zakrystią. Nad kruchtą pomieszczenia komunikacji pionowej na chór, poddasze i wieże.

Sklepienie w kościele nad nawą główną oraz nad zakrystią (absyda) – gwiaździste.

Budynek kryty dachem o konstrukcji drewnianej z pokryciem z blachy miedzianej (wymiana pokrycia z blachy ocynkowanej na miedzianą nastąpiło podczas ostatniego remontu kościoła w 1988 r.). Łącznie ze zamianą pokrycia dachowego wykonano również wymianę rynien i rur spustowych na miedziane.

Kościół posiada troje drzwi zewnętrznych:

- drzwi frontowe: dwuskrzydłowe rozwierane na zawiasach hakach wykonane z drewna dębowego (robota stolarska)
- drzwi zewnętrzne prowadzące do wieży - rozwierane, wykonane z drewna sosnowego
- drzwi zewnętrzne prowadzące do zakrystii - rozwierane, wykonane z drewna sosnowego.

Podpiwniczenie obejmuje fragment zakrystii i prezbiterium.

Wewnątrz ściany otynkowane, ale stan techniczny tynków ze względu na wiek i warunki klimatyczne generalnie klasyfikujący do remontu. (Szczególnie dotyczy pasa wys. około 150-200 cm przy posadzce.)

Z wyposażenia na uwagę zasługują: zabytkowy ołtarz główny pochodzący z okresu późnego baroku oraz dwa ołtarze z naw bocznych (późnobarokowe) datowane na przełom XVIII i XIX w. W nawie głównej umieszczono w dwóch rzędach ławki nawiązujące swoim stylem do okresu baroku.

W latach 2004-2005 w kościele prowadzone były roboty remontowe i renowacyjne zewnętrzne takie jak: odwodnienie fundamentów, tynkowanie zewnętrznych ścian, wymiana belkowania dachowego na wieżach.

5.3. Strefy klimatyczne

śniegowa III wg PN-80/B-02010

wiatrowa I wg PN-77/B-02011

przemarzania gruntu $h_z = 1,2m$ wg PN-81/B-03020

5.4. Opis elementów budowlano konstrukcyjnych

Ławy i fundamenty – wykonane prawdopodobnie w konstrukcji mieszanej z kamienia polnego i murowane z cegły pełnej – (widoczne w części podpiwniczonej)

Schody zewnętrzne - platforma przy wejściu do zakrystii - wylewana betonowa.

Ściany zewnętrzne parteru oraz konstrukcyjne wewnętrzne - murowane z elementów drobnowymiarowych cegły pełnej o łącznej grubości muru od 75 do 125 cm.

Strop nad piwnicą – łukowy murowany z cegły pełnej

Strop nad parterem nawy głównej – gwiaździsty, ceglany

Strop nad chórem i wieżach – prosty w konstrukcji drewnianej

Schody wewnętrzne – na chór i wieżę w konstrukcji drewnianej.

Izolacje przeciwwilgociowe poziome i pionowe – praktycznie nie występują

Więźba dachowa - drewniana wieszarowa oparta na belkach poprzecznych leżących na ścianach podłużnych kościoła.

Stolarka okienna – stalowa i częściowo drewniana jednoramowa, jednoszybowa w kolorze białym

Stolarka drzwiowa – drewniana indywidualna płycinowa

Pokrycie dachu – blacha miedziana (stan dobry) na deskowaniu pełnym.

Wykończenie wewnętrzne:

– ściany - tynki cementowo-wapienne malowane na kolor tabaczkowy

– sufity- tynki cementowo-wapienne malowane na kolor jasno-niebieski z gwiazdami.

– Okna i drzwi malowane farbą olejną. Posadzki. Pierwotnie w większości z marmuru niderlandzkiego w kolorze ceglastym, obecnie w części zmienione na płytki terakotowe.

6. OCENA STANU TECHNICZNEGO

OPIS TECHNICZNY DO OCENY STANU TECHNICZNEGO ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO P.W. NMP POCIESZENIA W ZALESIU

6.1 PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Pocieszenia w Zalesiu, gmina Sidra, województwo podlaskie, na działce o numerze geodezyjnym. Aktualnie poza kartą katalogową w PWKZ brak jest jakiegokolwiek dokumentacji. Opracowanie określa formę architektoniczną, stan techniczny obiektu i zalecenia do wykonania w celu przywrócenia prawidłowego stanu obiektu, w ramach ochrony dziedzictwa historycznego i kulturowego.

Przedmiotowa dokumentacja zgodnie z zaleceniami PWKZ i potrzebami parafii ma służyć inwestorowi do uzyskania stosownych zezwoleń do prowadzenia prac remontowo-konserwatorskich, kosztorysowania robót, pozyskiwania środków i etapowania prac remontowych.

6.2. OPIS STANU TECHNICZNEGO KOŚCIOŁA

Stan techniczny ścian kościoła

Ściany kościoła wykonano z cegły ceramicznej pełnej czerwonej na zaprawie wapiennej. Procesy korozyjne podczas długiego okresu użytkowania doprowadziły do korozji tynków wapiennych. Podczas ostatniego remontu elewacje kościoła otynkowano tynkiem cementowo-wapiennym i pomalowano farbami emulsyjnymi w kolorze białym.

Powłoki malarskie ulegają odspojeniu, tynki są odbarwione, widoczny jest aktywny rozwój mikroorganizmów, oraz miejsca wykonanych kolejnych napraw tynków w strefie przyziemia.

W strefie przyziemia występuje także korozja cegły pod warstwą tynków, na skutek wilgoci kapilarnie podciąganej przez mury. Wysoko sięgająca strefa odparowania wilgoci spowodowana została użyciem zbyt mocnych i szczelnych zapraw tynkarskich, oraz powłok malarskich o niskiej dyfuzyjności pary wodnej.

Rozwój kolonii mikroorganizmów na murach widoczny jest pod postacią dużych obszarów odbarwionych tynków. Ściany kościoła są zawilgocone, do wysokości od 1,0 do 2,0m nad poziomem posadzki.

Brak izolacji poziomej murów w strefie przyziemia. Cokoł kościoła pierwotnie z cegły licowanej i kamienia, został podczas remontu obłożony kamieniem polnym na zaprawie cementowej z odsadzkami stanowiącymi półki dla śniegu w okresie zimowym. Podnoszenie terenu wokół kościoła następowało w czasie i spowodowało, że obecnie wysokość cokołu jest zbyt mała i nie chroni ścian przed wodą odbitą od gruntu podczas intensywnych i długotrwałych opadów deszczu.

Analiza zachodzących zjawisk.

Mocne tynki cementowo-wapienne, oraz szczelne powłoki malarskie typu emulsyjnego, wpływają niekorzystnie na warunki cieplno-wilgotnościowe murów z cegły. Masywne mury z cegły mają dużą bezwładność cieplną i wilgotnościową. W okresie nadmiaru wilgoci w pomieszczeniu mury absorbują wilgoć, aby oddać ją w chwili, gdy wilgotność w pomieszczeniu jest mała. Zapewnia to właściwy mikroklimat w pomieszczeniach. Ze względu na dużą porowatość i nasiąkliwość cegły /średnio 16%/, przemieszczanie się wilgoci powinno odbywać się w murach w sposób naturalny, bez ograniczeń spowodowanych szczelnymi tynkami. Wilgoć zaabsorbowana przez mur ulega naturalnemu przemieszczaniu w ciągu roku do strefy odparowania, tj. do tej powierzchni, która w danej chwili ma wyższą temperaturę. W okresie letnim jest to strona zewnętrzna ściany. W przypadku tynków cementowo-wapiennych wilgoć dociera do szczelnej bariery o niskiej paroprzepuszczalności /dyfuzji/. Następuje duża koncentracja wilgoci pod warstwą tynku. Prowadzi to do odspojenia tynku od muru, wraz z warstwą cegły. Po usunięciu warstwy tynku w okresie letnim widoczne są zawieszona na murze i zaprawie krople wody. Wilgoć zmagazynowana w okresie letnim pod tynkiem nie może odparować bez skutnia tynków zewnętrznych. W okresie zimowym woda ta zamarza a zwiększając swoją objętość podczas zamarzania, niszczy strukturę ilastą cegły. Po kilku okresach zimowych zniszczenia w murze sięgają na głębokość 1-2 cegieł. Korozja wpływa negatywnie na wytrzymałość murów a utrzymujące się zawilgocenie na obniżeni izolacyjność termiczną przegrody budowlanej. Nadmierne zawilgocenie ścian w strefie przyziemia spowodowane jest kapilarnymi właściwościami cegieł i zapraw, co powoduje podciąganie przez mury wody z gruntu. Wraz z wodą transportowane są w murze sole rozpuszczalne w wodzie. Woda odparowując pozostawia sole w tynkach i zewnętrznych warstwach cegły. Sole są higroskopijne – krystalizując zwiększają znacznie swoją objętość niszcząc strukturę ilastą cegły, oraz tynki. Szybkość i wielkość zniszczeń zależy od stężenia i składu chemicznego soli / wielkości cząsteczek/. Część soli w obecności wody ulega hydrolizie, zmieniając swój odczyn na lekko kwaśny. Kwasy w środowisku wilgotnego muru powodują rozkład spoiwa wapiennego, rozpuszczają także składniki ilaste cegły, wywołując korozję murów. Obłożenie cokołu kamieniem polnym na zaprawie cementowej uniemożliwia swobodne odparowanie wilgoci z muru w strefie przyziemia, wymusza podciąganie kapilarne na większą wysokość w ścianach kościoła. Kondensacja wilgoci w murze cokołu, za okładziną kamienną w krótkim czasie, w kolejnych okresach zimowych doprowadzi do silnej korozji cegły.

Posadzka w kościele

Historyczna posadzka z płyt kamiennych kwadratowych w kolorze piaskowym zachowała się jedynie wzdłuż ścian zewnętrznych. W środku nawy ułożona została terrakota.

Okna

Okna w ramach stalowych z dwoma szybami nie zapewniają właściwej izolacyjności termicznej i powodują nadmierne straty ciepła w okresie jesienno-zimowym.

Drzwi zewnętrzne

Drzwi wejściowe główne drewniane dwuskrzydłowe z nadświetlem, współczesne, nie są chronione przed deszczem – możliwość przenikania wody do kruchty przy długotrwałych opadach deszczu. Brak stopnia przed wejściem głównym do kościoła. Drzwi w ścianach bocznych wymagają renowacji.

Więźba dachowa

Więźba dachowa drewniana wieszarowa dwuwieszakowa. Drewno w stanie technicznym średnim, porażone w niewielkim stopniu przez owady i grzyby, nieimpregnowane. Deski luźno ułożone na belkach stropowych z aktywnym rozwojem drewnojadów, stanowią zagrożenie dla więźby drewnianej. Podczas wymiany pokrycia dachowego wbudowano zagrzybione i nieimpregnowane deski podbitki.

Izolacja termiczna stropu

Brak izolacji termicznej stropu nad nawą w kościele.

Odprowadzenie wody deszczowej z połaci dachowej

Zbyt małe przekroje rur spustowych. Brak koszy na połączeniu rynien i rur spustowych, przy intensywnych opadach deszczu woda będzie się przelewać przez rynny niszcząc gzymsy. Wylewki rur spustowych odprowadzają wodę na odsadzkę cokołu, lub zawieszono są zbyt wysoko nad terenem. Woda opadowa nawilgaca grunt bezpośrednio przy ścianach kościoła.

Ukształtowanie terenu

Wykonano drogę procesyjną, oraz dojścia od kościoła z betonu żwirowego dylatowanego w polach, w ten sposób, że zamiast wybrania gruntu pod drogę, teren wyniesiono do góry. Spowodowało to, że woda opadowa z rur spustowych odprowadzana jest pod ściany kościoła, bez możliwości odpływu poprzez drogę procesyjną w stronę muru kamiennego otaczającego kościół.

6.3. KLASYFIKACJA REMONTOWA KOŚCIOŁA

Po dokonaniu oględzin i ocenie stanu technicznego kościoła w oparciu o wytyczne Rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 14 grudnia 1994r w sprawie warunków technicznych Jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania, /poz. 46, dział VIII, rozdział 4 316-322 / Dz. U. Nr. 10 z dnia 8 lutego 1995r/, stwierdza się, że kościół p.w. Matki Bożej Pocieszenia w Zalesiu, gmina Sidra kwalifikuj je się do remontu elewacji.

- Uwaga!**
1. W załączeniu dokumentacja fotograficzna stanu istniejącego.
  2. Zakres i sposób wykonania robót remontowych kościoła ujęty w projekcie architektoniczno - budowlanym.

OPIS TECHNICZNY
DO PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANEGO

1. Dane ogólne

- 1.1. Obiekt Kościół parafialny pod wezwaniem NMP Pocieszenia w Zalesiu gmina Sidra
- 1.2. Adres Zalesie gmina 16-124 Sidra nr dz. 156
- 1.3. Inwestor Parafia pw. NMP Pocieszenia reprezentowana przez ks. Proboszcza Wojciecha Markowskiego
- 1.4. Jednostka projektowa : PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM”
15-440 Białystok, ul. Malmeda 15a/11
- 1.5. Projektanci:
architektura: dr inż. arch. Robert Misiuk nr upr. B1/1/99
architektura współpraca: mgr inż. arch. Maciej Brzostek
konstrukcja mgr inż. Marek Stachurski nr upr. BŁ/118/82

2. Podstawa opracowania:

- Program użytkowy Inwestora.
- Umowa i uzgodnienia z Inwestorem.
- Inwentaryzacja stanu istniejącego
- Serwis fotograficzny
- Podkład geodezyjny.

3. Określenie przedmiotu i zakresu opracowania

Przedmiotem opracowania jest określenie zakresu prac remontowych i sposobu ich realizacji , w celu przywrócenia obiektu do poprawności eksploatacyjnej konserwatorskiej.

4. Dane liczbowe budynku

Pow. zabudowy	Pz	-	386,9	m ²
Pow. całkowita	Pc	-	340.0	m ²

Szerokość elewacji frontowej- 16,80 m, wysokość budynku 9,40 m, długość budynku 30.28 m.

5. ZAKRES PRAC REMONTOWYCH NIEZBĘDNYCH DO WYKONANIA W CELU PRZYWRÓCENIA OBIEKTU DO STANU POPRAWNOŚCI KONSERWATORSKIEJ I EKSPLOATACYJNEJ

5.1. Elewacje kościoła

- skucie skorodowanych i spękanych tynków cementowo-wapiennych, (całych tynków zewnętrznych) naprawa muru poprzez wymianę skorodowanych cegieł na nowe
- osuszenie ścian w strefie przyziemia grubości 1,15-1.20 m do wilgotności 3% przed przystąpieniem do wykonania nowych tynków
- hydrofobizacja strefy przyposadzkowej ścian poprzez iniekcję żywic silikonowych od wewnątrz i zewnątrz obwodowo wszystkich ścian na wys do 30 cm od posadzki
- wykonanie nowych tynków porowatych, dyfuzyjnych np. wapienno-trassowych
- naprawa gzymsów wieńczących
- wymiana stolarki okiennej w ramach stalowych oraz drewnianej, na stolarkę drewnianą o podwyższonej termoizolacyjności

- odtworzenie otworów okiennych na wieżach poprzez wykucie zamurowanych fragmentów, osadzenie nowych okien w pełnym wymiarze otworów okiennych
- wykonanie żaluzji okiennych osiatkowanych od wewnątrz wieży w otworach na wysokości dzwonów
- odtworzenie hełmów wież w historycznym kształcie, pokrycie częściowe hełmów blachą miedzianą
- obniżenie końcówek rur spustowych miedzianych do wysokości ok. 20 cm nad terenem
- wykonanie nowych drzwi wejściowych głównych wzorowanych na drzwiach głównych z kościoła w Nowym Dworze oraz naprawa i renowacja drzwi bocznych drewnianych

5.2 Ściany i posadzka wewnątrz kościoła

- skucie skorodowanych i wykonanie nowych tynków wapienno-trassowych w strefie przyziemia
- odtworzenie posadzki z płyt kamiennych w miejscu obecnej terakoty oraz posadzki betonowej, przełożenie zachowanych fragmentów zachowanej posadzki wraz z przygotowaniem podłoża

5.3. Wieżba dachowa

- usunięcie elementów drewnianych skażonych biologicznie
- naprawa uszkodzonych złączy ciesielskich
- impregnacja ognio- i biobójcza elementów drewnianych
- izolacja termiczna stropu z wełny mineralnej hydrofobowej ułożonej na folii PE
- odprowadzenie wilgoci z poddasza poprzez wywietrzniki higrosterowalne
- naprawa balustrady drewnianej na schodach na wieżę

5.4 Teren wokół kościoła

- przebudowa terenu wokół kościoła wraz z dojściem i drogą procesyjną w celu uzyskania spadków nawierzchni od budynku, zapewniających prawidłowe odwodnienie kościoła
- obniżenie drogi procesyjnej od 20 do 50 cm poprzez wywiezienie nadmiaru gruntu poza teren kościoła (zakłada się średni poziom drogi procesyjnej około 50 cm poniżej poziomu posadzki kościoła)
- wykonanie nawierzchni: przed wejściem głównym do świątyni i wejścia boczne - z płyt kamiennych wraz ze stopniami monolitycznymi, (granit szary np. ze Strzegomia - płomieniowany)
- chodnik – droga procesyjna z kostki kamiennej granitowej gr. 8-10 cm na podbudowie
- odprowadzenie wód deszczowych na tereny zielone poza obręb fundamentów poprzez odpowiednie wyprofilowanie spadków i drogi procesyjnej

ZALECENIA TECHNOLOGICZNE I MATERIAŁOWE PRZY REMONCIE ELEWACJI KOŚCIOŁA.

Tynki wapienno-trassowe.

- Przy rewitalizacji obiektów zabytkowych stosuje się tynki wapienno-trasowe porowate o dużej dyfuzyjności pary wodnej. Dodatek do zapraw trassu powoduje, że zmieniają się właściwości zapraw wapiennych. Zaprawy są bardziej plastyczne, porowate i wiążą hydraulicznie /pod wpływem wody, w odróżnieniu od zapraw wapiennych/, są zdecydowanie bardziej odporne na wpływ korozyjny środowiska. Duża porowatość zapraw nie ogranicza przepływu pary wodnej przez ścianę. Tynki wapienno-trassowe należy wykonać na ścianach zewnętrznych kościoła za wyjątkiem strefy ok. 0,8 m powyżej cokołu kamiennego.

Tynki renowacyjne.

- Cechą tynków jest gruboziarnistość, a więc i wysoka paroprzepuszczalność, oraz w odróżnieniu od tynków wapiennych hydrofobowość. Hydrofobowość polega na wprowadzeniu do zaprawy dodatków, które powodują, że po utwardzeniu zaprawa jest nienasiąkliwa /bez ograniczenia dyfuzji wilgoci/. Zawilgocony mur po usunięciu przyczyn zawilgocenia / np. podciągania kapilarnego/, oraz skuciu szczelnych tynków, oddaje wilgoć przez okres 2-3 lat do poziomu wilgotności naturalnej tj. ok. 3%. Wykonanie tradycyjnych

tynków wapiennych na zawilgoconym murze spowoduje dalsze niszczenie tynków. W takich przypadkach stosuje się tynki hydrofobowe, paroprzepuszczalne.

- Cechy techniczne tynków renowacyjnych:
- wysoka paroprzepuszczalność wszystkich warstw $S_d < 0,2$ m
- hydrofobowość- współczynnik odporności na wodę $w < 0,5$ kg
- wysoka paroprzepuszczalność i elastyczność.
- Tynki renowacyjne należy wykonać powyżej cokołu kamiennego kościoła, wewnątrz powyżej posadzki / ok. 0,8 m/

Powłoki malarskie.

- Farby elewacyjne oprócz roli dekoracyjnej chronią elewacje przed szkodliwym działaniem warunków atmosferycznych. Obecnie ze względu na skażenie środowiska obiekty zabytkowe bardziej są narażone na destrukcję niż w przeszłości. Od 30 lat w konserwacji zabytków stosowane są farby krzemooorganiczne silikonowe / nie mylić z silikatowymi/. Spośród dużej ilości farb silikonowych będących na rynku, należy stosować farby dobrej jakości, o potwierdzonych cechach /wymagania zawarte w: DIN EN 1062-1, FDT 30-808/.

Cechy farb silikonowych:

bardzo dobra paroprzepuszczalność, hydrofobowość bez zamykania porów podłoża, duża trwałość powłok malarskich w czasie, hydrofobowość nie pozwala na brudzenie elewacji. Farbami silikonowymi należy pomalować ściany zewnętrzne w całości i ściany wewnętrzne w strefie przyziemia / w obszarze wymienionych tynków, które uległy korozji.

Więźba dachowa

Więźba dachowa drewniana wieszarowa dwuwieszakowa. Drewno w stanie technicznym dobrym, w niewielkim stopniu porażone przez owady. Silnie porażone przez owady są deski luźno ułożone na belkach stropowych. Zachodzi konieczność natychmiastowego usunięcia zaatakowanych przez owady desek podłogowych, ze względu na możliwość zainfekowania elementów więźby dachowej. Po usunięciu porażone elementy drewniane należy bezzwłocznie spalić. Po wykonaniu otworów wentylacyjnych w stropie, pomiędzy belkami stropowymi należy ułożyć paraizolację i izolację termiczną z wełny mineralnej zhydrofobizowanej fabrycznie. Należy zniszczyć owady w elementach konstrukcji więźby, oraz zabezpieczyć elementy drewniane przed powtórным skażeniem, według technologii podanej poniżej.

Czas schnięcia zawilgoconych murów.

Proces naturalnego schnięcia zawilgoconych murów, po odcięciu dopływu wilgoci / wykonaniu wtórnej izolacji poziomej/ jest ważnym zjawiskiem technologicznym. Możliwość oceny przebiegu wysychania murów w czasie pozwala na planowanie robót remontowych, ponieważ okres odparowania wilgoci do momentu osiągnięcia stanu równowagi /tzw. wilgoci naturalnej/ powinien stanowić przerwę w prowadzeniu robót.

Wysychanie murów jest procesem złożonym, którego przebieg jest uzależnionym od wielu czynników: warunków zewnętrznych, cech fizycznych materiału, składu chemicznego, itp. Powoduje to, że efekt procesu schnięcia jest różny dla różnych murów. Różnice pomiędzy teoretycznym czasem wysychania murów, a czasem rzeczywistym, polegają na tym, że założenia teoretyczne, ani warunki laboratoryjne, nie uwzględniają wielu zmiennych czynników, które mają istotny wpływ na czas wysychania murów.

Osuszenie ścian w strefie przyziemia.

Metoda termoiniekcji mikrofalowej służy do osuszania i przeciwwilgociowego zabezpieczania murów przed wilgocią podciąganą kapilarnie. Metoda polega na wytworzeniu blokady hydrofobowej na żądanym poziomie lub na powierzchni muru /ścian budynku/. Wykorzystuje się zjawisko termodyfuzji pary wodnej w obrębie nawierconych otworów, oraz zjawiska akumulacji ciepła, w celu zapewnienia warunków do bardzo dobrej penetracji w strukturę murów środka hydrofobowego, utwardzenia się na ściankach porów i kapilar żywic, oraz zapewnienia szybkiego odparowania rozcieńczalnika. Proces mikrofalowego obniżania wilgoci murów trwa od kilku do kilkudziesięciu minut w zależności od początkowego zawilgocenia i grubości muru.

Metoda jest przeznaczona do osuszania i przeciwwilgociowego zabezpieczania murów o grubości nie mniejszej niż 25 cm, przez wytworzenie poziomej, lub pionowej /ewentualnie obu jednocześnie/ blokady hydrofobowej.

Wytyczne wykonania robót.

Metoda termoiniekcji wykorzystuje zjawisko termodyfuzji do szybkiego osuszania murów w obszarze nawierconych otworów. W procesie suszenia wykorzystuje się zjawisko pochłaniania mikrofal przez wodę zawartą w murze. Woda bardzo szybko zamienia się w parę i na skutek wytworzonego ciśnienia dyfunduje poprzez kapilary na zewnątrz muru. Para ogrzewa mur do temperatury ok. 80 st.C. Przy zawilgoceniu muru 12-18 %, proces suszenia do wilgotności naturalnej poniżej 3% trwa kilkanaście minut. Po zmniejszeniu wilgotności muru w obszarze nawierconych otworów, w otwory wprowadza się grawitacyjnie środek hydrofobowy. Nagrzany mur ułatwia penetrację środka hydrofobowego w kapilarach, utwardza się na ściankach kapilar, powoduje szybkie odparowanie rozcieńczalnika, oraz obniża zawilgocenie muru powyżej strefy zhydrofobizowanej.

Zestaw suszarek mikrofalowych.

W skład zestawu suszarki mikrofalowej wchodzi zasilacz i antena mikrofalowa z magnetronem. Poprawność pracy sygnalizuje dioda, oraz detektory pola magnetycznego. Zestawy mikrofalowe grupowane są zespoły kilku, lub kilkunastu urządzeń, w zależności od potrzeb. Urządzenia mikrofalowe emitują falę elektromagnetyczną o wysokiej częstotliwości i mogą być obsługiwane wyłącznie przez osoby uprawnione, z zachowaniem bezpieczeństwa osób postronnych znajdujących się w pobliżu pracujących urządzeń.

Środki hydrofobowe.

Do hydrofobizacji murów używa się środków hydrofobowych, takich jak:

- Sarsil H-15, Sarsil H14/R, Ahydrosil K,
- Funcosil SNL, Kiesol IK.

Wykonanie blokady hydrofobowej.

Na ustalonym poziomie blokady hydrofobowej nawierca się w murze rząd otworów w rozstawie, co 20 cm, nachylonych pod kątem 30 st. Otwory nawierca się na głębokość nie większą niż 15 cm od przeciwległej powierzchni ściany /przy murach o gr. powyżej 25 cm/. Przy murach grubych otwory nawierca się po obu stronach ściany.

W przypadku trudności wykonania tradycyjnej izolacji przeciwwilgociowej pionowej ścian piwnic, poprzez odkopanie od zewnątrz, można wykonać osuszenie i blokadę hydrofobową od wewnątrz pomieszczeń na wysokości stykania się ścian z gruntem. W tym celu nawierca się na ścianie siatkę otworów o rozstawie 20 x 20 cm, na głębokość min. 25 cm. Dla zapewnienia ciągłości blokady hydrofobowej nawierca się dodatkowe otwory z przesunięciem o 10 cm o głębokości 25 cm.

Po osuszeniu murów i wykonaniu hydrofobizacji uzyskuje się zabezpieczenie ścian przed bocznym wnikaniem wilgoci gruntowej. W trakcie wprowadzania płynu hydrofobowego należy kontrolować czy nie pojawiają się wycieki na ścianach. Wycieki powinny być

natychmiast likwidowane poprzez uszczelnienie muru. Należy niedopuszczyć do rozlewania się płynu po podłodze.

Ze względu na zróżnicowaną porowatość murów, zużycie środków hydrofobowych może różnić się o ok. 20% w stosunku do założonych pierwotnie ilości. Środek hydrofobowy należy wprowadzać w sposób ciągły do wysycenia muru. Przy stosowaniu preparatów należy bezwzględnie przestrzegać wymagań i warunków producenta.

Prace wykończeniowe.

Po upływie tygodnia od wprowadzenia środków hydrofobowych można przystąpić do wypełniania otworów do hydrofobizacji, korkując otwory zaprawą polimerową o konsystencji plastycznej. Uszkodzone tynki należy usunąć i wykonać nowe.

W miejscach nasyconych preparatem hydrofobowym może wystąpić utrudniona przyczepność zapraw do muru. W takim przypadku miejsca te należy pokryć dwukrotnie mleczkiem cementowym, a następnie po przeschnięciu narzucić tynk wyrównawczy. Ściany należy malować wyłącznie farbami silikonowymi o wysokiej paroprzepuszczalności.

Metoda termoiniekcji mikrofalowej spełnia wymagania instrukcji WTA Nr 4-4-04 dotyczącej wykonania wtórnej izolacji poziomej przeciw kapilarnemu podciąganiu wilgoci metodą iniekcji chemicznej.

Zabezpieczenie elementów drewnianych więźby dachowej

Odgrzybianie murów i drewna.

Adolit M flussig art. Nr 2100, koncentrat do zwalczania grzyba domowego w pomieszczeniach piwnicznych, przestrzeni podpodłogowej na murach i drewnie, zużycie min. 50 ml koncentratu na 1m² powierzchni, lub 500 ml rozt. wodnego /10%, **Schimmel-stop art. Nr 0693** specjalny środek do miejscowego usuwania pleśni, nalotów grzybowych, oraz bakterii, zapobiega powtórnemu atakowi pleśni; łatwe dozowanie poprzez butelkę ze spryskiwaczem.

Zwalczanie insektów, oraz impregnacja belek, legarów, belek stropowych, oraz więźby dachowej.

Multi GS art. Nr 2052, preparat ten zwalcza insekty niszczące drewno, zapobiega ponownym atakom, zabezpiecza przed rozwojem grzybów; zużycie 350 ml/m² powierzchni, można go nanosić pędzlem, poprzez opryskiwanie, iniekcję.

Adolit Holtzwurmfrei art. Nr 2213, roztwór wodny związków boru, do zabezpieczania przed powtórny atakiem grzybów i owadów, stosowany w pomieszczeniach; aplikacja poprzez smarowanie pędzlem, opryskiwanie, iniekcję, zużycie min. 300ml/m², po okresie karencji można go malować wszystkimi produktami powłokowymi z oferty **Remmers**,

Nowobudowane elementy drewniane, powinny być zaimpregnowane **Impragnierung GN art. Nr 2041**, - jest to oleisty preparat do impregnacji drewna konstrukcyjnego, zabezpiecza przed atakiem grzybów i insektów, zużycie ok.150-200ml/m², zaimpregnowane drewno można powlekać każdym rodzajem farb i lakierów.

Wzmacnianie drewna i uzupełnianie ubytków - Holtzverfestigung art. Nr 2379, uzupełnianie ubytków powstałych w procesie wietrzenia drewna, oraz uszkodzenia spowodowane przez insekty; zużycie zależy od chłonności podłoża i zużycia elementów,

PU – Holtzersatzmasse art. Nr 2387, jest to żywica poliuretanowa, która łącząc się z włóknami drzewnymi stanowi materiał do uzupełnień ubytków,; materiał wykazuje cechy podobne do naturalnego drewna, reguluje wilgotność, poddaje się obróbce, zużycie ok. 1 kg masy pozwala odtworzyć ok. 1l objętości belki.

Produkt opóźniający palność

lakier pęczniący **Brandschutz art. Nr 2157**, preparat sklasyfikowany jako materiał trudno zapalny wg normy DIN 4102 B1, oraz EN 13501-1:2007, konsystencja pasty, transparentny po wyschnięciu, zużycie 300 g/m² powierzchni.

Mur z kamienia polnego wokół kościoła

Naprawa muru poprzez uzupełnienie spoinowania, wmurowanie brakujących kamieni, wykonanie przemurowań tynk wapienno- trassowy **TWM-s Trass-Werksteinmortel specjal** do stref cokołowych wytrzymały hydrofobizowany,

Hydrofobizacja betonu i zapraw **Ahydrosil K, Sarsil H-15, Sarsil H-14/R**, zużycie ok. 300g/m² powierzchni zabezpieczanej.

Wykonanie nowych tynków na czapce betonowej:

TWM-PL Trass- Werksteinmortel – zaprawa wapienno-trassowa do tynków wyrównawczych,

SHT Sto- Trass Sanierhaftputz – mineralny tynk nawierzchniowy.

Malowanie powierzchni tynkowanych

StoColor Neosil – wysokodyfuzyjna farba silikonowa, odporna na warunki zewnętrzne w tym zmywanie.

Kościół – stolarka okienna

Wymiana okien polega na demontażu okien stalowych (i kilku drewnianych) w kościele i zamontowaniu nowych okien drewnianych zgodnie z wykazem. Zaprojektowano okna o profilach wykonanych z drewna dębowego. Powierzchnie drewniane zabezpieczone przed korozją impregnatami i powłokami lakierowymi – kolor drewna naturalny. Ze względów bezpieczeństwa przyjęto szkło hartowane gr. 6 mm od zewnątrz i szkło bezpieczne laminowane od wewnątrz.

6. UWAGI KOŃCOWE

Materiały użyte do budowy powinny mieć aktualne atesty i aprobaty techniczne ITB, znak B dopuszczający do obrotu materiałami budowlanymi.

W dokumentacji wykorzystano materiały firmy „PAFO-BUD” w zakresie stolarki okiennej i drzwiowej, wymiary otworów okiennych należy sprawdzić w naturze.

Wszelkie prace remontowo-konserwatorskie należy wykonywać pod nadzorem osoby uprawnionej, zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, zaleceniami opinii technicznej i kart technologicznych, przestrzegając przepisów BHP i wytycznych BIOZ.

stolarka okienna i drzwiowa

- Stolarka okienna - indywidualna drewniana, jednoramowa, dwuszybowa o współczynniku przenikania ciepła $U=1,1W/m^2K$ z mikrowentylacją, dającą współczynnik infiltracji powietrza $a<0,3m^3/(mhdaPa^{2/3})$. Współczynnik izolacyjności akustycznej okien $R_w=30dB$. Dopilnować by nowe okna oddały w pełni kształt i podziały okien istniejących.
- W otworach w wieży wykonać zabezpieczenie przed ptakami np. z żaluzji stalowych dodatkowo osiatkowanych.
- Stolarka drzwiowa - drewniana nietypowa – robota stolarska. - drzwi wejściowe główne do wykonania wg wzorca z kościoła w Nowym Dworze, drzwi do dzwonnicy oraz do zakrystii do renowacji i zabezpieczenia.

7. Warunki przeciwpożarowe

Nie zakłada się zmiany istniejących warunków oraz parametrów ochrony i zabezpieczeń p/poż.

8. Instalacje

Roboty nie będą miały wpływu na istniejące instalacje zarówno elektryczne, czy sanitarne.

9. Kolorystyka obiektu

Prowadzone roboty renowacyjno remontowe nie zakładają jakiegokolwiek zmiany istniejącej kolorystyki obiektu – dotyczy głównego odbioru budynku np. tynków zewnętrznych, istniejącej kolorystyki dachu. Zmianie ulegnie kolorystyka stolarki okiennej dla której zakłada się naturalny kolor drewna dębowego oraz głównych drzwi wejściowych dla których przewiduje się zgranie kolorystyczne z drzwiami na wieżę.

10. Uwagi końcowe

Wszystkie prace należy wykonywać zgodnie z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz zasadami wiedzy technicznej.

Wszystkie użyte wyroby budowlane powinny posiadać właściwe oznaczenia dopuszczające do obrotu i powszechnego stosowania w budownictwie.

Użyte wyroby budowlane powinny posiadać certyfikaty na znak bezpieczeństwa, wykazujący, że zapewniono zgodność z kryteriami technicznymi, określonymi na podstawie PN, aprobat technicznych oraz właściwych przepisów i dokumentów technicznych w odniesieniu do wyrobów podlegających tej certyfikacji, bądź powinny posiadać certyfikaty zgodności lub deklaracje zgodności z PN lub z aprobatą techniczną.

W przypadku wątpliwości czy niezgodności wszelkiego rodzaju uwagi konsultować z jednostką projektową.

Autor : dr inż. arch. Robert Misiuk

Białystok, 20.04.2011 r.

PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM”

ROBERT MISIUK UL. MALMEDA 15A/11

15-440 BIAŁYSTOK

tel. 743 53 48, 740 45 46, 0 502 075 102

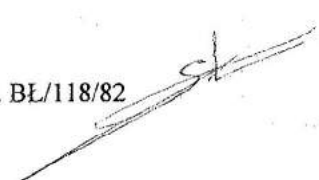
INFORMACJA B.IO.Z.

DO PROJEKTU BUDOWLANEGO

-PROJEKTU ZAGOSPODAROWANIA TERENU

-PROJEKTU ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANEGO

RENOWACJI ZABYTKOWEGO KOŚCIOŁA PARAFIALNEGO W ZALESIU

OBIEKT:	KOSCIÓŁ PARAFIALNY
ADRES BUDOWY:	ZALESIE GMINA SIDRA
INWESTOR :	Parafia pw. NMP Pocieszenia reprezentowana przez ks. Proboszcza Wojciecha Markowskiego
JEDNOSTKA PROJEKT.	PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM” 15-440 Białystok, ul. Malmeda 15a/11
PROJEKTANT :	
ARCHITEKTURA:	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK nr upr. BŁ/1/99
WSPÓŁPRACA:	MGR INŻ. MACIEJ BRZOSTEK
KONSTRUKCJA:	MGR INŻ. MAREK STACHURSKI nr upr. BŁ/118/82

Białystok 20.04.2011 r

B.I.O.Z. -INFORMACJA

DOM JEDNORODZINNY

DANE OGÓLNE

OBIEKT: kościół parafialny
ADRES BUDOWY: Zalesie gmina Sidra nr dz. 156.
INWESTOR : Parafia pw. NMP Pocieszenia reprezentowana przez ks. Proboszcza Wojciecha Markowskiego
JEDNOSTKA PROJEKT. PRACOWNIA PROJEKTOWA „RM” 15-440 Białystok, ul. Malmeda 15a/11
PROJEKTANT : DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK nr upr. BŁ/1/99

1. ZAKRES ROBÓT CAŁEGO ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO

Zakres robót obejmuje remont zabytkowego kościoła parafialnego w Zalesiu gmina Sidra

Kolejność wykonywania robót:

- Droga procesyjna
- Renowacja i zabezpieczenia obiektu.
- Odtworzenie historycznych wież

2. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW

Obecnie działka w granicach opracowania jest zabudowana, ogrodzona teren urządzony.

3. WSKAZANIE ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA DZIAŁKI LUB TERENU, KTÓRE MOGĄ STWORZYĆ ZAGROŻENIE BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA LUDZI.

W czasie wykonywania i po wykonaniu robót zgodnie ze sztuką budowlaną i dokumentacją projektową nie wystąpią na działce żadne czynniki mogące stanowić zagrożenie bezpieczeństwa i zdrowia ludzi. (zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo robót podczas prac na wysokościach)

4. WSKAZANIA DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH ZAGROŻEŃ WYSTĘPUJĄCYCH PODCZAS REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH, OKREŚLAJĄCYCH SKALĘ I RODZAJE ZAGROŻEŃ ORAZ MIEJSCE I CZAS ICH WYSTĘPOWANIA.

ROBOTY ZIEMNE.

Przed rozpoczęciem wykonywania robót ziemnych należy określić trasy przebiegu urządzeń podziemnych, w szczególności kabli energetycznych, telefonicznych, instalacji wodociągowej. W razie przypadkowego odkrycia w trakcie wykonywania robót ziemnych, jakichkolwiek nieoznaczonych w dokumentacji przewodów instalacji, o których mowa powyżej – należy niezwłocznie przerwać roboty do czasu ustalenia pochodzenia tych instalacji i określenia, czy i w jaki sposób możliwe jest w tym miejscu dalsze bezpieczne prowadzenie robót.

Przy prowadzeniu robót sposobem ręcznym dopuszcza się wykonywanie wykopów szerokoprzestrzennych do głębokości nie większej niż 2 m, a wąskoprzestrzennych do głębokości 1 m, bez dodatkowego zabezpieczenia.

- Jeżeli wykop osiągnie głębokość większą niż 1 m od poziomu terenu, należy wykonać zejście (wejście) dla pracowników.
- Odległość między zejściami (wyjściami) do wykopu nie powinna przekraczać 20 m.
- Schodzenie do wykopu i wychodzenie z niego po rozporach jest zabronione.
- Każdorazowe rozpoczęcie robót w wykopie wymaga sprawdzenia stanu jego obudowy lub skarp.
- Zabronione jest składowanie urobku i materiałów w granicach klina odłamu gruntu, jeżeli ściany wykopu nie są umocnione.
- Zabronione jest składowanie urobku i materiałów w odległości mniejszej niż 1m od krawędzi wykopu, jeżeli ściany jego są obudowane.
- Ruch środków transportu przy wykopach powinien odbywać się poza klinem odłamu gruntu.
- Przy wykonywaniu wykopów na placach, ulicach itp. miejscach dostępnych dla ludzi, należy wokół wykopów ustawić poręczę ochronne zaopatrzone w napis: „Osobom postronnym wstęp wzbroniony”, a w nocy w czerwone światła ostrzegawcze.
- Przy przejściach dla pieszych, niezależnie od stawionych barier, wykopy należy zabezpieczyć deskami lub stalowymi elementami obudowy.
- W miejscach przejść dla pieszych należy ustawić mostki przenośne, wyposażone w poręcz i deski krawężnikowe.

PRACE NA WYSOKOŚCI

Prace na wysokości powinny być organizowane i wykonywane w sposób niezmuszający pracownika do wychylania się poza poręcz balustrady lub obrys urządzenia, na którym stoi. Przy pracach na drabinach, kłanarach, rusztowaniach i innych podwyższeniach na wysokości do 2 m nad poziomem podłogi lub ziemi, należy zapewnić, aby:

- Drabiny, kłanry, pomosty i inne urządzenia były stabilne i zabezpieczone przed zmianą położenia oraz posiadały odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie.

Pomost roboczy powinien spełniać następujące wymagania:

- Powierzchnia pomostu powinna być wystarczająca dla pracowników, narzędzi i niezbędnych materiałów.
- Podłoga powinna być pozioma i równa, trwale umocowana do elementów konstrukcyjnych pomostu.
- W widocznym miejscu pomostu powinny być umieszczone czytelne informacje o wielkości dopuszczalnego obciążenia.

Przy pracach wykonywanych na rusztowaniach na wysokości powyżej 2 m od otaczającego poziomu podłogi lub terenu zewnętrznego oraz na podestach ruchomych wiszących należy w szczególności:

- Zapewnić bezpieczeństwo przy komunikacji pionowej i dojścia do stanowiska pracy.
- Zapewnić stabilność rusztowań i odpowiednią ich wytrzymałość na przewidywane obciążenie.
- Dokonać odbioru technicznego rusztowania przed rozpoczęciem jego użytkowania (z wpisem tego faktu do dziennika budowy).

Przy pracach na słupach, masztach, konstrukcjach wieżowych, kominach, konstrukcjach budowlanych bez stropów, a także przy ustawianiu lub rozbiórce rusztowań oraz przy pracach na drabinach i klamrach na wysokości powyżej 2 m nad poziomem terenu zewnętrznego lub podłogi, należy w szczególności:

- Przed rozpoczęciem prac sprawdzić stan techniczny konstrukcji lub urządzeń, na których mają być wykonywane prace, w tym ich stabilność, wytrzymałość na przewidywane obciążenie oraz zabezpieczenie przed nie przewidywaną zmianą położenia, a także stan techniczny stałych elementów konstrukcji lub urządzeń mających służyć do mocowania linek bezpieczeństwa.
- Zapewnić stosowanie przez pracowników odpowiedniego do rodzaju wykonywanych prac, sprzętu chroniącego przed upadkiem z wysokości jak: szelki bezpieczeństwa z linką bezpieczeństwa przymocowaną do stałych elementów konstrukcji, szelki bezpieczeństwa z pasem biodrowym do prac w podparciu np. na słupach, masztach.
- Zapewnić stosowanie przez pracowników hełmów ochronnych przeznaczonych do prac na wysokości.
- Przy wznoszeniu lub rozbiórce rusztowań należy wyznaczyć strefę niebezpieczną i ogrodzić poręczami i daszkami ochronnymi.
- Na rusztowaniu powinna być umieszczona tablica informacyjna o dopuszczalnej wielkości obciążenia pomostów.
- Piony komunikacyjne, schodnice i pomosty rusztowań należy utrzymywać w czystości, a w okresie zimy oczyszczać ze śniegu i posypywać piaskiem.
- Jednoczesna praca na dwóch pomostach roboczych znajdujących się w jednym pionie jest dozwolona pod warunkiem zastosowania odpowiedniego zabezpieczenia, tj. szczelnego daszku ochronnego.
- Podłoże, na którym ustawia się rusztowanie, powinno zapewniać jego stabilność, mieć stałe odwodnienie oraz odpływ wód opadowych od budynku.
- Rusztowanie z rur stalowych powinno być uziemione i posiadać instalację odgromową.
- Rusztowania muszą posiadać, co najmniej dwa pomosty – roboczy i zabezpieczający.
- Deski pomostowe rusztowań muszą być usztywnione i szczelnie ułożone.
- Pomosty robocze muszą być zabezpieczone poręczami ochronnymi.
- Zakotwienia powinny być rozmieszczone równomiernie na całej powierzchni ściany, przy której znajduje się rusztowanie.
- Nośność urządzenia do transportu materiałów na wysięgnikach, mocowanych do konstrukcji rusztowania nie może przekraczać 150 kg.
- Rusztowania usytuowane bezpośrednio przy drogach (ulicach) oraz w miejscach przejazdów i przejść powinny mieć daszki ochronne.
- Po zmontowaniu rusztowania wiszącego należy dokonać próby jego pracy, zgodnie z dokumentacją techniczno-ruchową producenta.
- Na pomoście rusztowania nie powinno przebywać jednocześnie więcej osób niż przewiduje instrukcja.
- Rusztowania wewnętrzne (na kozłach, drabinowe, stojakowe) powinny być ustawione na równym, zwartym podłożu, a nogi winny opierać się całą powierzchnią.

ROBOTY MUROWE I TYNKOWE

Otwory w ścianach wychodzących na zewnątrz budynku, w stropach lub inne otwory, których dolna krawędź znajduje się poniżej 0,8 m od poziomu stropu lub pomostu należy zabezpieczyć barierą ochronną o wys. 1,1 m, deską krawężnikową o wys. 0,15 m oraz wypełnić wolną przestrzeń między deską krawężnikową a poręczą częściowo lub całkowicie w sposób zabezpieczający pracowników przed upadkiem z wysokości.

Wszelkie otwory pozostawione w czasie wykonywania robót, np.: drzwiowe, balkonowe, szyby wyciągów, otwory w stropach powinny być niezwłocznie zabezpieczone /boczne otwory przy pomocy obarierowania, w stropach przez szczelne zakrycie lub ogrodzenie.

- Jednoczesne prowadzenie robót na dwóch lub więcej kondygnacjach w tym samym pionie, bez stropów lub innych urządzeń ochronnych jak np. siatki czy daszki ochronne jest zabronione.
- Wykonywanie robót murowych i tynkowych w wykopach jest dozwolone po uprzednim zabezpieczeniu ścian wykopów zgodnie z warunkami określonymi dla robót ziemnych.
- Jeżeli stanowisko pracy dla wykonania ściany fundamentowej znajduje się pomiędzy skarpią wykopu a wznoszoną ścianą, szerokość stanowisk pracy powinna wynosić nie mniej niż 70 cm.
- Poziom pomostu roboczego rusztowania powinien znajdować się zawsze poniżej wznoszonego muru, co najmniej 0.3 m.
- Zabrania się chodzenia po świeżo wykonanych murach, przesklepieniach, płytach, stropach, przykryciach otworów i niestabilnych deskowaniach oraz wychylania się poza krawędzie konstrukcji bez dodatkowego zabezpieczenia, jak również opierania się o bariery.

- zabrania się zrzucania materiałów, narzędzi i innych przedmiotów z wysokości lub do wykopów, a także wykonywanie robót murowych i tynkowych z drabin przystawnych

ROBOTY IZOLACYJNE, ANTYKOROZYJNE, DEKARSKIE I CIESIELSKIE

- Na dachach krytych elementami, których wytrzymałość nie zapewnia bezpiecznego przebywania na nich pracowników, należy układać przenośne mostki zabezpieczające.
- Przy wykonywaniu pokrycia dachów płaskich w pobliżu krawędzi dachu należy zabezpieczyć pracownika za pomocą szelek ochronnych linką zamocowaną do stałych konstrukcji obiektu.
- Pracowników zatrudnionych na dachu o pochyleniu większym, niż 20%, jeżeli nie stosuje się rusztowań ochronnych, należy zabezpieczyć przed upadkiem z wysokości za pomocą szelek ochronnych wyposażeniem. Zamocowanie szelek powinno być takie, aby ewentualny spadek zabezpieczonego pracownika nie przekroczył 2 m.
- Dopuszczalne jest rozgrzewanie smoły i innych materiałów za pomocą otwartego ognia na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze.
- Materiały składowane na dachu należy zabezpieczyć przed spadnięciem.

- Przy wykonywaniu robót nad dachami szklanymi obiektach nad oknami na dachach, dachy te i okna należy przykryć w sposób zapobiegający możliwości powstania wypadku.
- Robót dachowych nie należy wykonywać w czasie silnych wiatrów, niepogody oraz na dachach oblodzonych lub pokrytych szronem.
- Przy montowaniu rur spustowych, blacharze nie mogą pracować jeden pod drugim.
- Do krycia kominów, parapetów, opasek i naczółków oraz przy mocowaniu lejów do rynien - należy wykonać pomosty rusztowań wysuwnych lub wiszących.
- Przy mocowaniu rynien, rur spustowych, kryciu gzymsów lub parapetów przy użyciu drabin linowych - pracownik powinien być zabezpieczony dodatkowo przed upadkiem z wysokości np. przy pomocy szelek z linką bezpieczeństwa.
- Drabiny linowe użyte do robót dekarско-błacharskich powinny być należycie zamocowane do stałych części budynku, naciągnięte i zakotwiczone na dole. Zabronione jest wykonywanie okapów z drabin przystawnych oraz zrzucanie z dachów materiałów, narzędzi i innych przedmiotów.

5 WSKAZANIE SPOSOBU PROWADZENIA INSTRUKTAŻU PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIENIEBEZPIECZNYCH.

Nie przewiduje się przy realizacji powyższego zamierzenia występowania czynników szczególnie niebezpiecznych i zagrażających zdrowiu pracowników. Sposób prowadzenia instruktażu BHP, zakończonego egzaminem i dopuszczenia do budowy wg standardowej procedury przewidzianej do tego typu sytuacji (wg odpowiednich przepisów egzekwowanych przez Inspekcję Pracy).

6 WSKAZANIE ŚRODKÓW TECHNICZNYCH I ORGANIZACYJNYCH, ZAPOBIEGAJĄCYCH NIEBEZPIECZEŃSTWOM WYNIKAJĄCYM Z WYKONYWANIA ROBÓT BUDOWLANYCH W STREFACH SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA ZDROWIA LUB W ICH SASIEDZTWIE, W TYM ZAPEWNIĄCYCH SPRAWNĄ KOMUNIKACJĘ, UMOŻLIWIAJĄCĄ SZYBKĄ EWAKUACJĘ NA WYPADEK POŻARU, AWARII I INNYCH ZAGROŻEŃ.

Nie zakłada się występowania stref szczególnego zagrożenia zdrowia. W przypadku wystąpienia pożaru, awarii lub innego zagrożenia, prowadzenie akcji ewakuacyjnej lub niesienia pomocy poszkodowanym, będzie się odbywać z drogi wiejskiej bezpośrednio przylegającej do realizowanej inwestycji.

UWAGA: ZGODNIE Z ART.21a. PRAWA BUDOWLANEGO, KIEROWNIK BUDOWY OBOWIĄZANY JEST, W OPARCIU O POWYŻSZĄ INFORMACJĘ, SPORZĄDZIĆ LUB ZAPEWNIĆ SPORZĄDZENIE, PRZED ROZPOCZĘCIEM BUDOWY, SZCZEGÓLOWEGO PLANU BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA, UWZGLĘDNIĄJĄC SPECYFIKĘ OBIEKTU BUDOWLANEGO I WARUNKI PROWADZENIA ROBÓT BUDOWLANYCH I PRODUKCJI PRZEMYSŁOWEJ.

Autor opracowania : dr inż. arch. Robert Misiuk upr.bud. nr Bł/1/99

mgr inż. Marek Stachurski nr upr. Bł/118/82

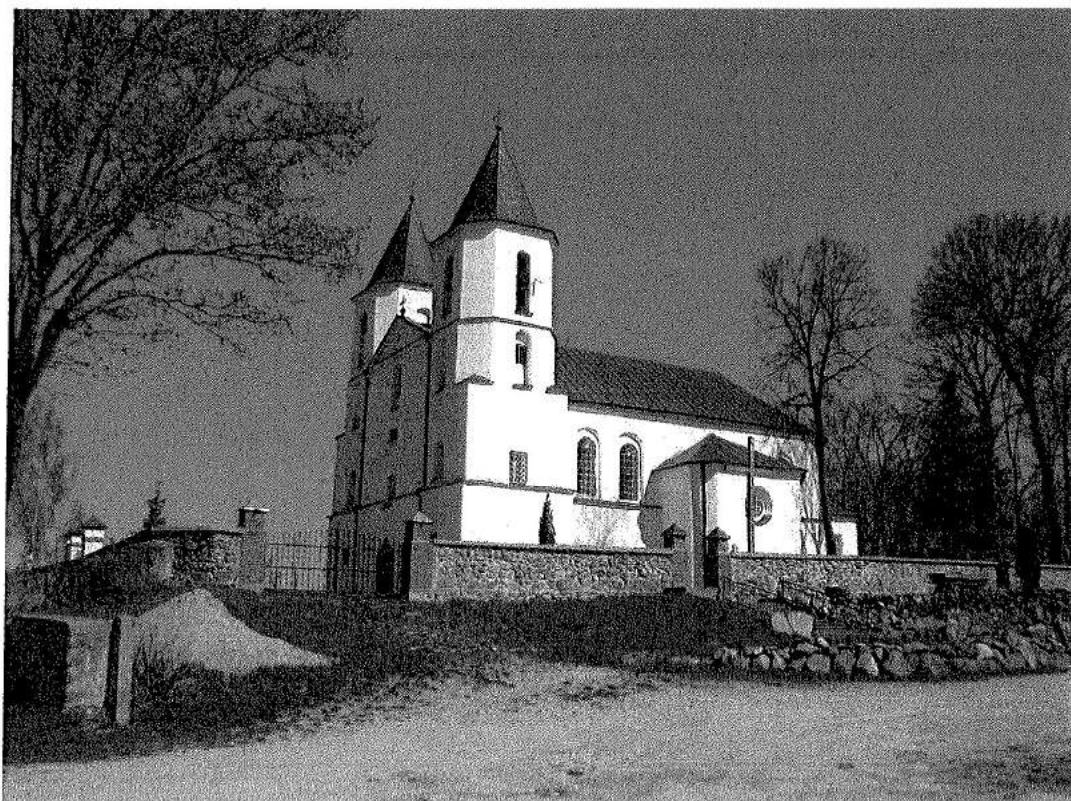
Białystok dn. 20.04.2011r.

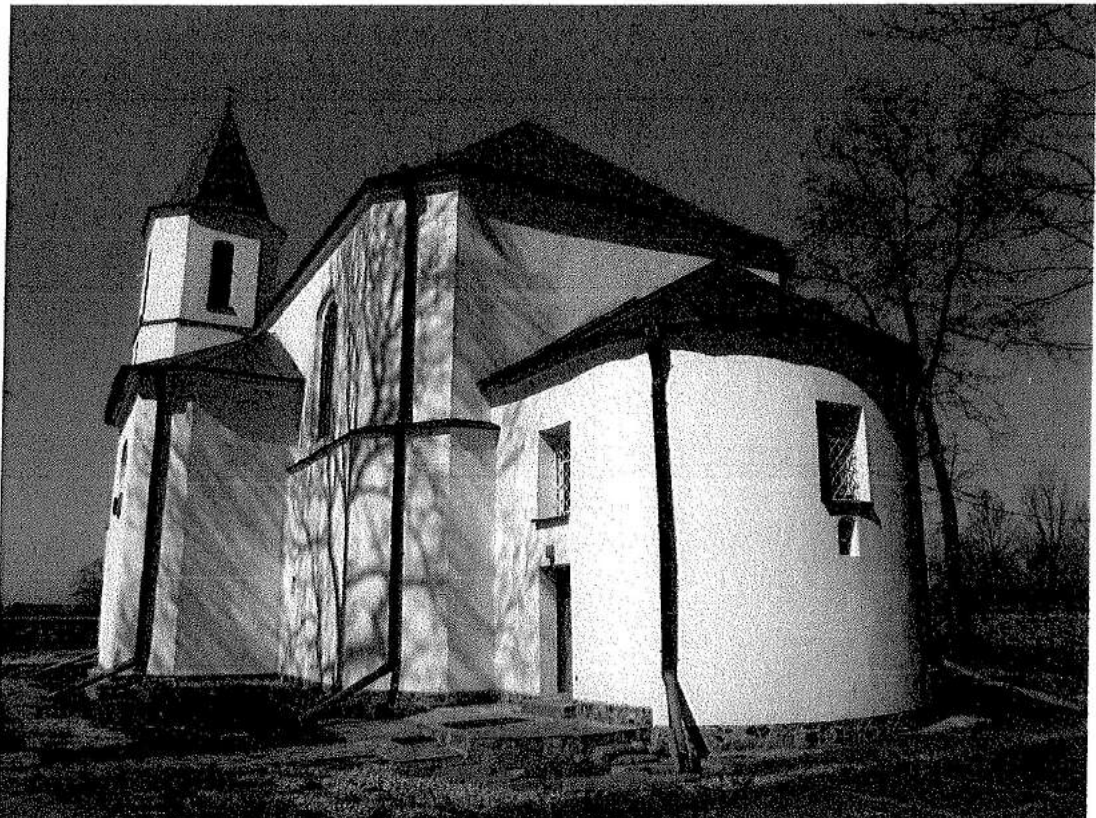
SERWIS ZDJĘCIOWY (na podstawie zdjęć dostarczonych przez księdza proboszcza)

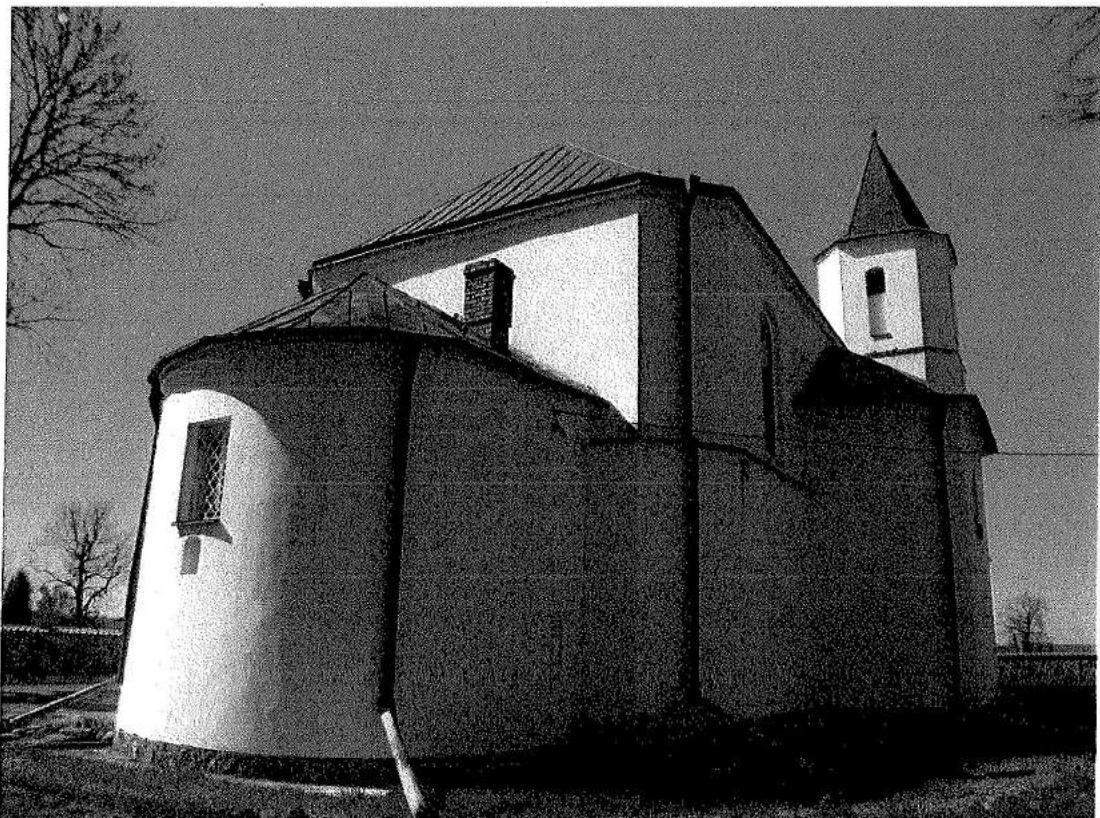
Fot. 1 widok perspektywiczny elewacji południowej i zachodniej od strony rynku

Fot. 2 widok perspektywiczny elewacji południowej od strony plebani

Fot. 3 widok perspektywiczny elewacji wschodniej i południowej od strony cmentarza przykościelnego

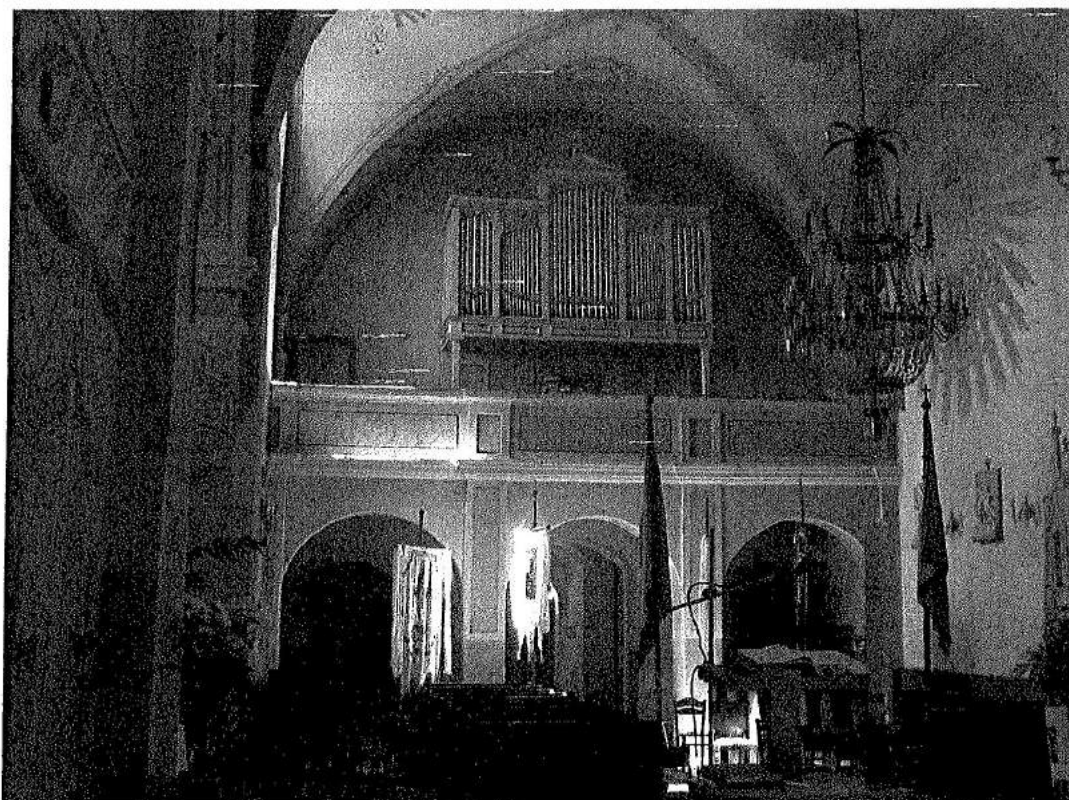

Fot. 4 widok perspektywiczny elewacji wschodniej i północnej od strony cmentarza przykościelnego

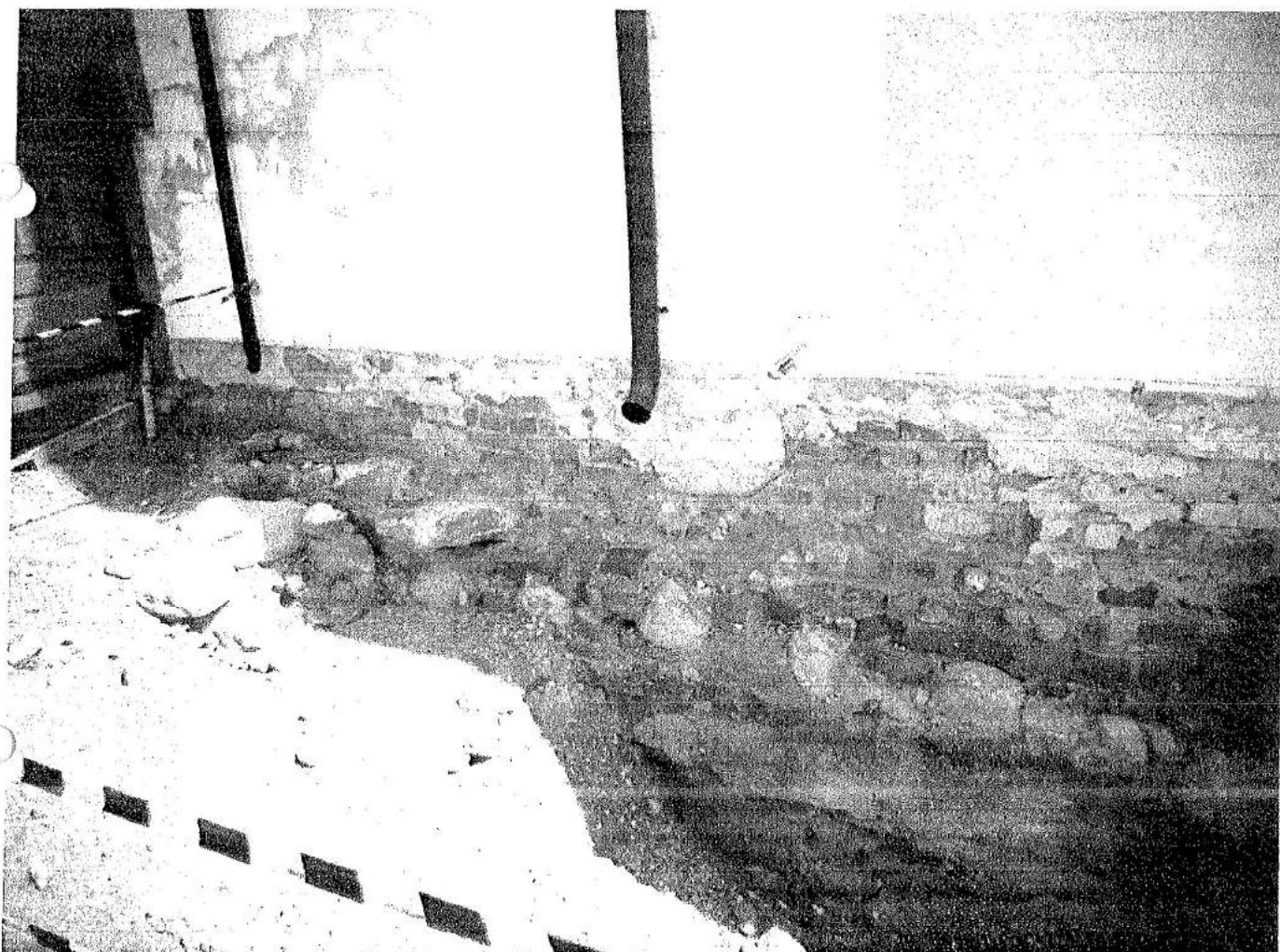

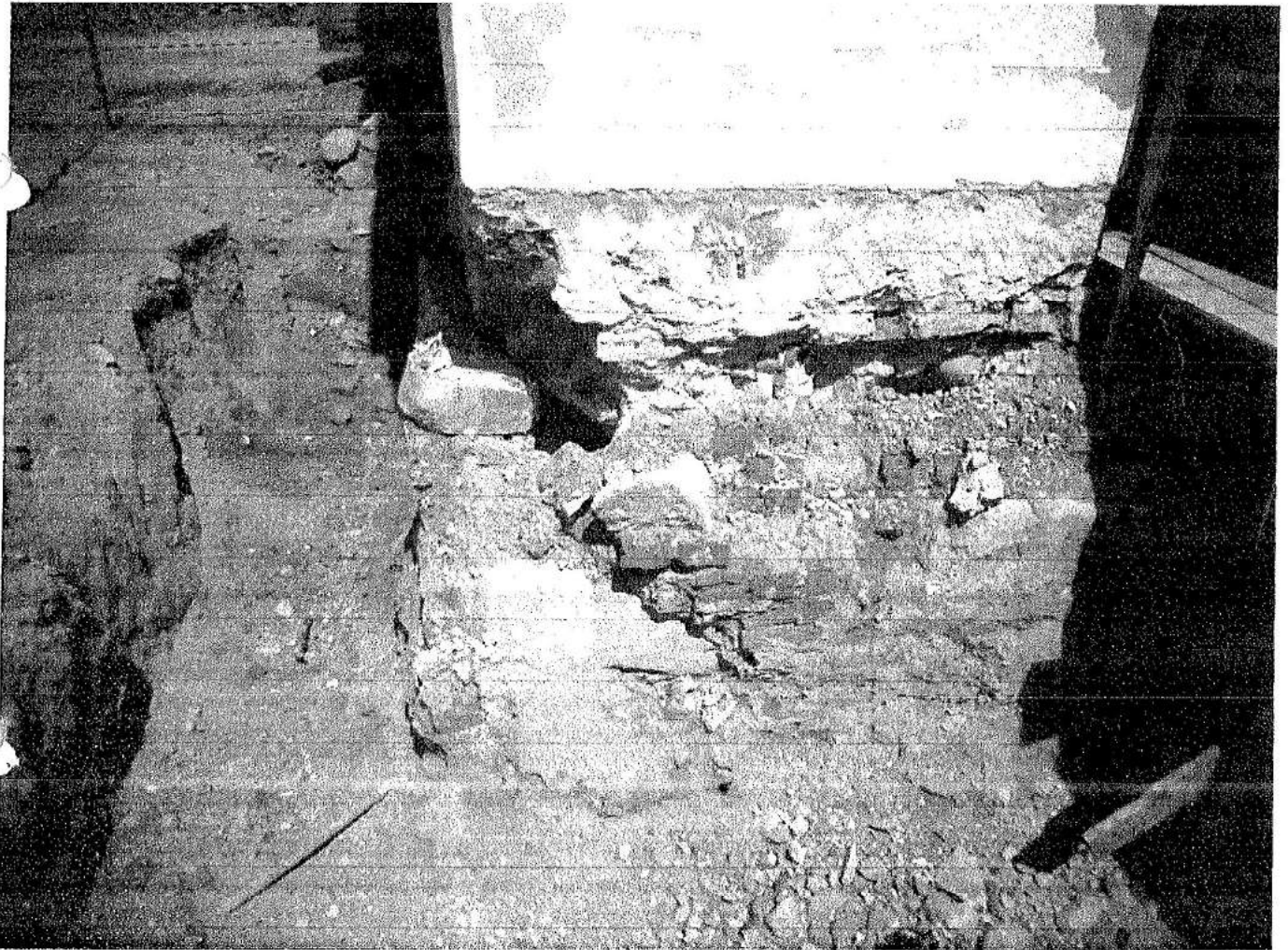
Fot. 5 widok perspektywiczny wnętrza z chóru w stronę ołtarza

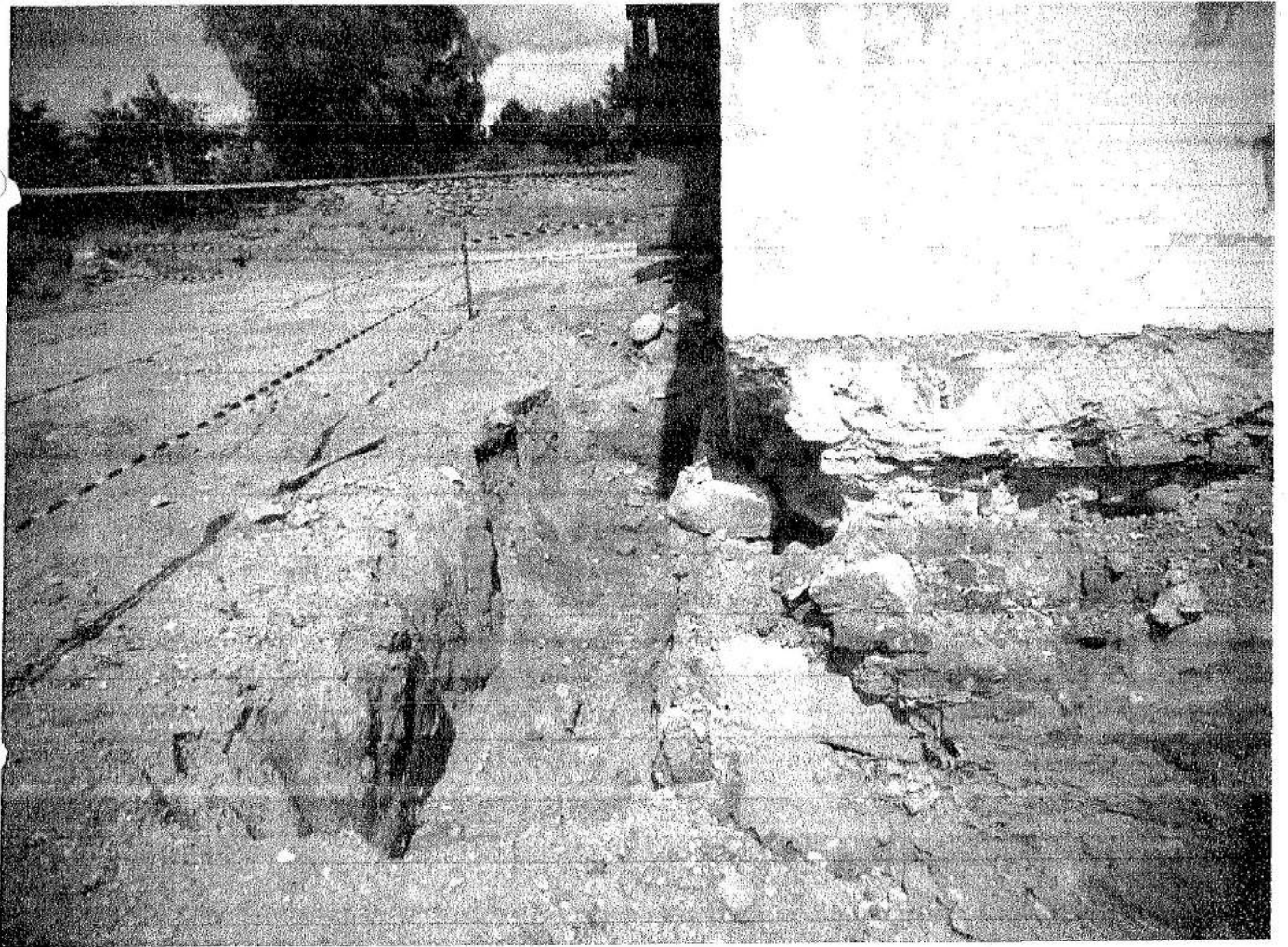

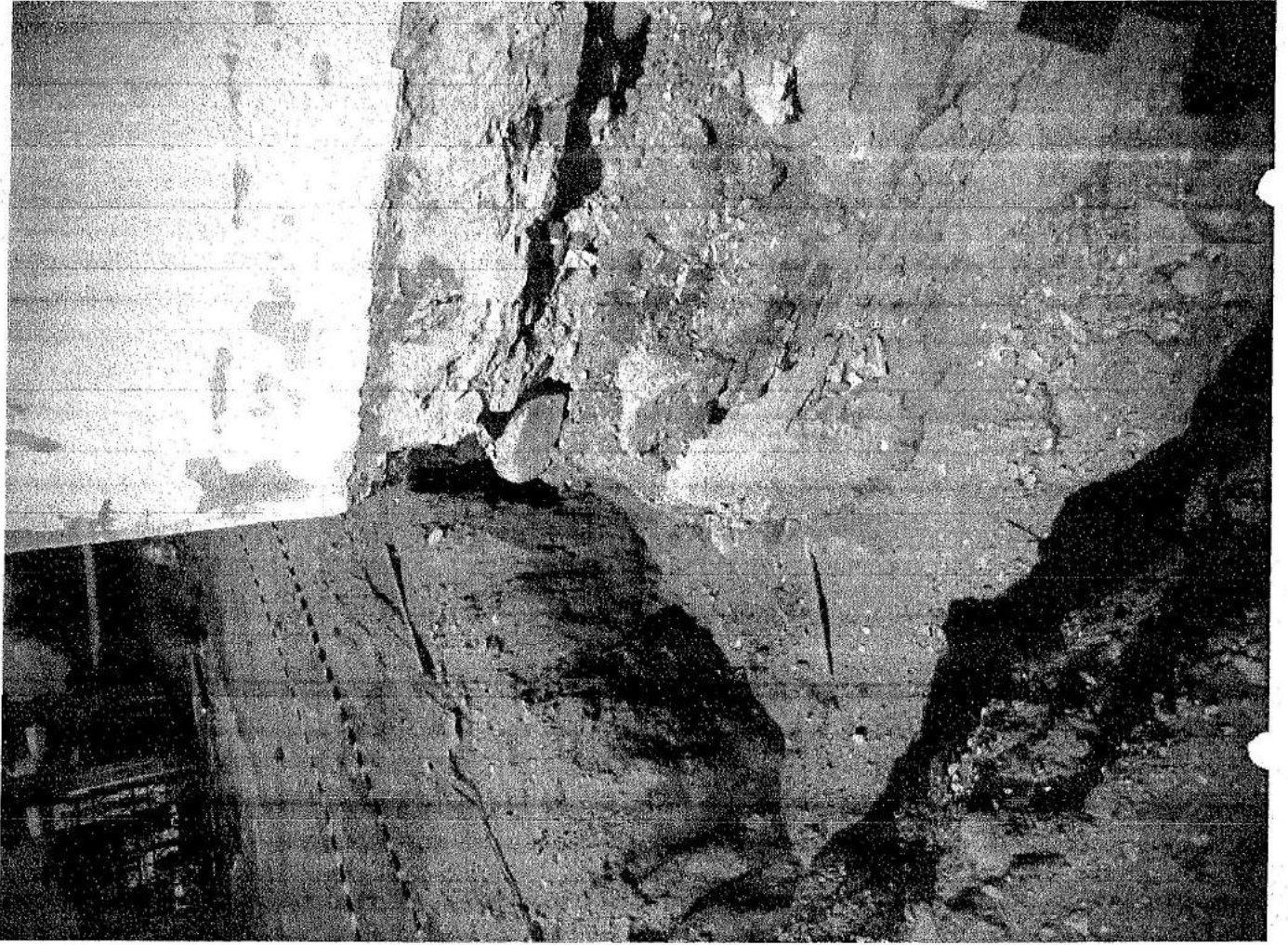
Fot. 6 widok perspektywiczny wnętrza kościoła (od strony ołtarza w kierunku chóru)

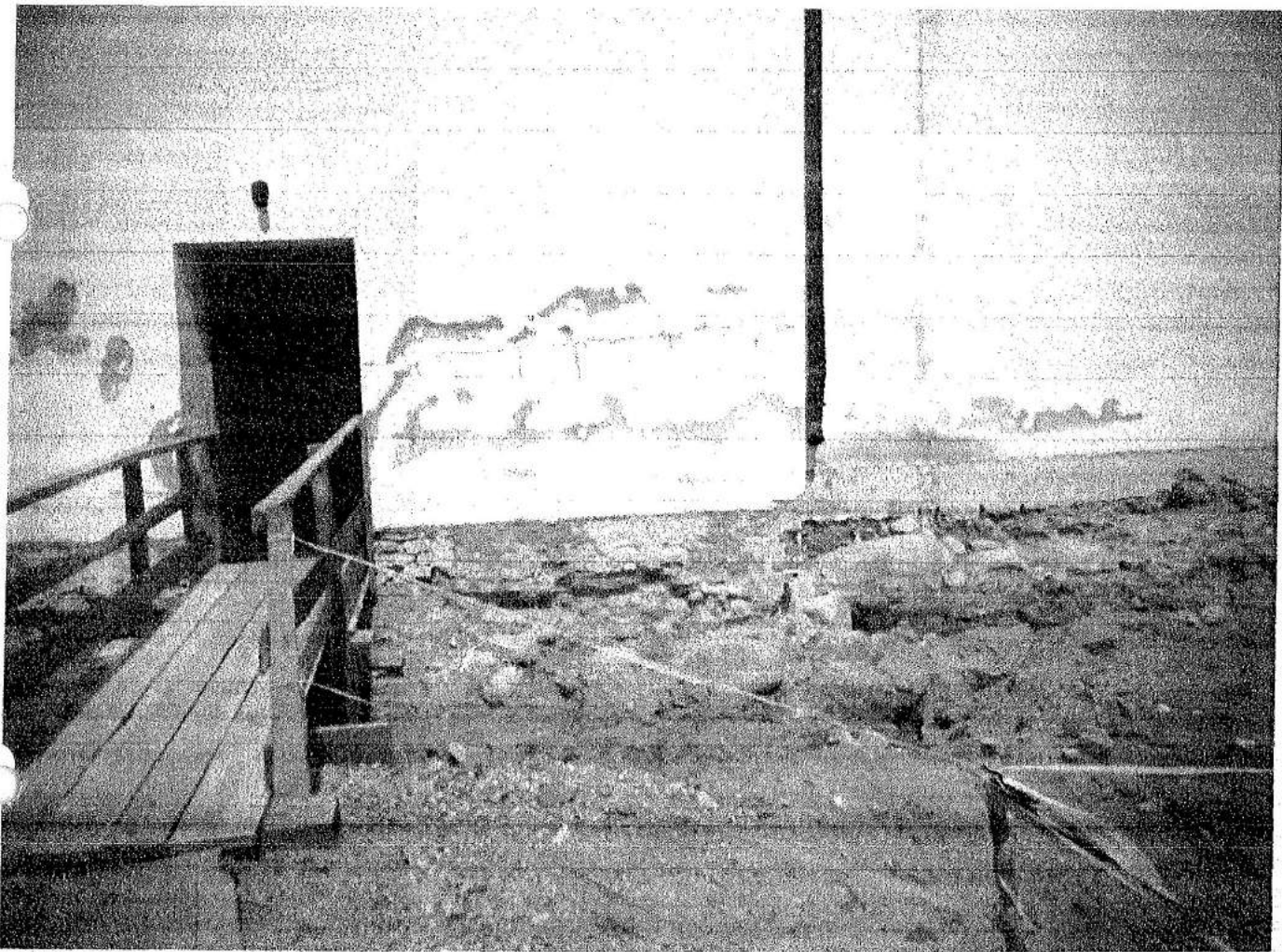

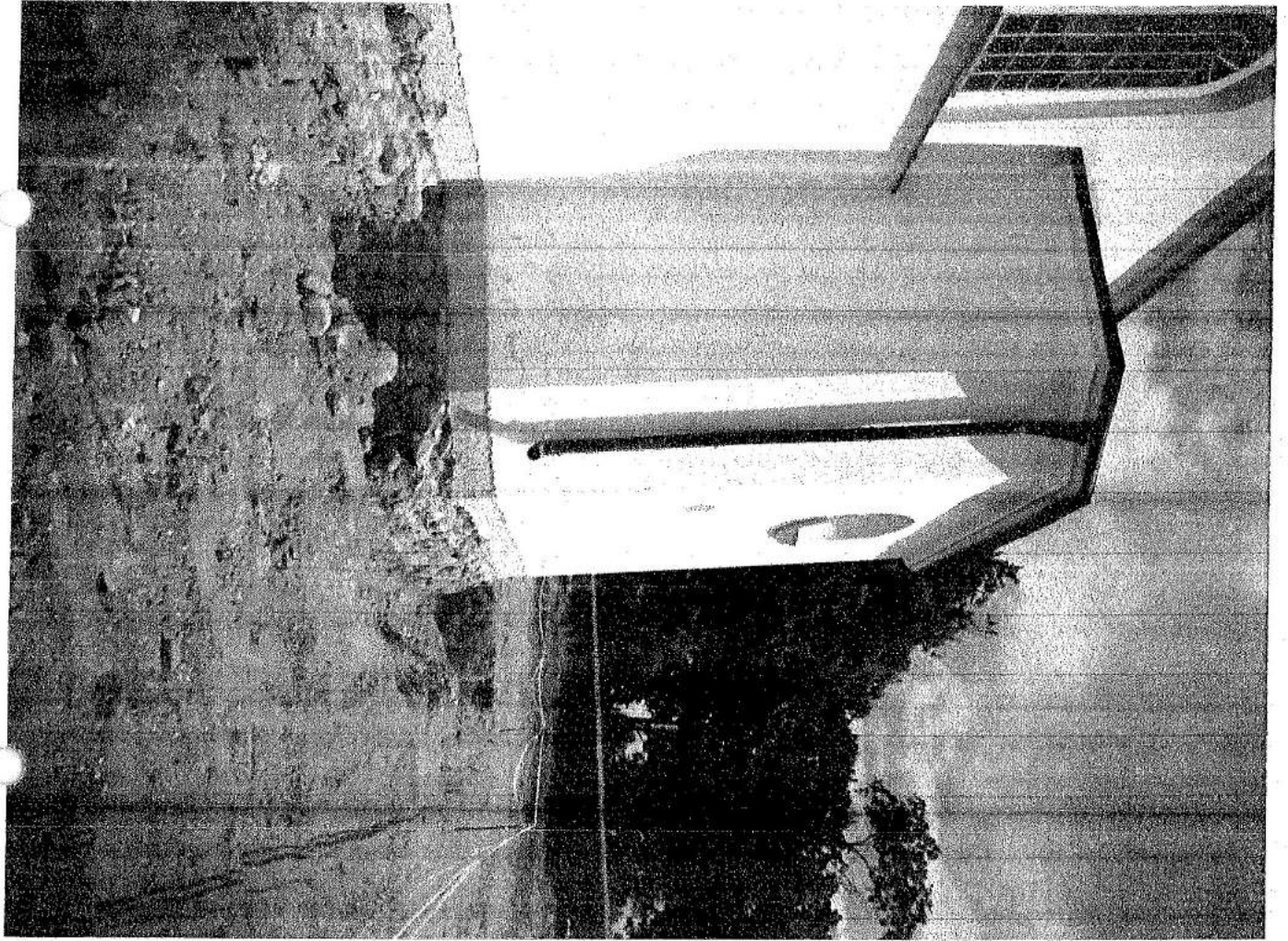

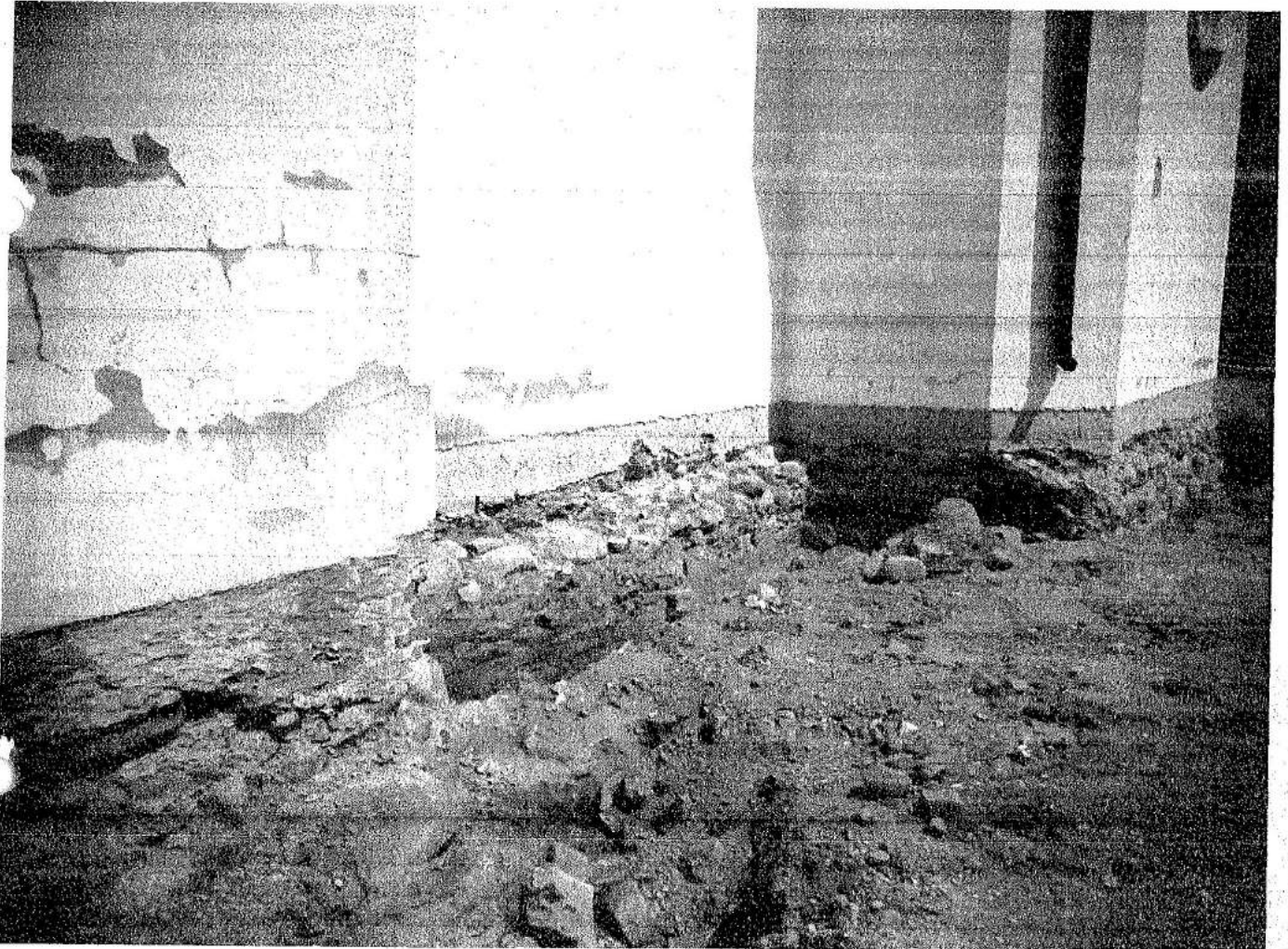

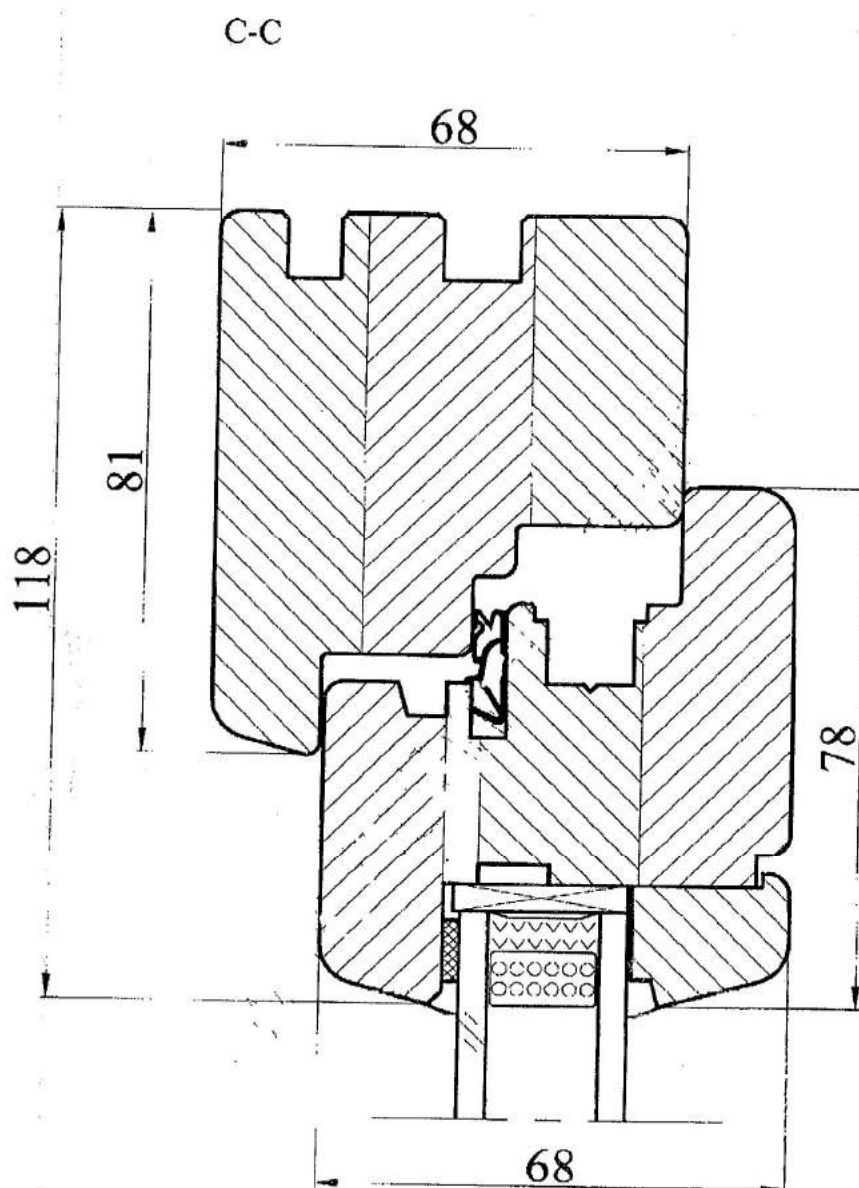
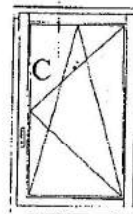

"PAFO-BUD"
Motyszewski & J. Siemieniuk Spółka Jawna
52-727 Białystok, ul. Hetmańska 90/1
NIP 542-26-25-446, Regon 050877595
tel 85-26-160

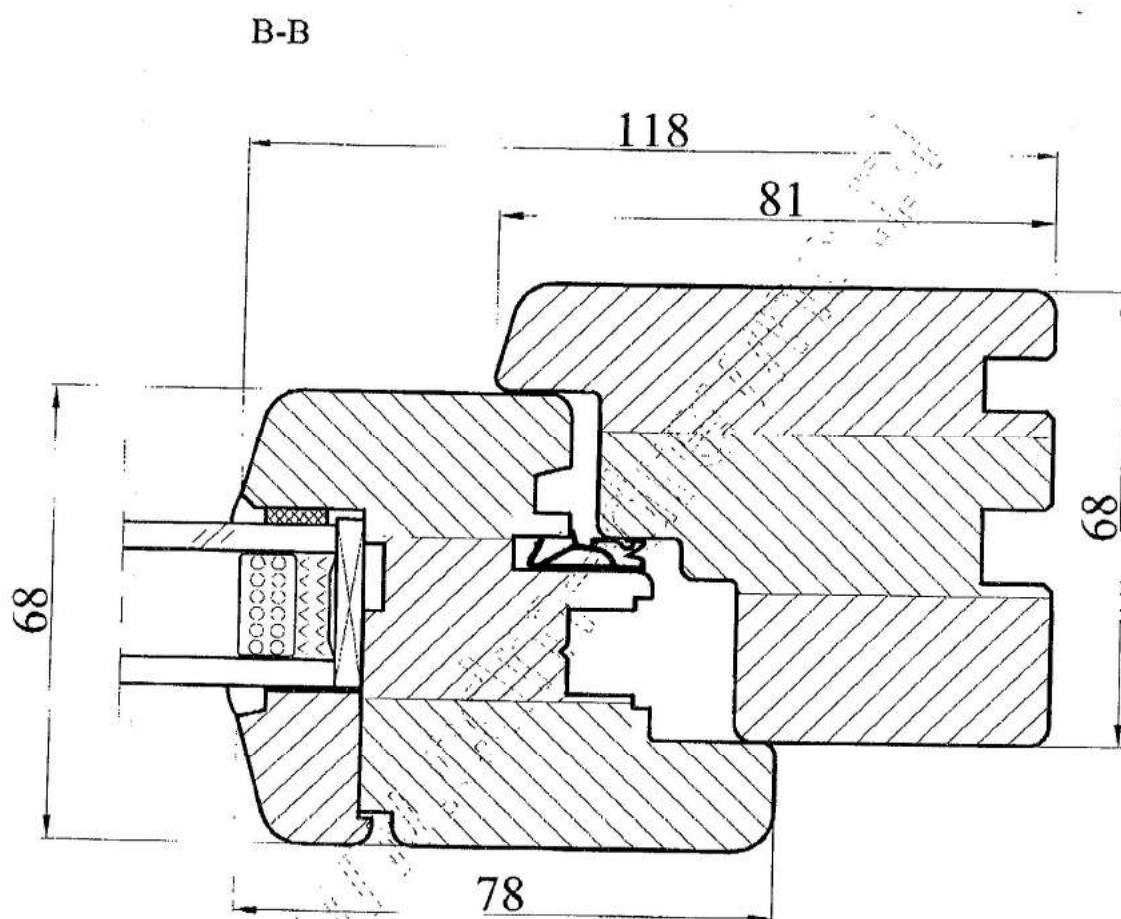
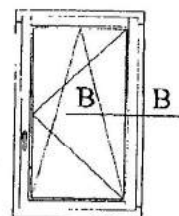
Przekrój Nadproże okna + skrzydło

Data 25.11.2009

Profil SOFT-LINE 68_1 uszczelka

Skala 1:1

PAFO-BUD

Przekrój Stojak okna + skrzydło

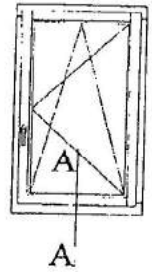
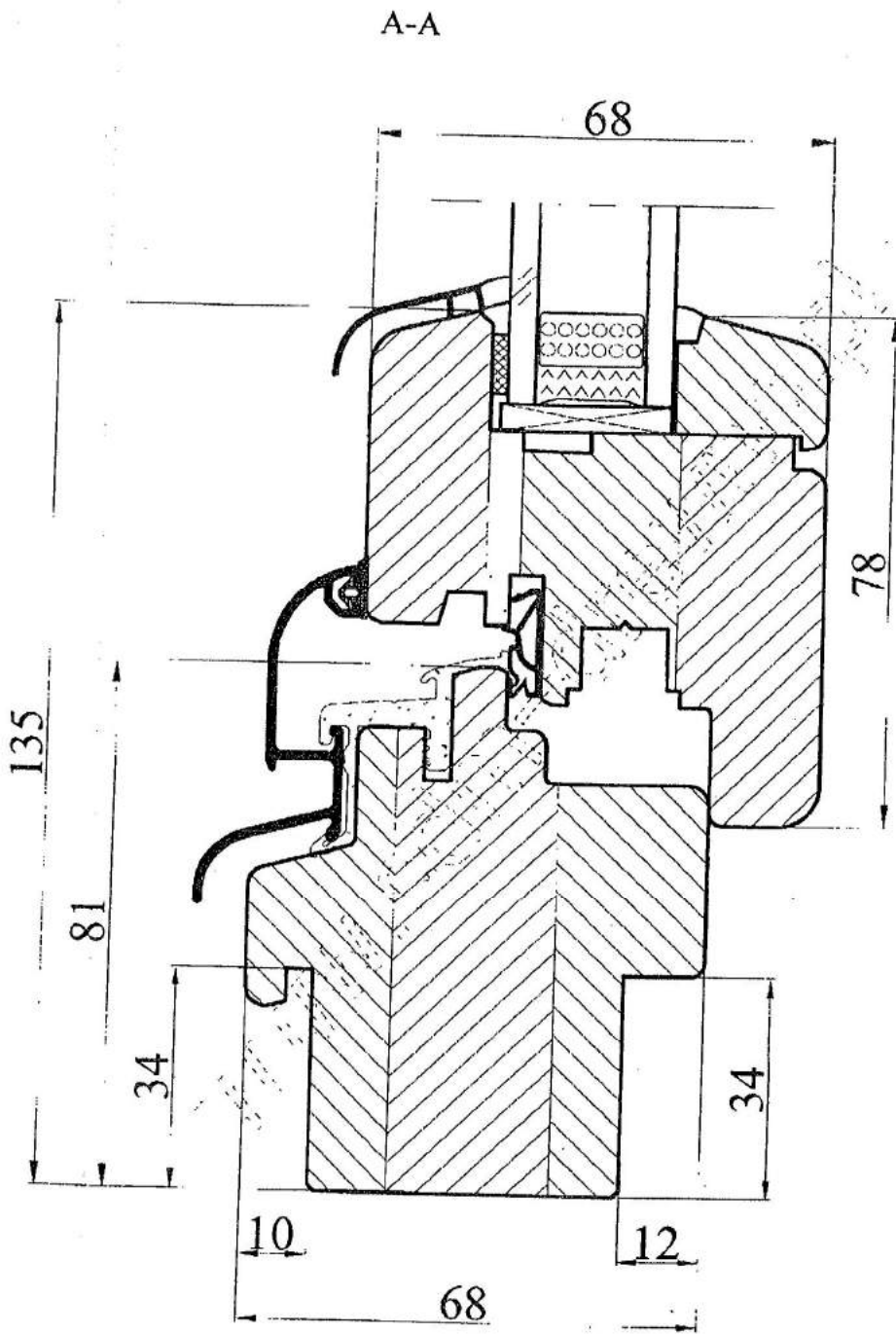
Data 25.11.2009

Profil SOFT-LINE 68_1 uszczelka

Skala 1:1

P. Wink

Przekrój Próg okna standard+skrzydło

Data 25.11.2009

Profil SOFT-LINE 68_1 uszczelka

Skala 1:1

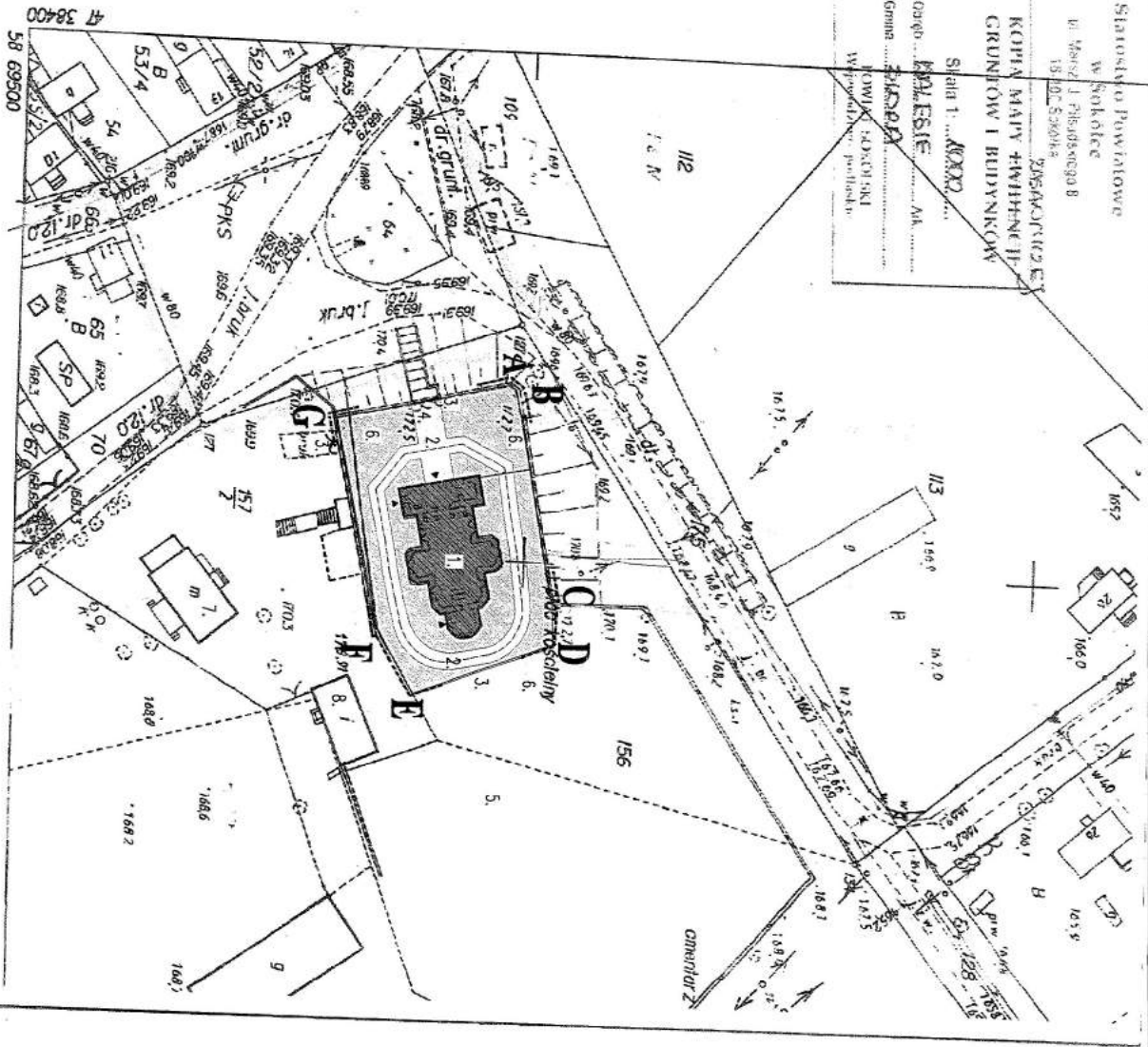
R. Miel

Statystyka Powiatowe
 w Sokółce
 ul. Marsz. J. Piłsudskiego 8
 13-100 Sokółka

ZASADNICZĄ
 KOPIA MAPY TECHNICZNEJ
 GRUNTOW I BUDYNKOW

Skala 1:1000

Opis: **PLANESIE**
 Gmina: **SOKÓŁKA**
 Wzrost: **ADOLFI SKI**
 Wzrost: **ADOLFI SKI**

236.131.022
 1:1000

19.03.2011
[Signature]
 Andrzej Nowakowski

ISTNIEJĄCE ZAGOSPODAROWANIE TERENU SKALA 1:1000
 KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. MB. POCCIESZENIA
 ZALEŚIE GMINA SIDRA NR DZ. 156
 INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. MB. POCCIESZENIA

LEGENDA I OZNACZENIA

A. DZIAŁKA INWESTORA
 B. GRANICA DZIAŁKI
 C. LINIA ZABUDOWY
 D. BUDYNEK KOŚCIELNY
 E. BUDYNEK KOŚCIELNY
 F. DOŚCICA I DOJAZDY
 G. WIEŚCICA NISZA OZDOBNA - TRAWNIKI
 H. WIEŚCICA DO BUDYNKU
 I. ORODZENIE
 J. BRAMA WIEŚCICOWA
 K. FURTA WIEŚCICOWA

1. KOŚCIÓŁ - OBIEKT OPRACOWANEM
 2. DROGA PROCESYJNA - DO ZMIANY PARAMETRÓW WYSOKOŚCI
 3. FURTA WIEŚCICOWA
 4. BRAMA WIEŚCICOWA
 5. TEREN CMENTARZA PRZYKOŚCIELNEGO
 6. TERENY ZIELONE
 7. BUDYNEK PLEBANI
 8. BUDYNEK GOSPODARCZY

STAROSTA SOKÓLSKI
 ul. Marsz. J. Piłsudskiego 8
 16-100 Sokółka

Zatwierdza projekt budowlany i udziela pozwolenia na budowę
 decyzją Nr **110/10/2011**
 z dnia **19.03.2011**
 z up. **STANISŁAW**
[Signature]
 mgr inż. arch. **Bartłomiej Enderski**
 Inżynier Wydziału Architektury i Budownictwa

PRZYŁĄCZA I INSTALACJE DOZIEMNE INFRASTRUKTURY TECHN.

W. WODODCIĄG
 K. KANALIZACJA SANITARNĄ
 L. KANALIZACJA DESZCZOWA
 E. PRZYŁĄCZE ENERGETYCZNE NAPÓW.

W. WODODCIĄG
 K. KANALIZACJA SANITARNĄ
 L. KANALIZACJA DESZCZOWA
 E. PRZYŁĄCZE ENERGETYCZNE NAPÓW.

W. WODODCIĄG
 K. KANALIZACJA SANITARNĄ
 L. KANALIZACJA DESZCZOWA
 E. PRZYŁĄCZE ENERGETYCZNE NAPÓW.

W. WODODCIĄG
 K. KANALIZACJA SANITARNĄ
 L. KANALIZACJA DESZCZOWA
 E. PRZYŁĄCZE ENERGETYCZNE NAPÓW.

DANE LICZBOWE INWESTYCJI

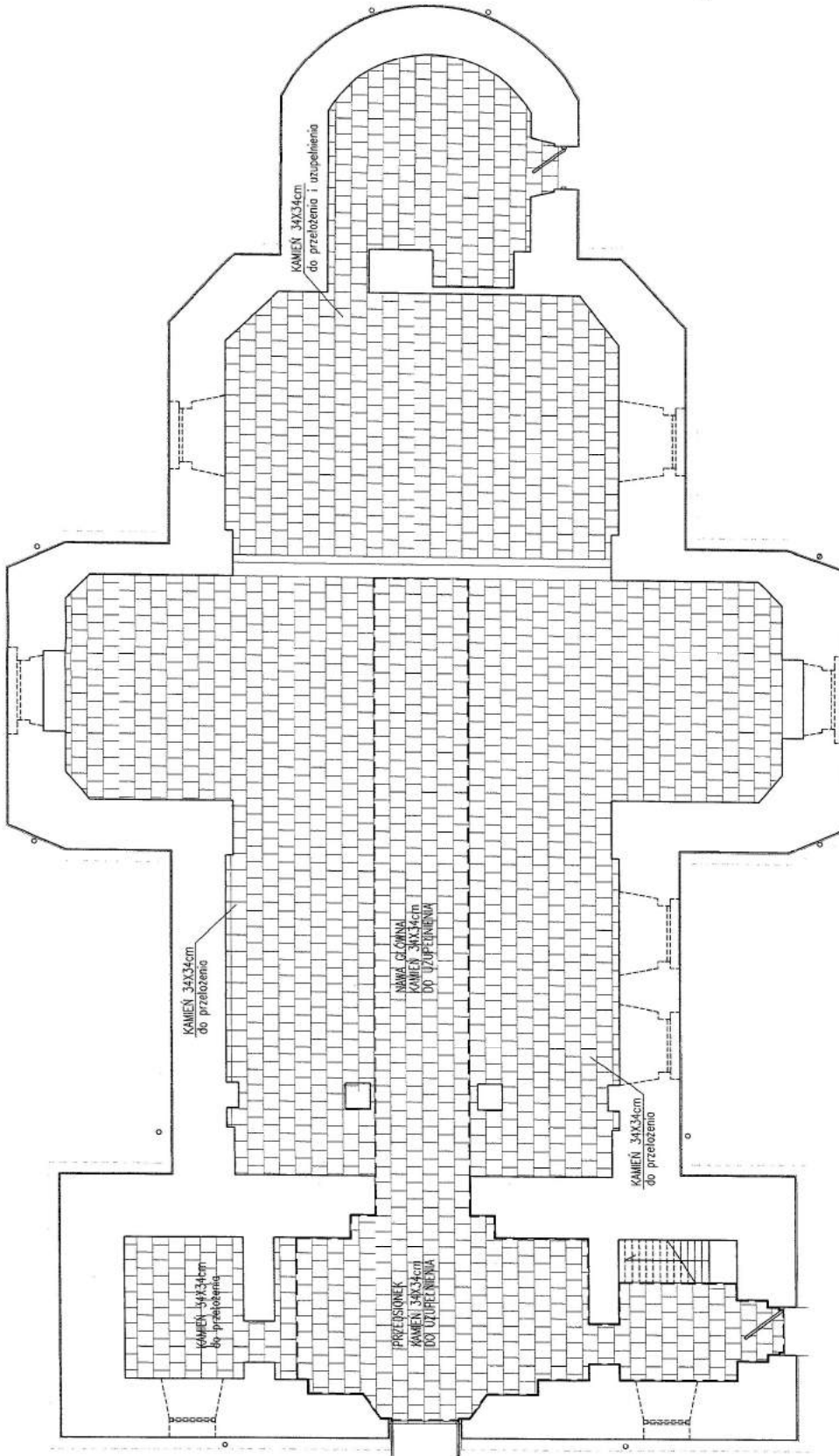
POW. DZIAŁKI
 POW. ZABUDOWY - KOŚCICIA - ISTNIEJĄCA
 POW. W GRANICACH OPRACOWANIA
 CHODNIKI OPASKI, SCHODY, DROGA PROCESYJNA
 TERENY UTWARZONE + POW. ZABUDOWY
 TERENY ZIELONE

387
 1857
 421
 808
 1049

M2
 M2
 M2
 M2
 M2

ZGODNIE Z DECYZJĄ
 z dnia **31 PAZ. 2011**
 Nr **110/10/2011**
 1. dz. podlaski wojewódzki
 Konsekwentnie
 Andrzej Nowakowski

PRACOWNIA PROJEKTOWA "M" BIAŁYSTOK UL. MAŁKEDA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. MB. POCCIESZENIA W ZALEŚIU G.M. SIDRA	
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	NR R/S: 1.
NAZWA RYSUNKU: ZAGOSPODAROWANIE TERENU	SKALA: 1:1000
BRANŻA: PROJEKTANT	BIŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.
ARCHITEKTURA: DR. INŻ. ARCH. ROBERT MIŚLIK	
ARCHITEKTURA: DR. INŻ. ARCH. WACŁAW BRZOSTEK	
KONSTRUKCJA: MGR INŻ. ALEX STRACHURSKI	
	BL/118/82

ZAŁOŻENIE Z DECYZJA
 z dnia **31 PAŹ 2011**
 I. dz. **ZN-5442.88.2011 APK**
 Podlaski Wojewódzki
 Konserwator Zabytków
Andrzej Nowakowski

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMEDA 15A/11 TEL 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCIESZENIA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALESIE GMINA SIDRA
NAZWA RYSUNKU	RZUT POSADZKI - UKŁAD DOCELOWY PROJEKT BUDOWLANY
BRANŻA	PROJEKTANT
ARCHITEKTURA	DR. INŻ. ARCH. ROBERT MIŁK
ARCHITEKTURA WSPÓŁPRACA	MGR. INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOŚTEK
KONSTRUKCJA	MGR. INŻ. MAREK STACHURSKI
UPRAWNIENIA BUDOWLANE	BC/1/99
NR. WRS.	5B
SKALA	1:100
BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.	<i>Andrzej Nowakowski</i>

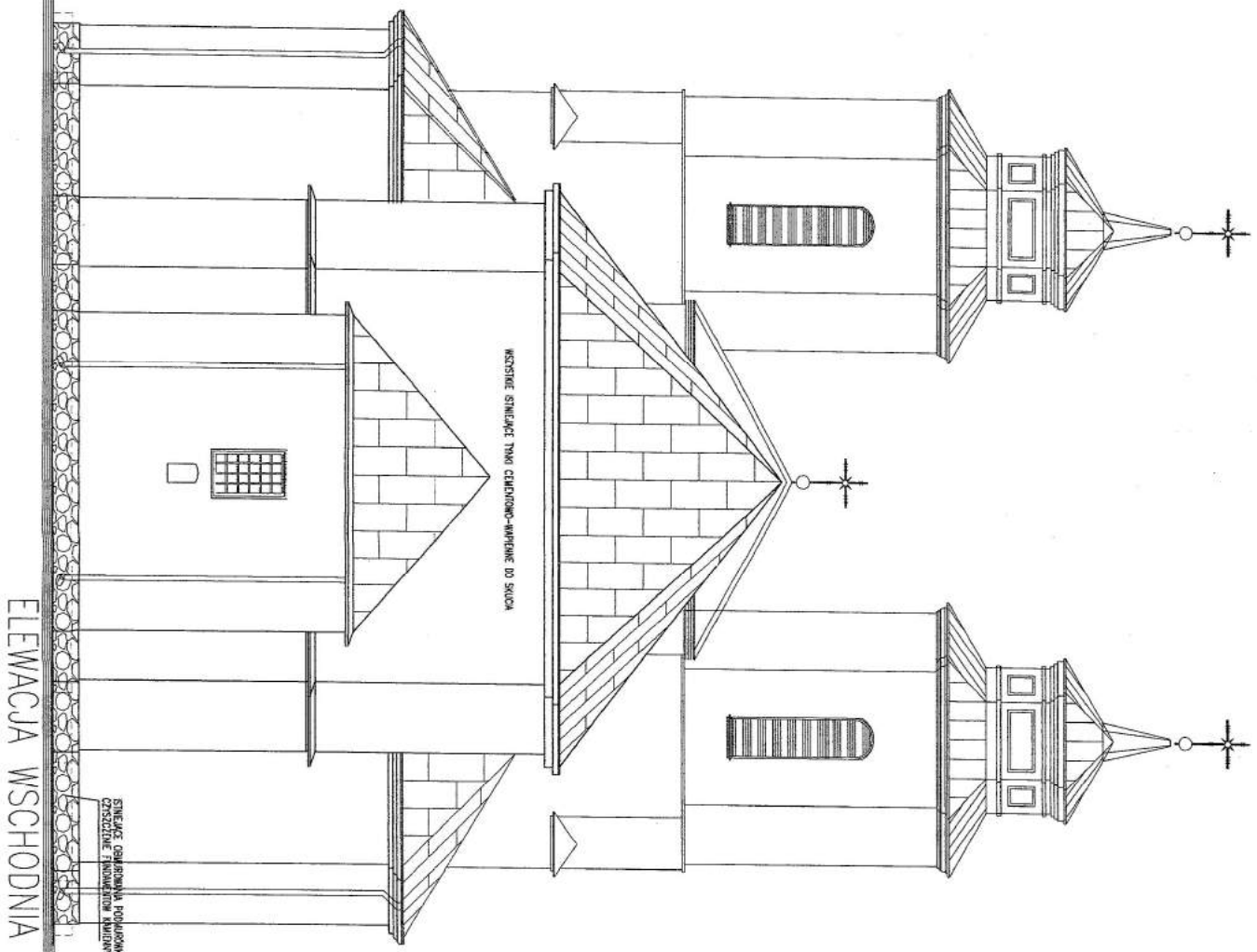
POSADZKA Z PŁYTEK MARMUROWYCH DO PRZEŁOŻENIA - 34X34X4 CM - 192,1 M2
 POSADZKA Z PŁYTEK MARMUROWYCH DO UZUPEŁNIENIA 34X34X4 CM PŁYTKI
 MARMUROWE WŁOSKIE ROSSO VERONA - 58.6 M2 PŁYTKA MATOWA [WYKŁUCZONE
 POLERY]

INWESTOR:	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCSZEZENIA W ZALESIU GM. SIDRA		
OBIEKT:	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	NR RYS.	2.
	ZALESIE GMINA SIDRA	SKALA	1:100
NAZWA RYSUNKU:	ELEWACJA WSCHODNIA	BIAŁYSTOK	DN. 20.04.2011 R.
	PROJEKT BUDOWLANY		

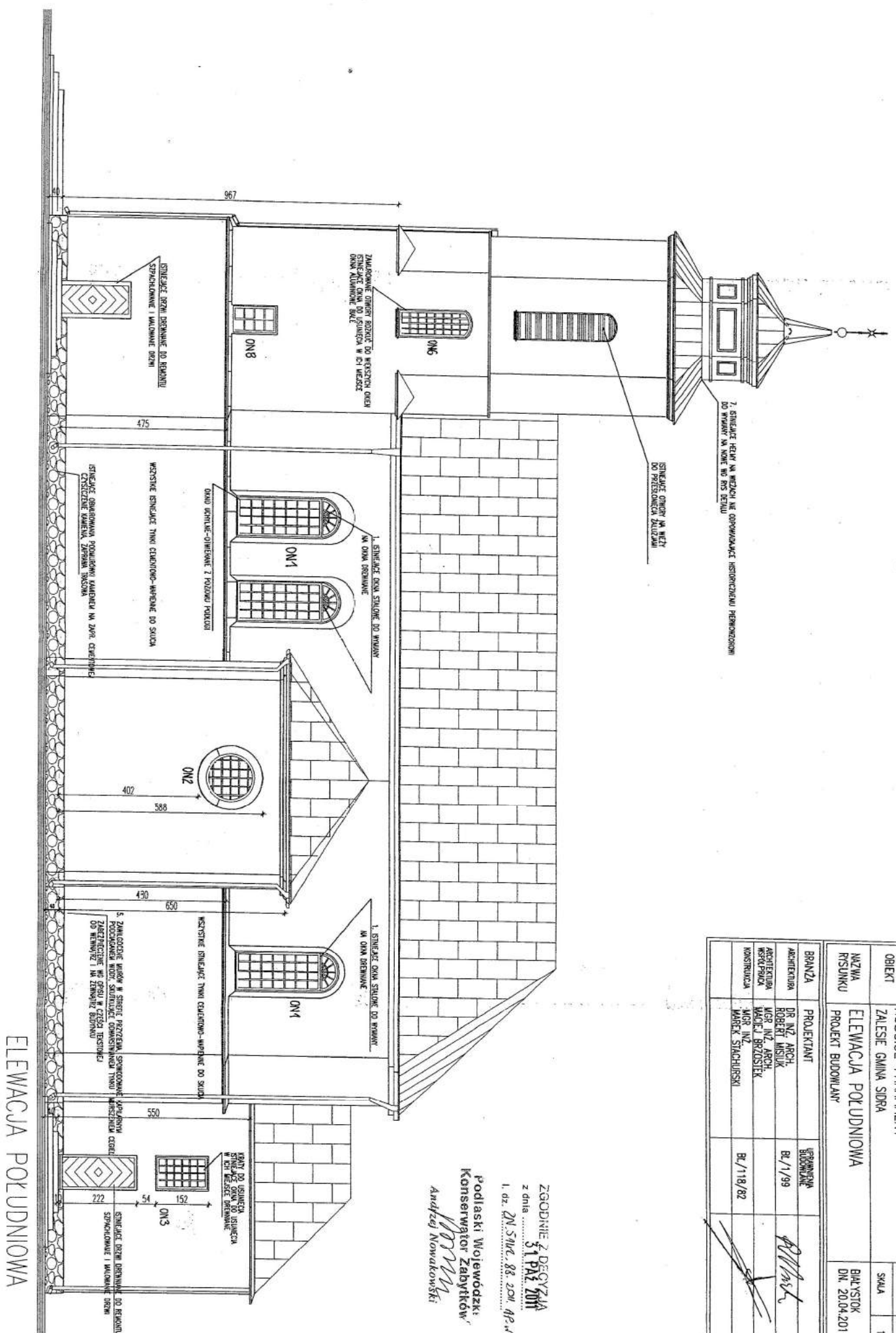
BRANŻA:	PROJEKTANT:	WYKONANIE:	
ARCHITEKTURA:	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK	BL/1/99	<i>RM</i>
ARCHITEKTURA WSPRACOWNIA:	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSIĘK		
KONSTRUKCJA:	MGR INŻ. MAREK SIACHURSKI	BL/118/82	

ZGODNIE Z PROJEKTEM
z dnia **31 PAZ 2011**
l. dz. 2N. 5442.88.2011.ARP.
Podlaski Wojewódzki
Konserywator Zabytków
Marek Nawakowski
Marek Nawakowski

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOlickA P.W. NNp POClESZEWA W ZALESIU G.M. SIDRA		NR RYS. 3.	
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALESE GMINA SIDRA		SKALA 1:100	
NAZWA RYSUNKU: ELEWACJA PoLUDNIOWA PROJEKT BUDOWLANy		Białystok Dn. 20.04.2011 R.	

BRANŻA	PROJEKTANT	SPRZĄDKANIE BUDOWLANE
ARCHITEKTURA	DR. INŻ. ARCH. ROBERT MSLIK	BL/1/99
ARCHITEKTURA	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOŚCIEK	
KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MARCEK STACHURSKI	BL/118/82

ZGODNIE Z DECYZJĄ
z dnia 31 PAŹ 2011
I. dz. 2N. S.Wc. 88. 20k. AP. J.
Podlaski Wojewódzki
Konservator Zabytków
Andrzej Nowakowski

ELEWACJA PoLUDNIOWA

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCECZENNA W ZALISIU G.M. SIDRA

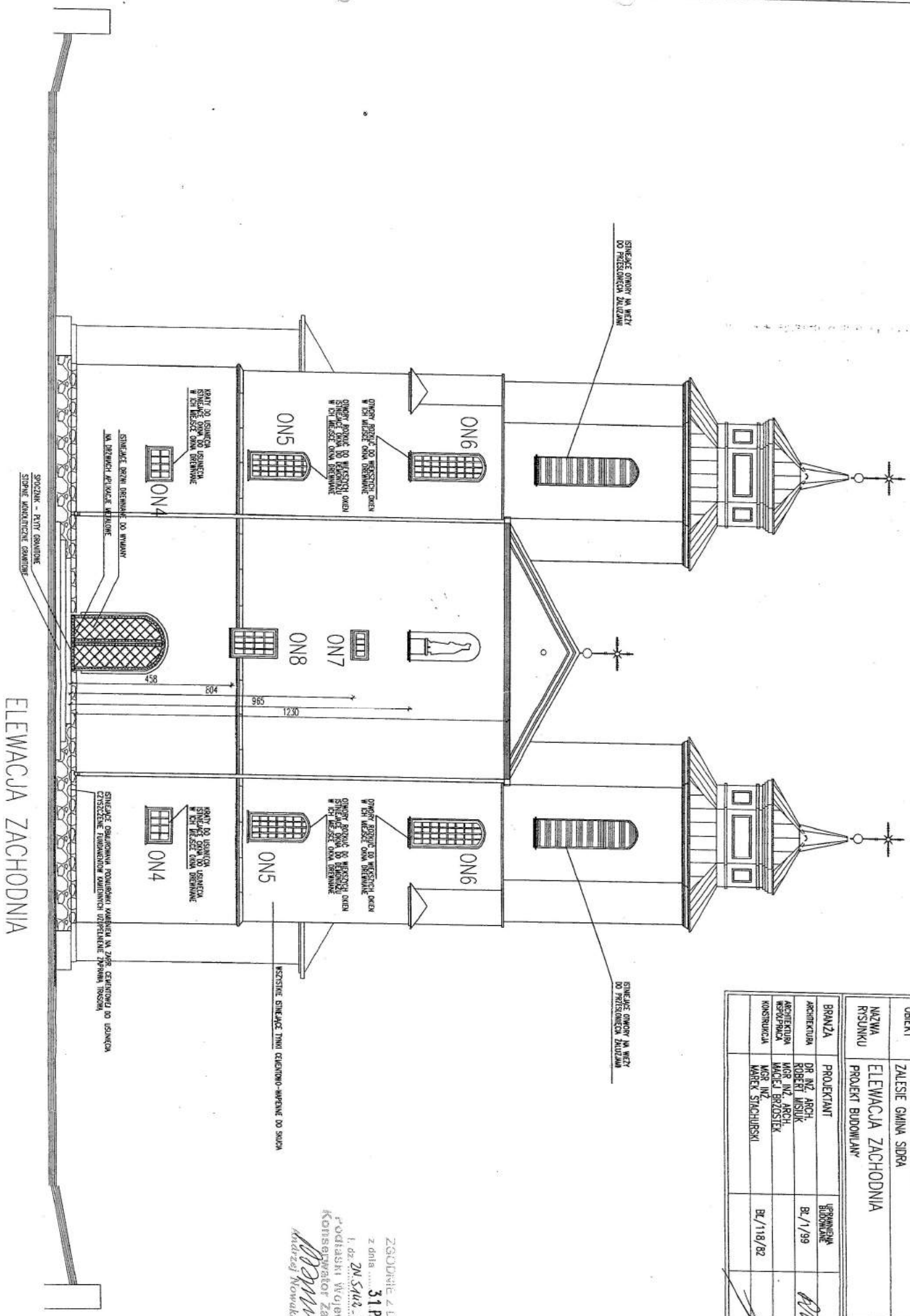
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

NR RIS. 4.
SKALA 1:100

NAZWA PROJEKTU: ELEWACJA ZACHODNIA

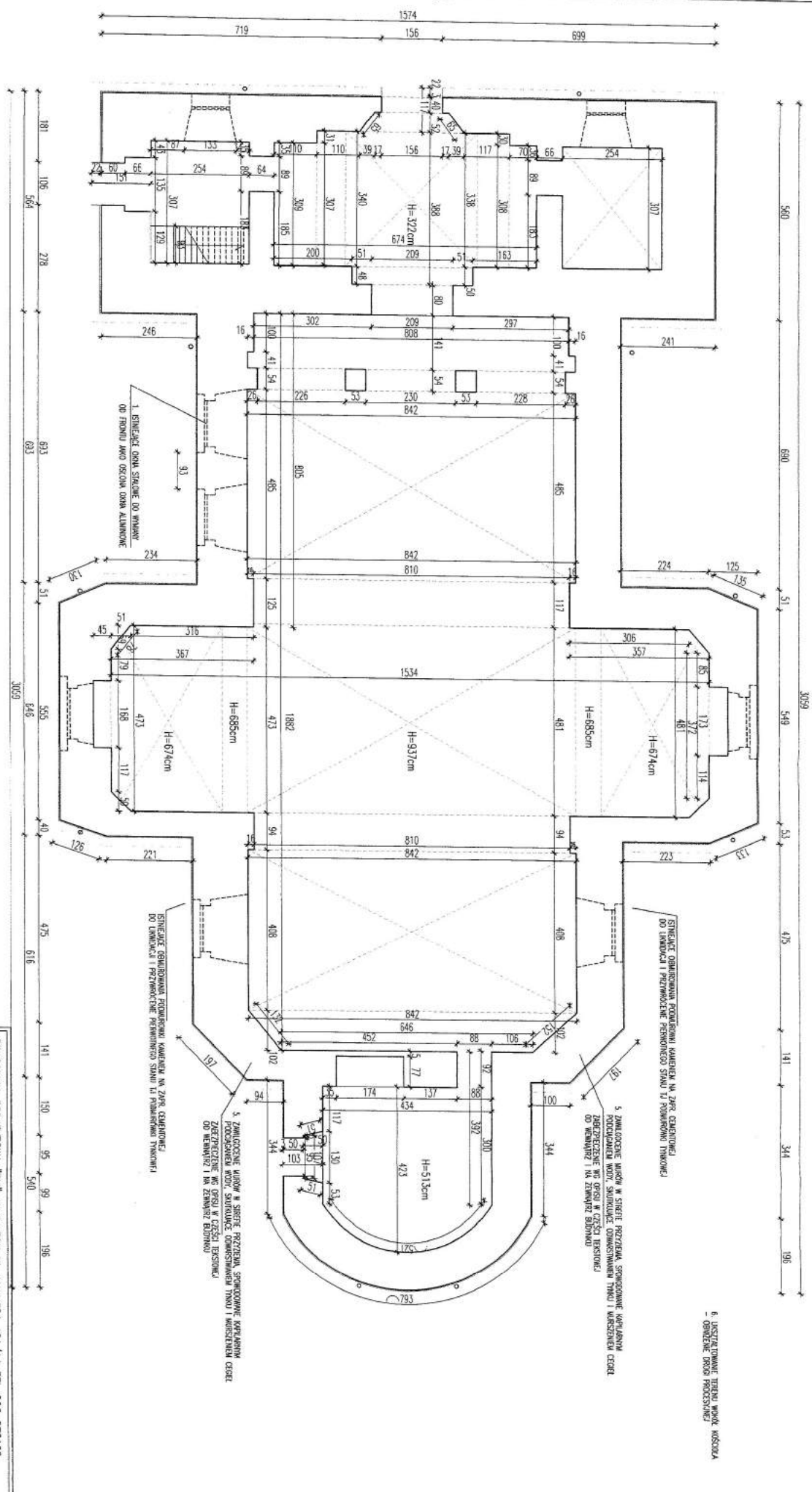
BIAŁYSTOK
DN. 20.04.2011 R.

BRANŻA	PROJEKTANT	WYKONANIE	
ARCHITEKTURA	DR. INŻ. ARCH. ROBERT MASIAK	BR/1/99	
ARCHITEKTURA	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOZDĘK		
KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MAREK STACHURSKI	BR/118/82	

ELEWACJA ZACHODNIA

ZGODNIE Z DECYZJĄ
z dnia ... 31 PAZ 2011 ...
1. dz. 2N.5402.88.2011.MB.F
Podlaski Wojewódzki
Konserwator Zabytków
Andrzej Nowakowski

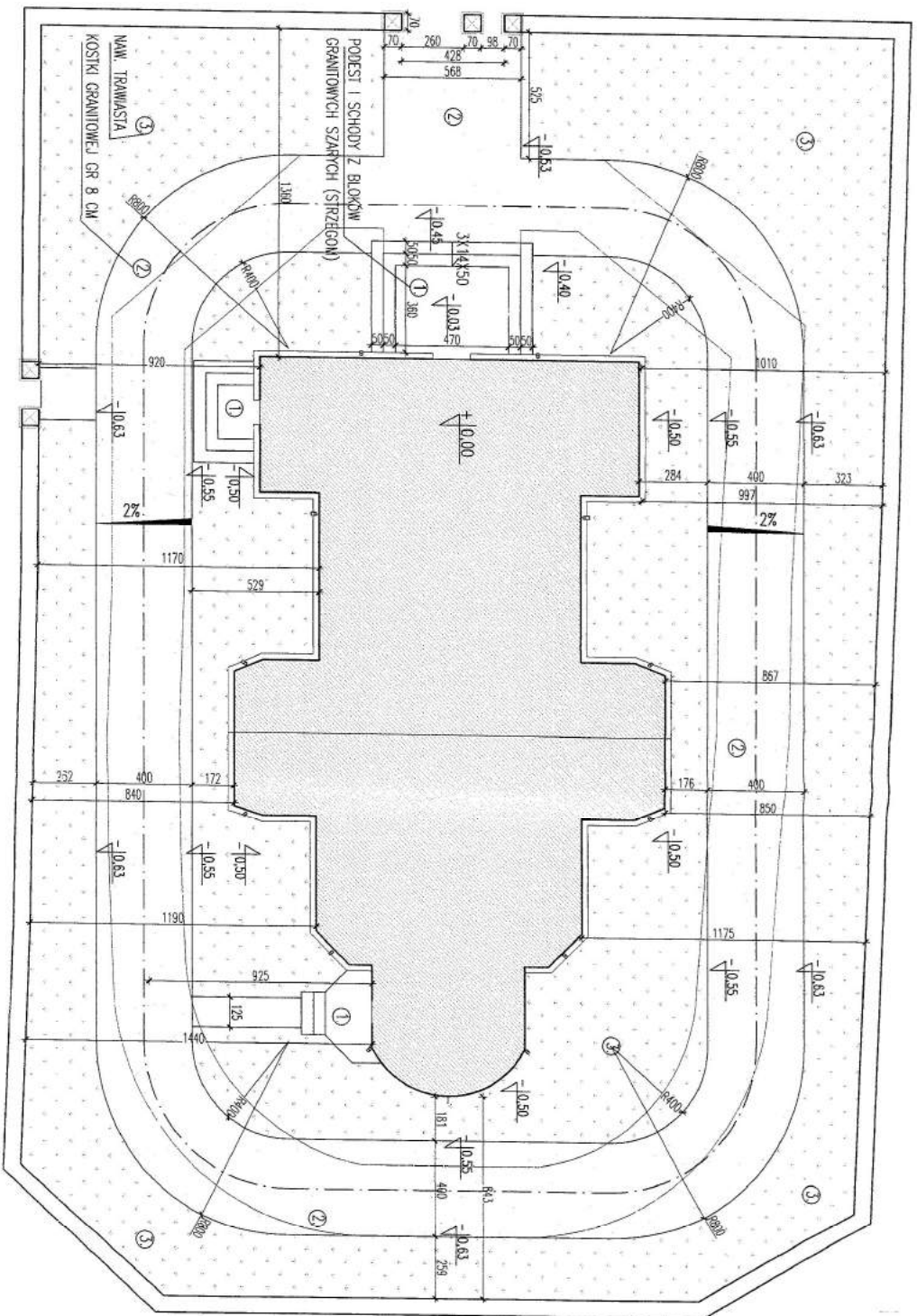

6. INSTALOWANIE TERENU WOKÓŁ KOSCIÓŁA
- OGRNIENIE PRZOD PROJEKSIEM

6. INSTALOWANIE TERENU WOKÓŁ KOSCIÓŁA
- OGRNIENIE PRZOD PROJEKSIEM

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMUDA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP. POCIECZENIA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
NAZWA PRZYZIEMIA	ZALESIE GMINA SIDRA
RTSUNKU	RZUT PRZYZIEMIA
PROJEKT BUDOWLANY	PROJEKT BUDOWLANY
BRANŻA	PROJEKTANT
ARCHITEKTURA	DR. INŻ. ARCH. ROBERT MIŚLIK
ARCHITEKTURA	DR. INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSZEK
KONSERWACJA	MGR INŻ. MAREK SIACHUJSKI
BRANŻA	BRANŻOWA
ARCHITEKTURA	R/1/99
ARCHITEKTURA	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSZEK
KONSERWACJA	MGR INŻ. MAREK SIACHUJSKI
	R/1/18/92
	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.
	NR RTS. 5.
	SKALA 1:100

OBRIEZE BIELOWNE 30X8 CM

180-530

400

250-360

6%

NAWIERZCHNIA Z KOSIŁKI GRANITOWEJ GR 8 CM
 PODSTĘPKA PŁASKO-GĘBOTA GR 5 CM
 PODBUDOWA Z KRUSZYWY NATURALNEGO STABILIZOWANEGO
 MECHANICZNIE W3 PN-S-06102 GR 15 CM

PRZEKROJ KONSTRUKCYJNY CHODNIKA DLA PIESZYCH - DRÓGA PROCESYJNA - 1:100

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MAŁKEDA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCEZSZEŃNA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT: KOSCIÓŁ PARAFIALNY	NR INS. 01.
ZALEŚNIE GMINA SIDRA	SKALA 1:200
NAZWA: STUJACJA - DRÓGA PROCESYJNA	BIAŁYSTOK
RYSUJĄCY: INŻENIERZ AGATA STANU-ISTNIEJĄCEGO PROJEKT	DN. 20.04.2011 R.
BRANŻA: PROJEKTANT	WYBRANOWICZ
ARCHITECTURA: DR. INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK	BR/1/99
ARCHITECTURA WSPÓRZĄDKA: MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSTEK	
KONSTRUKCJA: MGR INŻ. JAKUB SZYBIELEWSKI	W-wo/109/65
ZBIÓRZ: MGR INŻ. MAREK STACHURSKI	94 449 / 32

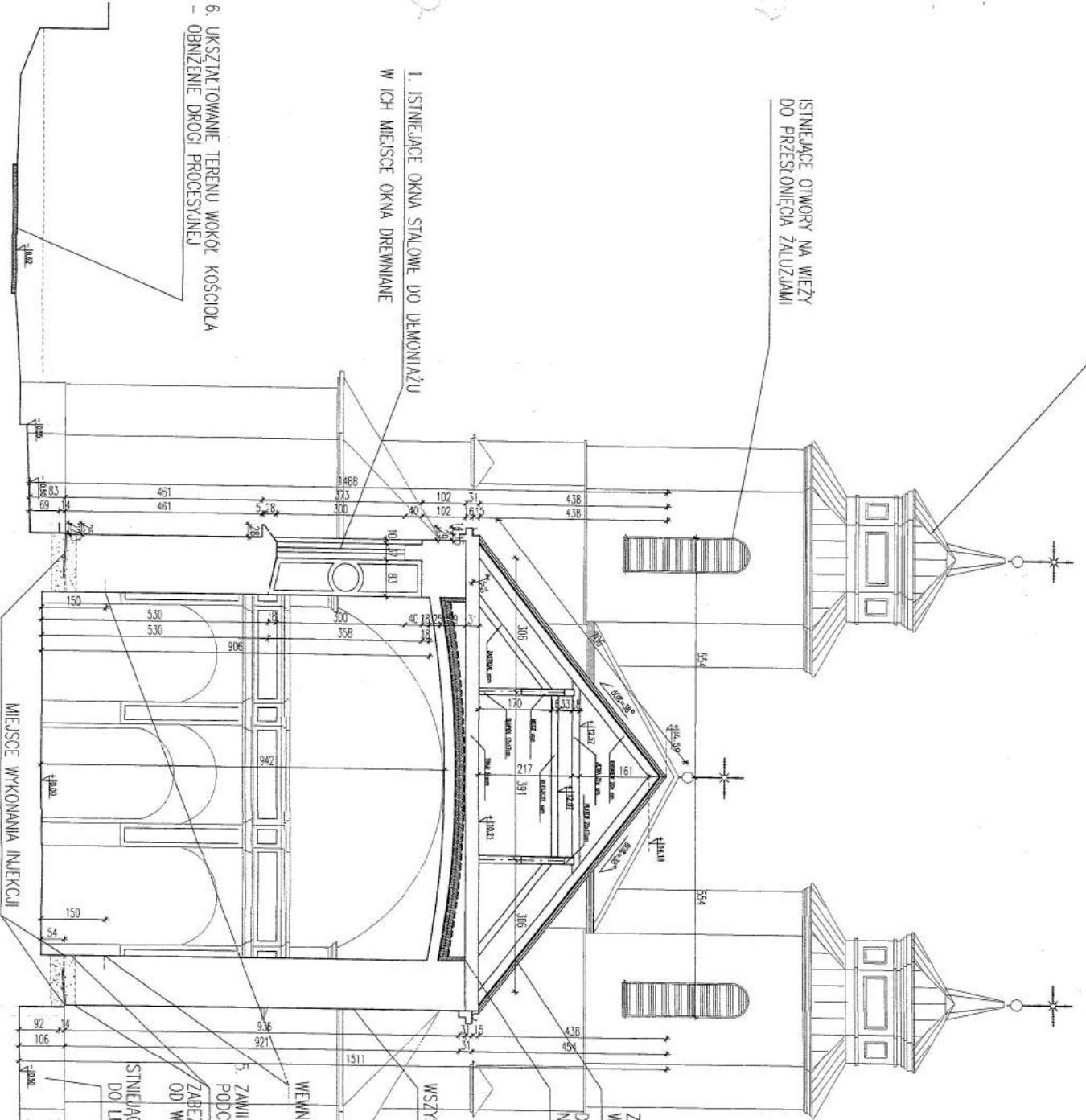
ZGODNIE Z DECYZJĄ
 z dnia 31 PAZ 2011
 L. dz. ZP. SMW-2. 8. 808. 4P-1
 Podlaski Wojewódzki
 Konsekwentor Zarządków
 Andrzej Nowakowski

7. ISTNIEJĄCE HELMY NA WIEŻACH NIE ODPOWIADAJĄCE HISTORYCZNEMU PIERWOTZOWI DO WYMANY NA NOWE WG RYS DETALU

ISTNIEJĄCE OTWORY NA WIEŻY DO PRZESŁONIĘCIA ZAŁOŻENIAMI

1. ISTNIEJĄCE OKNA STALOWE DO DEMONTAŻU W ICH MIEJSCE OKNA DREWNIANE

6. UKSZTAŁTOWANIE TERENU WOKÓŁ KOŚCIOŁA - OBNIEŻENIE DROGI PROCESYJNEJ

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MAŁA 15A/11 TEL 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCCZEZENA W ZALESIU GN. SIDRA	NR RYS. 6.
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALESIE GMINA SIDRA	SKALA 1:100
NAZWA RYSUNKU: PRZEKRÓJ PROJEKT BUDOWLANY	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.

BRANŻA: ARCHITEKTURA BUDOWLANA	PROJEKTANT: PR. NZ. ARCH. ROBERT MISUR	UPRAWNIENIA BUDOWLANE: IA/1/99	<i>RM</i>
ARCHITECTURA WSPÓLPRACIA KONSERWACJA	MGR NZ. ARCH. MACIEJ BRZOSTEK	BL/118/82	<i>RM</i>
	MGR NZ. MAREK STACHURSKI		

ZABEZPIECZENIE ELEMENTÓW DREWNIANYCH PRZECIWOGRZYBICZNE P/PLEŚNIOWO WYKONANIE WENTYLACJI PRZESTRZENI PODDASZA

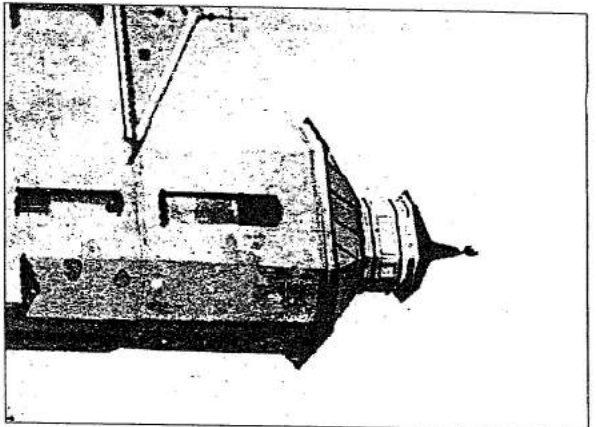
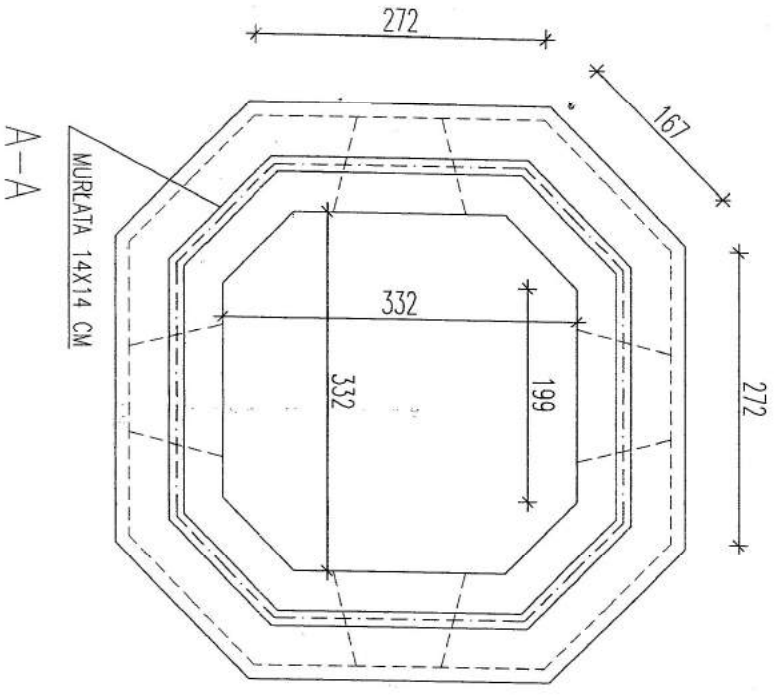
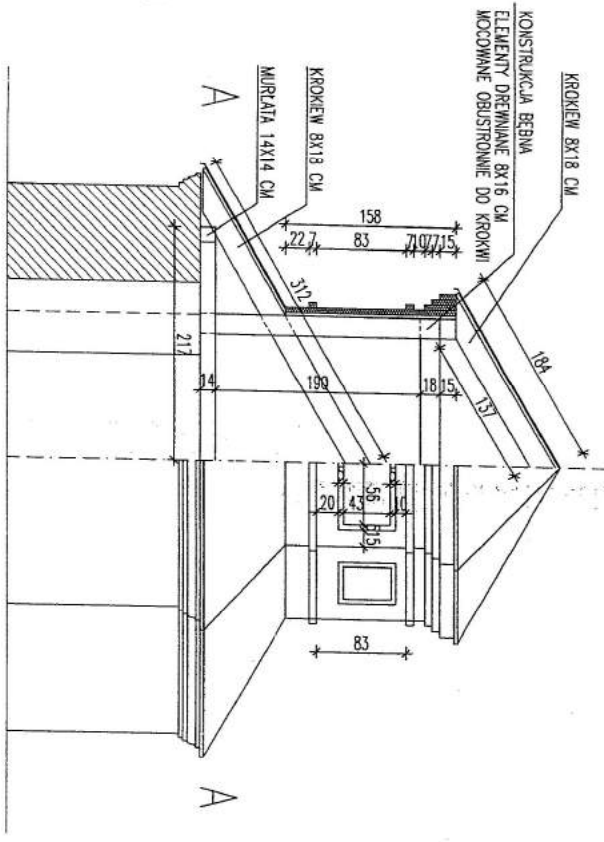
DOCIEPLENIE STROU PODDASZA MAD NAWA WELNA MINERALNA GR 20 CM NA PAROIZOLACJI, NA WECNE WARSTWA PAROPRZEPUSZCZALNA

WSZYSTKIE ZEWNĘTRZNE ISTNIEJĄCE TYNKI CEMENTOWO-WAPLENNE DO SKUCIA

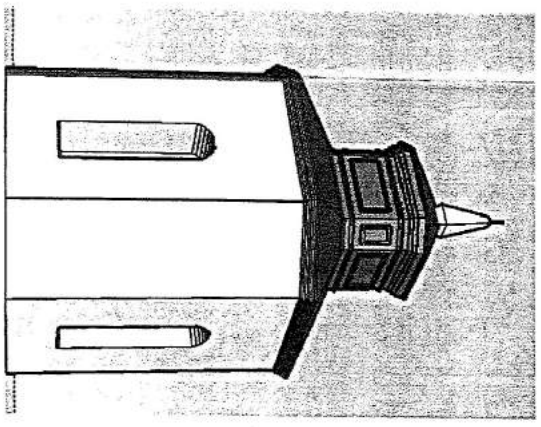
WEWNĘTRZNE TYNKI DO RENOWACJI NA WYS 150-200 CM

ZAWIŁ GOCENIE MIĘRÓW W STREFIE PRZYŻYWIENIA, SPOWODOWANE KAPILARNYM PODCIĄGANIEM WODY, SKUTKUJĄCE ODMARSTWIANIEM TYNKI I MURZENIEM CEGIEŁ ZABEZPIECZENIE WG OPISU W CZĘŚCI TEKSTOWEJ OD WEWNĄTRZ I NA ZEWNĄTRZ BUDYNKU

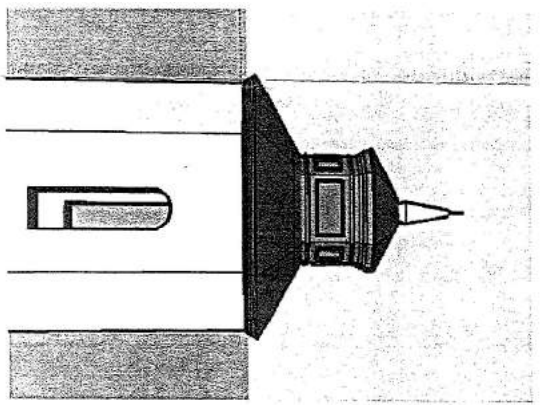
ISTNIEJĄCE OBLUDROWANIA PODMURÓWKI KAMIENIEM NA ZAPR. CEMENTOWEJ DO LIKWIDACJI I PRZYWCOCENIE PIERWOTNEGO STANU TŁ PODMURÓWKI TYNKOWEJ

ARCHIWALNY WIDOK WIEŻY - ZDJĘCIE Z ZASOBY WWOZ W B-STOKU

WIDOKI PERSPEKTYWICZNE WIEŻY WIDOKOWEJ NA PODSTAWIE DETALU RYSUNKOWEGO - WIZUALIZACJA KOMPUTEROWA

PRACOWNIA PROJEKTOWA "KW" BIAŁYSTOK UL. MAŁA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNMP POCESZENA W ZALESIU GM. SIDRA	NR RYS. 1
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALESIE GMINA SIDRA	SKALA 1:100
NAZWA RYSUNKU: DETAL WIEŻY PROJEKT BUDOWLANY	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.
BRANŻA: PROJEKTANT	TERMINOWANIE BUDOWLANY
ARCHITEKTURA: DR. INŻ. ARCH. ROBERT MASLUK	BŁ./1/99
INSPIRACJA: MER. INŻ. ARCH. MAREK ERKOSIŁEK	
KONSTRUKCJA: MER. INŻ. MAREK STACHURSKI	BŁ./118/92
	<i>[Signature]</i>

ZESTAWIENIE STOLARKI OKIENNEJ

RODZAJ WYROBU

OKNA DREWNIANE DĘBOWE DWUSZYBOWE JEDNORAMOWE - KOLOR NATURALNY

TYPOWE/NIETYPowe

NIETYPowe

SYMBOL

ON1

ON2

ON3

ON4

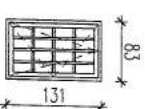
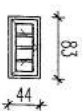
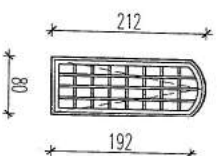
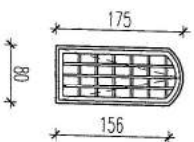
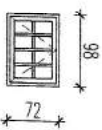
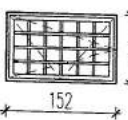
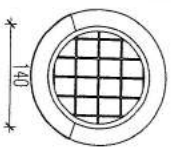
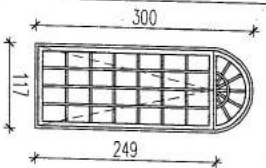
ON5

ON6

ON7

ON8

SCHEMAT

WYMIARY MODULARNE/OPIS

WYMIARY W ŚWIETLE

OSCIEŻNICY

WYMIARY W ŚWIETLE

MURU

LEWE / PRAWO

PIWNICA

PARTER

PIĘTRO

RAZEM (SZT.)

UWAGI:

S

H

Sz

HZ

1170

1400

950

980

800

800

830

830

3000

1400

1500

720

1750

2120

440

1310

4

2

2

2

2

4

1

2

4

2

2

2

2

4

1

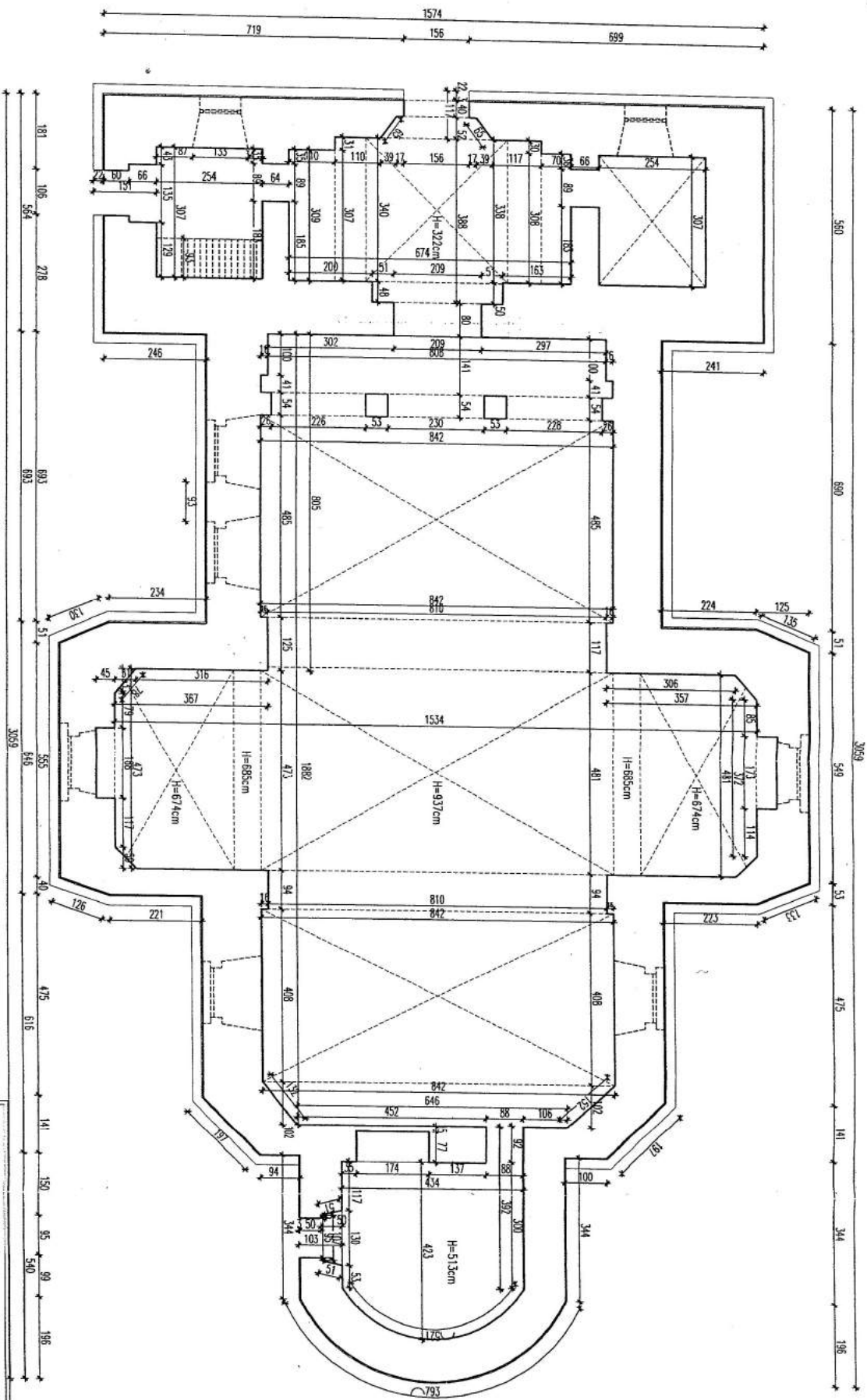
2

2 SZT. UCHYLENIE
PRZY AMBONIE
ORAZ CHORZE

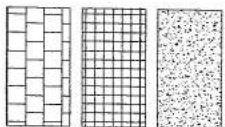
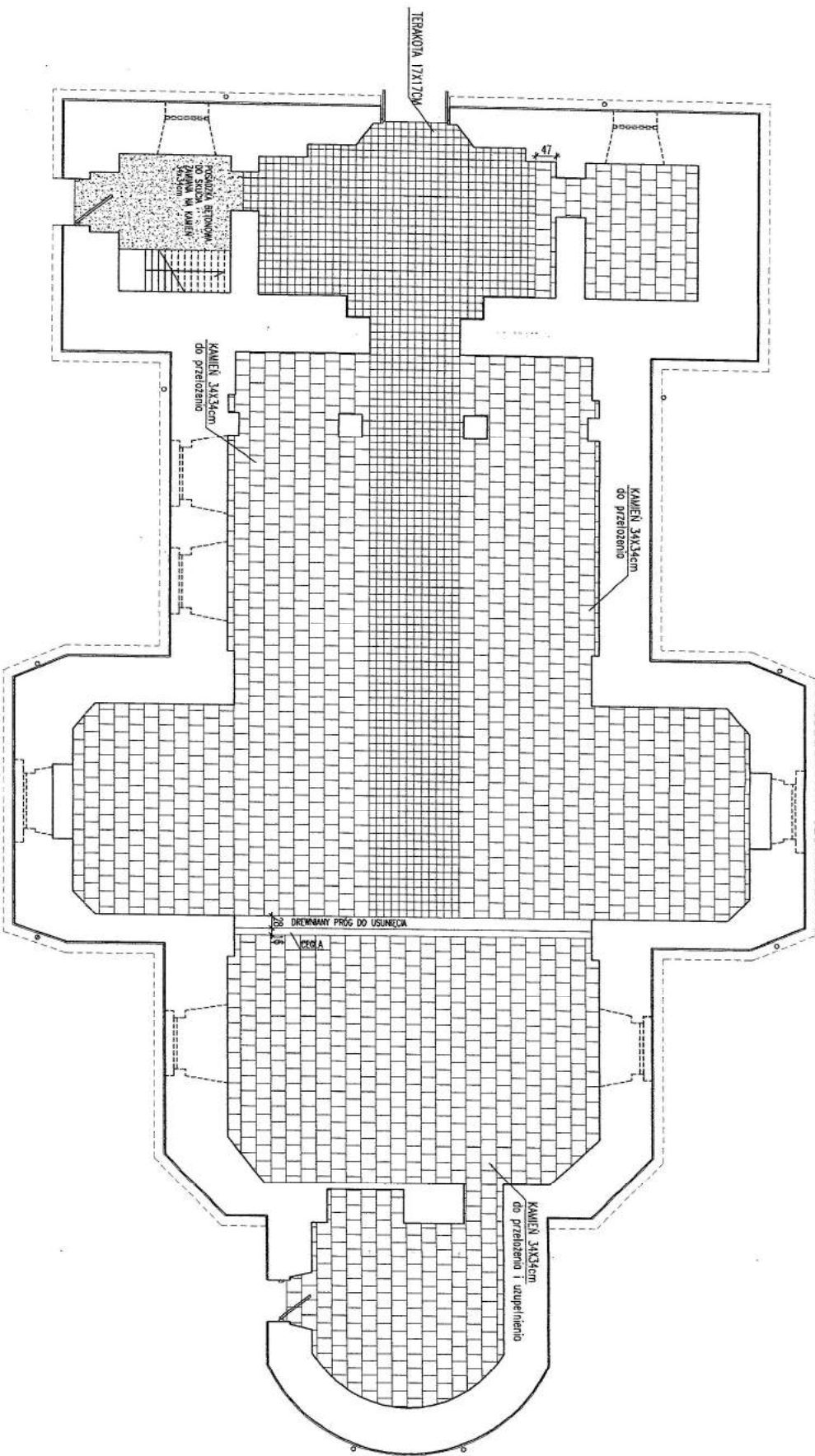
OKNA POKAZANO OD STRONY ELEWACJI
PRZED WYKONANIEM INDYWIDUALNEJ STOLARKI

OKIENNEJ I DRZWIOWEJ WYMIARY
OTWORÓW SPRAWDZIĆ W NATURZE

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. WALKEDA 15A/11 TEL 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNMP POCEWZENIA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
NAZWA RYSUNKU	ZALEŚIE GMINA SIDRA
MAZNA RYSUNKU	RZUT PRZYZIEMIA
BRANŻA	PROJEKTANT
ARCHITEKTURA	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISLIK
ARCHITEKTURA WSPÓLPRACA	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSTEK
KONSTRUKCJA	MGR INŻ. JAKUB SZCZOBLEWSKI
ZBIER BUDOW	MGR INŻ. WŁODZIMIERZ STACHURSKI
	DATA 31.10.2012
	BR. 1/199
	W-40/109/65
	31.10.2012
	NR RYS. 2.
	SKALA 1:100
	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.

POSADZKA BETONOWA - 7,0 M²

- 51,6 M²

POSADZKA Z PŁYTEK TERAKOTY 17x17 CM

POSADZKA Z PŁYTEK MARMURONOWYCH
34x34cm CM - 192,1 M²

PRACOWNIA PROJEKCYJNA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMEIDA 15A/11 TEL 502 075102

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNMP PODCIEŻYNA W ZALESIU GM. SIDRA

OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

ZALESIE GMINA SIDRA

NR PRS: 2B.

SKALA: 1:100

NAZWA PRSUNKU: RZUT POSADZKI - UKŁAD ISTNIEJĄCY
PROJEKT BUDOWLANY

BIAŁYSTOK
DN. 20.04.2011 R.

BRANŻA: PROJEKTANT

UPRZEMOŻENIE
BUDOWLANE

ARCHITECTURA

BR./1/99

ARCHITECTURA

BR./1/99

WSPRACOWNIA
KONSTRUKCYJNA

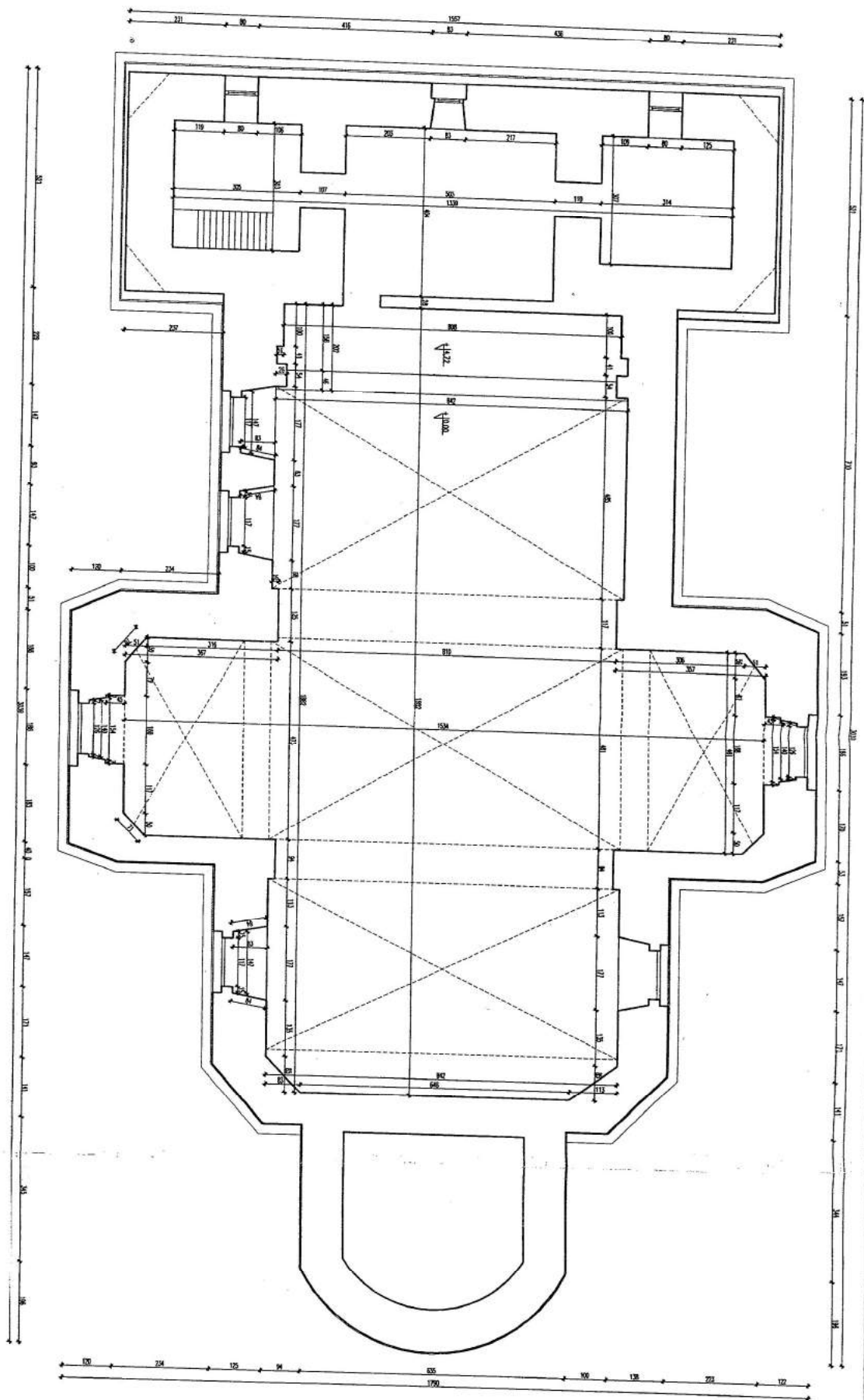
BR./118/82

ARCHITECTURA

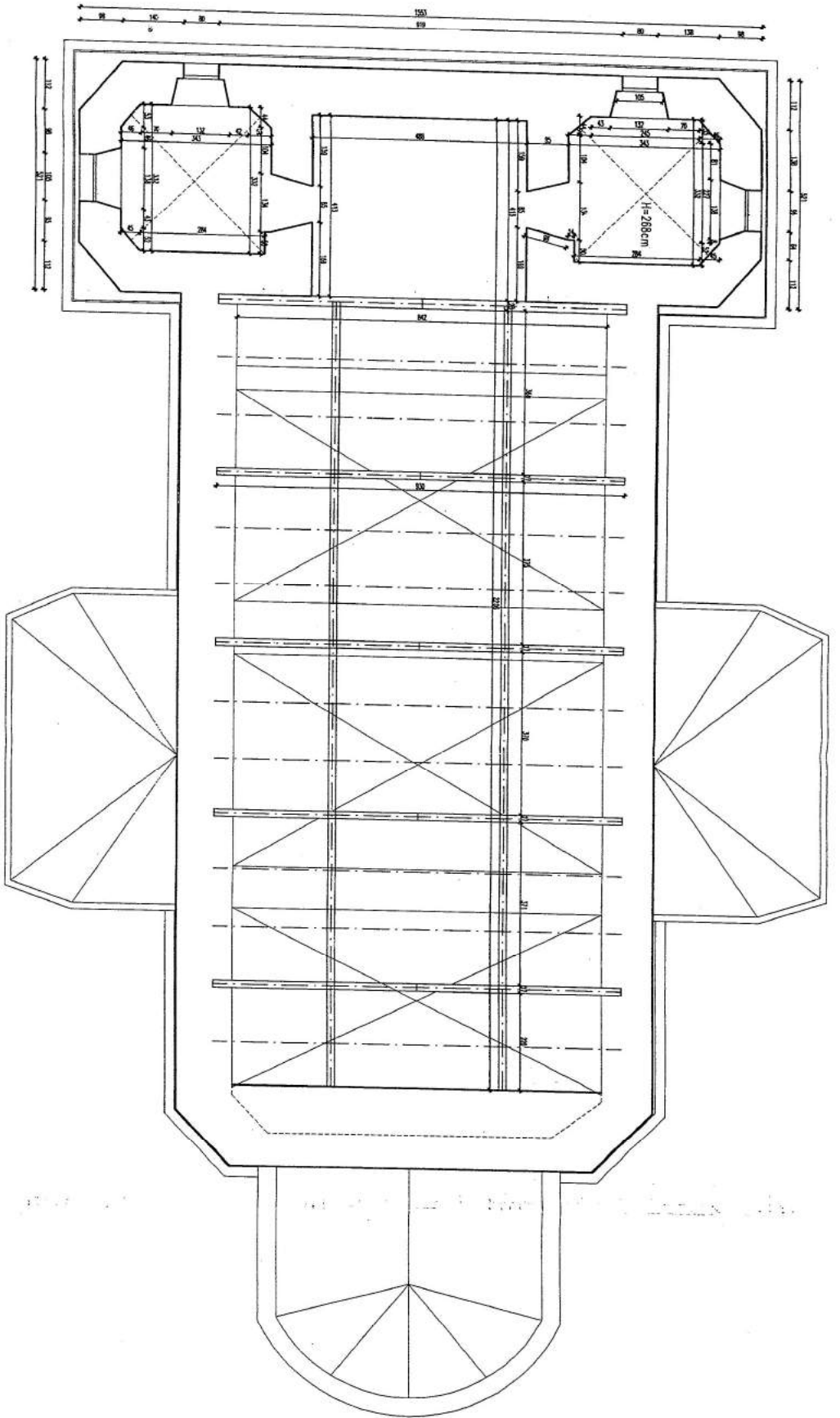
BR./118/82

PROJEKTANT: *RM*

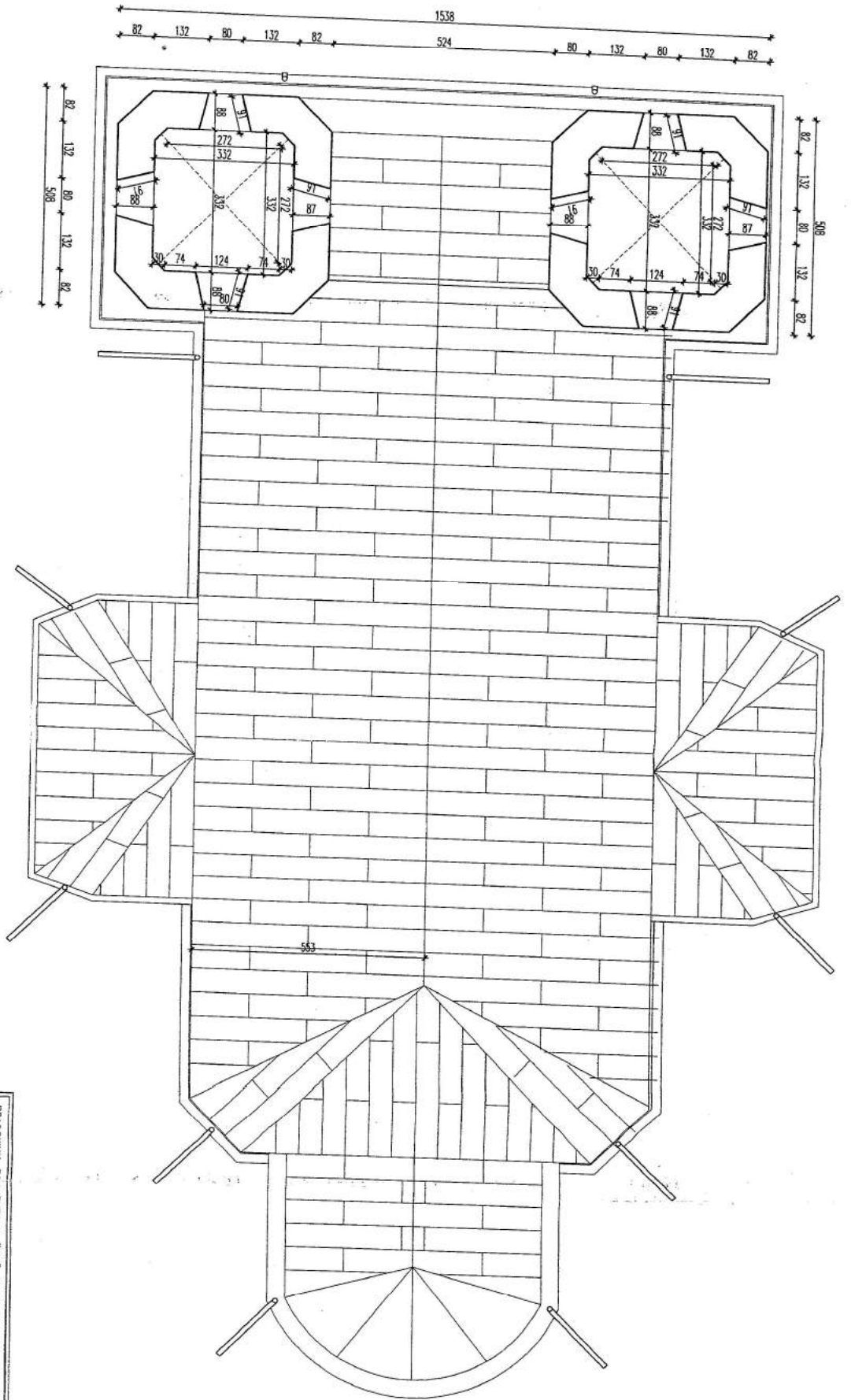

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMEIDA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNPP POCSZEZENA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY
	ZALESIE GMINA SIDRA
NAZWA RYSUNKU	RZUT PIETRA
INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO	
BRANŻA	PROJEKTANT
ARCHITECTURA	DR. INŻ. ARCH. ROBERT MUSIUK
ARCHITECTURA WSPÓLPRACIA KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MACIEJ BRZOSTEK
ZABEZP. BUDOW.	MGR INŻ. JANUSZ SKOBILEWSKI
	MAREK STACHURSKI
	W-wo/109/65
	9d 148/92
	BIALYSTOK DN. 20.04.2011 R.
	NR RYS. 3.
	SKALA 1:100

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MAŁA 154/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNPP POCIĘŻENIA W ZALESIU GM. SIDRA	
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	NR PRS. 4
NAZWA RZUTU: RZUT PODODASZA	SKALA 1:100
INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.
BRANŻA: ARCHITECTURA	PRZEMIANA BUDOWLANA
PROJEKTANT: DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK	BL/1/99
ARCHITEKTURA WSPERZYGACZA: MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSTEK	
KONSTRUKCJA: MGR INŻ. JANUSZ SIOBIEŃSKI	W-wo/109/65
ZARZĘDZĄCY: MGR INŻ. MARCEK STACHURSKI	21.11.192
	<i>RM</i>

PRACOWNIA PROJEKTYWNA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMEJDA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR:	PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NN.P. PODCZESENIA W ZALISIU GM. SIDRA
OBIEKT	KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALISIE GMINA SIDRA
NAZWA RYSUNKU	RZUT DZWONNIC / DACHU INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO
BRANŻA	PROJEKTANT
ARCHITEKTURA	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK
ARCHITEKTURA WSPÓLPRAC	MR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOSTEK
KONSTRUKCJA	MR INŻ. JANUSZ SGOBELSKI
ZADANIE BUDOWA	MR INŻ. MAREK STACHURSKI
UPRAWNIENIA BUDOWLANE	Bz/1/99
W-NO/109/05	<i>RM</i>
24.10.2012	<i>[Signature]</i>
NR RYS.	5.
SKALA	1:100
BIUROSTOK	DN. 20.04.2011 R.

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NN.P. POCSZCZENIA W ZALESIU GM. SIDRA

OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

ZALESIE GMINA SIDRA

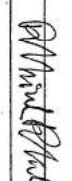
NR RRS: 6

SKALA: 1:100

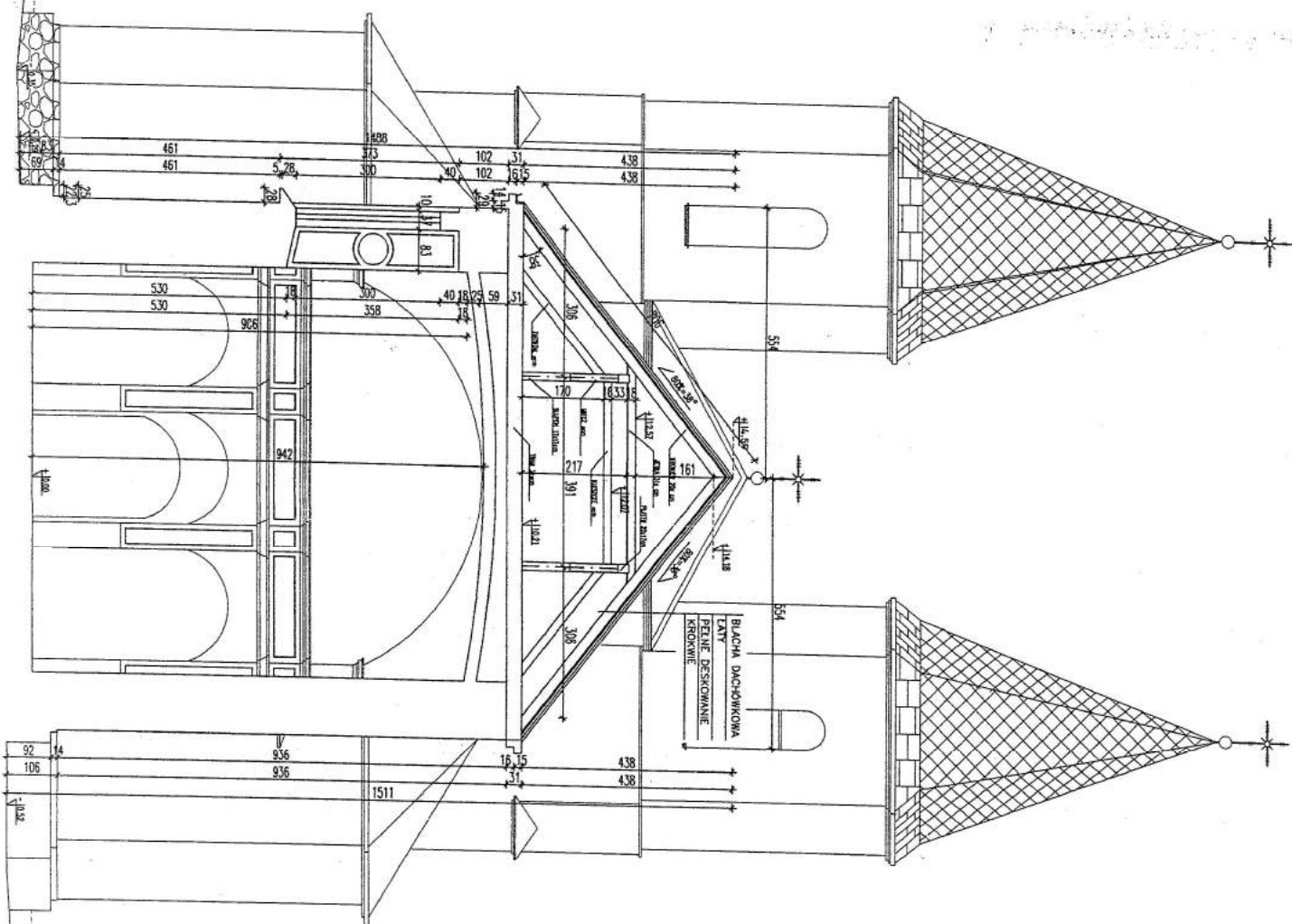
MAZWA PRZEKRÓJ

INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO

BIAŁYSTOK
DN. 20.04.2011 R.

BRANŻA	PROJEKTANT	SYGNATURA	
ARCHITEKTURA	DR INŻ. ARCH. ROBERT MUSIŁEK	BL/1/99	
INŻYNIERIA MIEBISTWA	MGR INŻ. ARCH. MAREK BRZOŚCIEK	BL/118/82	
KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MAREK STACHURSKI		

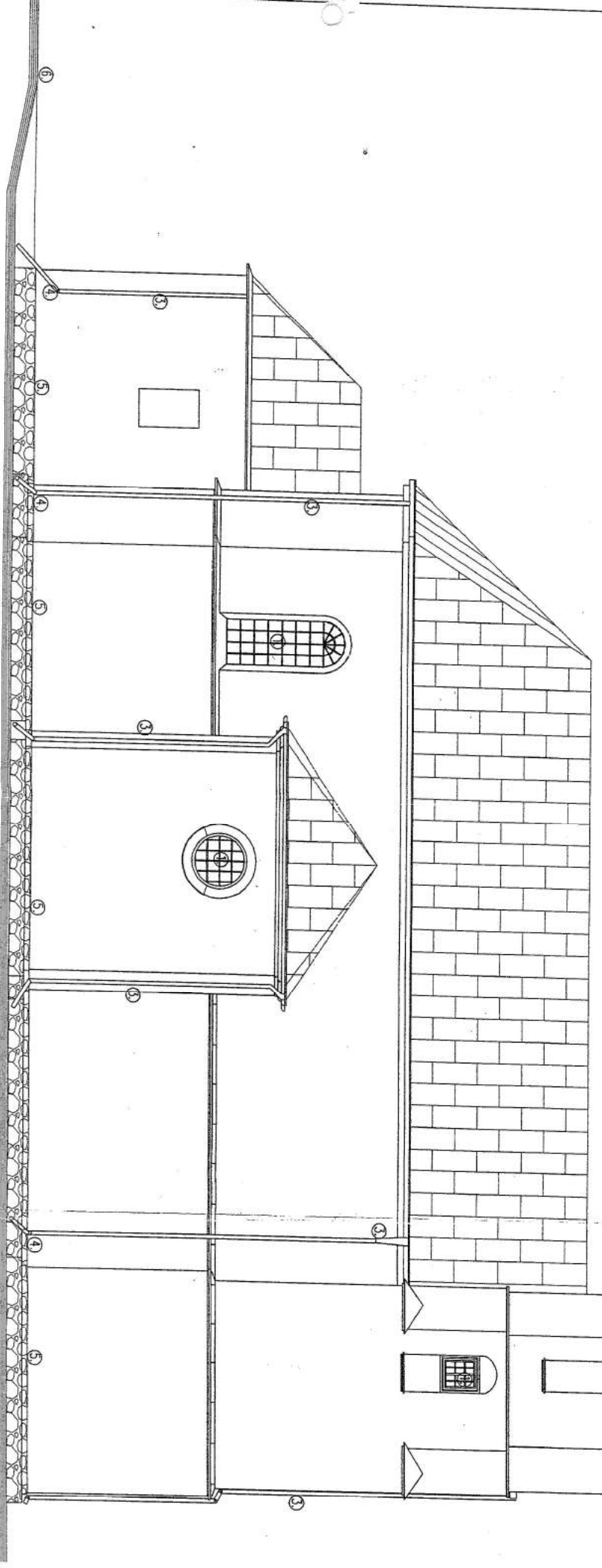
BLACHA DACHOWKOWA
LĄTY
PEŁNE DESKOWANIE
KROKWI

1. ISTNIEJĄCE OKNA STALOWE DO WYMIANY
2. ISTNIEJĄCE DRZWI DO RENOWACJI I ZABEZPIECZENIA
3. ISTNIEJĄCE RURY SPUSTOWE O MAŁYM PRZEKROJU, BRAK KOSZY ZLEWOWYCH NA POŁĄCZENIU RYNIEN I RUR SPUSTOWYCH
4. WNIIESIONY TEREN PRZY KOŚCIELE - UNIEMOŻLIWIACY ODPIĘTY WOD OPADOWYCH
5. ZAMILEGOCENIE MURÓW W STREFIE PRZYZIĘMIA, SPÓWODOWANE KAPILARNYM PODCIĄGIEM WODY, SKUTKUJĄCE ODMARSTWIANIEM TYNKU I MURSZENIEM CEGIEŁ
6. UKSZTAŁTOWANIE TERENU WOKÓŁ KOŚCIOŁA - WNIIESIENIE DROGI PROCESYJNEJ
7. ISTNIEJĄCE HELMY NA WIEŻACH NIE ODPOWIAJĄCE HISTORYCZNEMU PIERWOTZOROWI
8. ISTNIEJĄCE PRZEMUROWANIA W OTWORACH OKIENNYCH DO USUNIĘCIA WG ST. PIERWOTN.

ELEWACJA POŁNOČNA

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MALMEIDA 15A/11 TEL. 502 075102			
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCSZCZENIA W ZALESIU GM. SIŁRA			
OBIEKT	KOŚCIOŁ PARAFIALNY	NR RS.	7.
MAZNA	ZALESIE GMINA SIŁRA	SKALA	1:100
RSUNKU	ELEWACJA POŁNOČNA	BIAŁYSTOK	DN. 20.04.2011 R.
INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO			
BRANŻA	PROJEKTANT	WYKONANIE	
ARCHITEKTURA	DR INŻ. ARCH. ROBERT MŚCIUK	RI/1/99	<i>[Signature]</i>
ARCHITEKTURA	MGR INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOZOSTEK		<i>[Signature]</i>
KONSTRUKCJA	MGR INŻ. MAREK SIAČHURSKI	RI/1/18/82	<i>[Signature]</i>

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP PODCIEŻENIA W ZALESIU GM. SIDRA

OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

ZALEŚE GMINA SIDRA

NR RYS. 8.

SKALA 1:100

BIALYSTOK DN. 20.04.2011 R.

INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO

ELEWACJA WSCHODNIA

BRANŻA PROJEKTANT

ARCHITEKTURA DR. INŻ. ARCH. ROBERT MIŚLIK

ARCHITEKTURA KONSTRUKCJA

MR. INŻ. ARCH. MACIEJ BRZOŚCIEK

MR. INŻ. MAREK STACHURSKI

BR/1/99

BR/1/18/82

RM

[Signature]

1. ISTNIEJĄCE OKNA STALOWE DO WYMANY

2. ISTNIEJĄCE DRZWI DO RENOWACJI I ZABEZPIECZENIA

3. ISTNIEJĄCE RURY SPUSTOWE O MAŁYM PRZĘCROJU, BRAK KOSZY ZLEWOWYCH NA POŁĄCZENIU RNIENI I RUR SPUSTOWYCH

4. WNIIESIONY TEREN PRZY KOŚCIELE UNIEMOŻLIWIĄCY ODPIĘTY WÓD OPADOWYCH

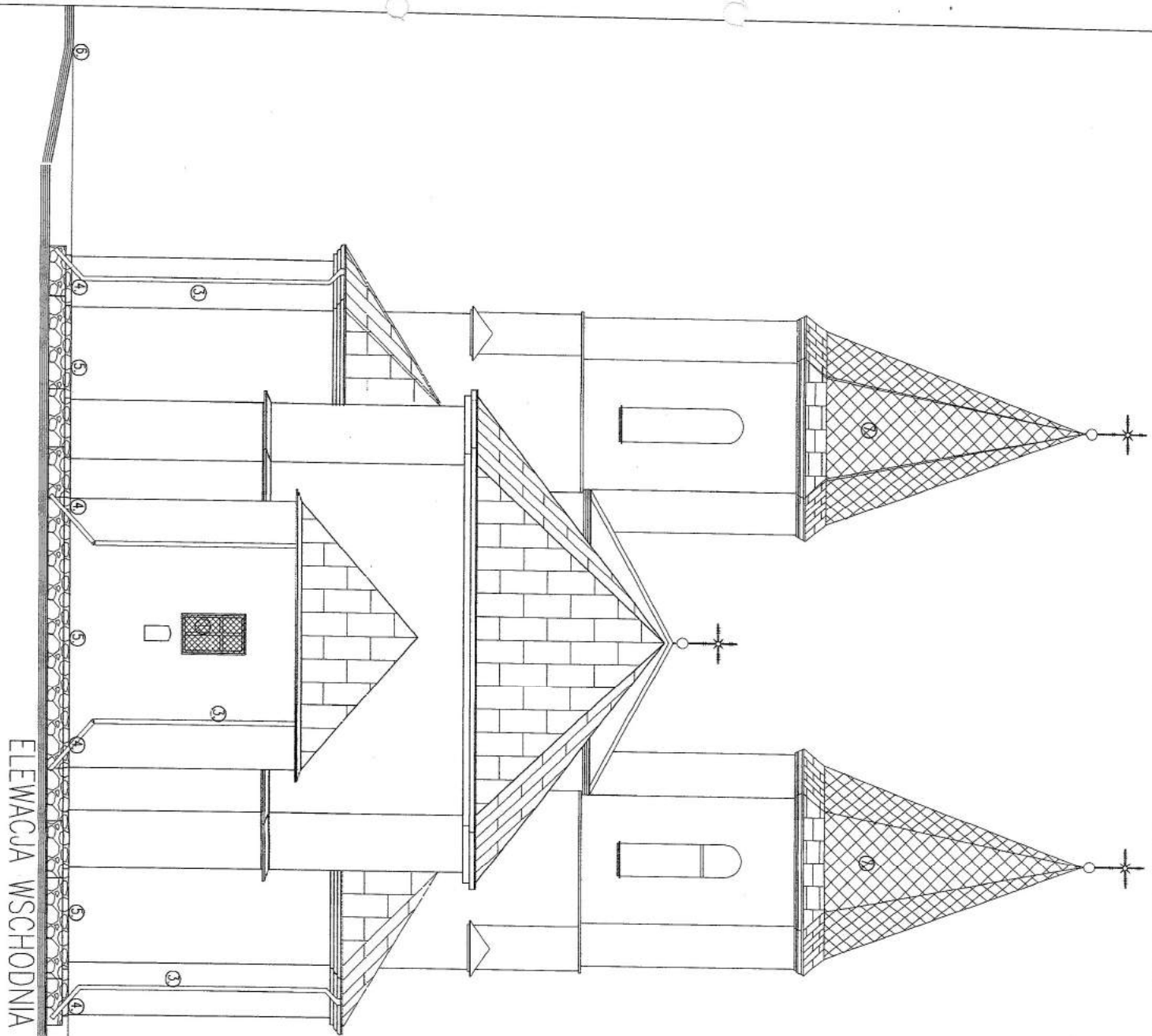
5. ZAWILGOCENIE MURÓW W STREFIE PRZYZIEMIA, SPONODOWANE KAPILARNYM PODCIĄGANIEM WODY, SKUTKUJĄCE ODWARTSIWIANIEM TYNKU I MURSZENIEM CEGIEŁ

6. UKSZTAŁTOWANIE TERENU WOKÓŁ KOŚCIOŁA - WYNIESIENIE DROGI PROCESYJNEJ

7. ISTNIEJĄCE ZALEWANIE WODAMI OPADOWYMI ŚCIAN KOŚCIOŁA

8. ISTNIEJĄCE HEŁMY NA WIEŻACH NIE ODPOWIEDAJĄCE HISTORYCZNEMU PIERWOTNEMU

8. ISTNIEJĄCE PRZEMALOWANIA W OTWORACH OKIENNYCH DO USUNIĘCIA WG ST. PIERWOTN.

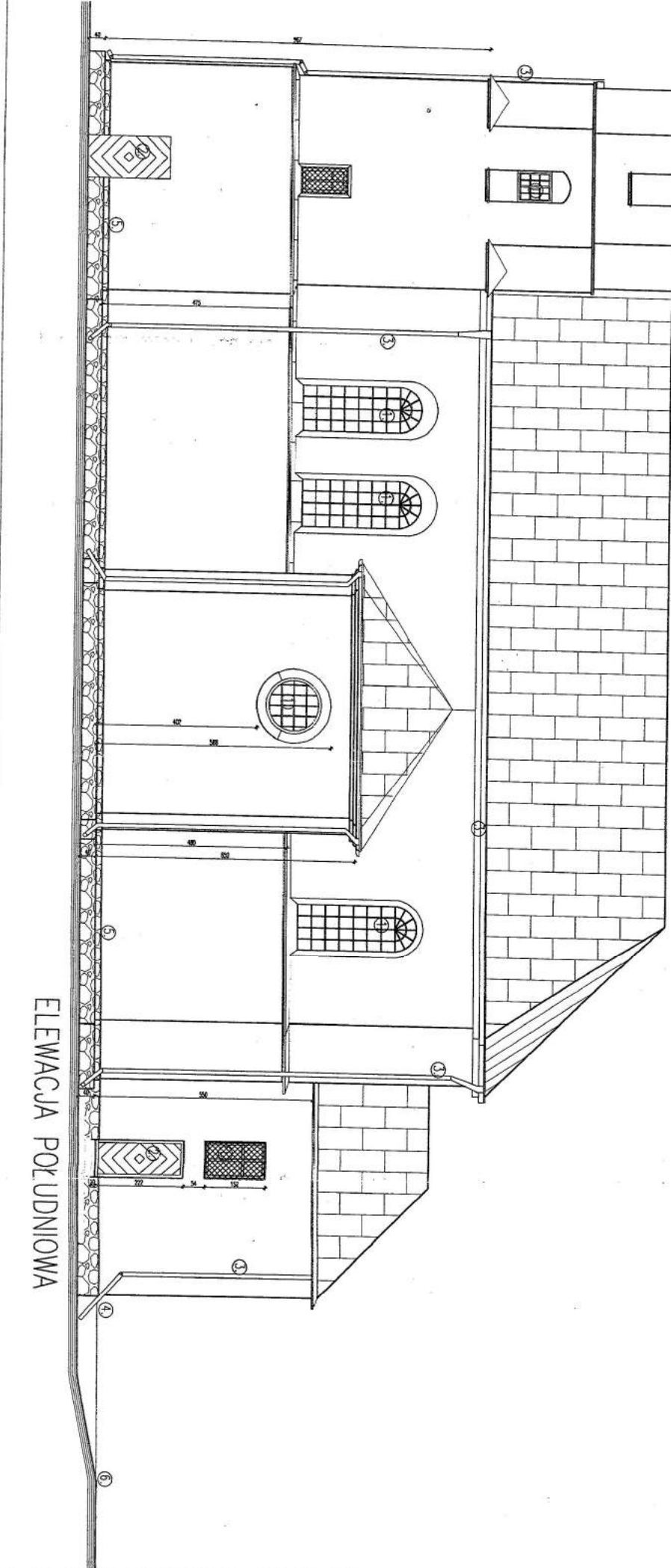

ELEWACJA WSCHODNIA

1. ISTNIEJĄCE OKNA STALOWE DO WYMIANY
2. ISTNIEJĄCE DRZWI DO RENOWACJI I ZABEZPIECZENIA
3. ISTNIEJĄCE RURY SPUSTOWE O MAŁYM PRZEKROJU, BRAK KOSZY ZLEWOWYCH NA POŁĄCZENIU RYNIEN I RUR SPUSTOWYCH
4. WYNIESIONY TEREN PRZY KOŚCIELE UNIEMOŻLIWIĄCY ODPYTY WÓD OPADOWYCH
5. ZAWILGOCENIE MURÓW W STREFIE PRZYZIEMIA, SPOWODOWANE KAPILARNYM PODCIĄGIEM WODY, SKUTKUJĄCE ODWARSTWIANIEM TYNKU I MURZENIEM CEGIEŁ
6. UKSZTAŁTOWANIE TERENU WOKÓŁ KOŚCIOŁA - WYNIESIENIE DRÓGI PROCESYJNEJ POMIĘDZY ZALEWANIE WODAMI OPADOWYMI ŚCIAN KOŚCIOŁA
7. ISTNIEJĄCE HEJNY NA WIEŻACH NIE ODPOWIEDAJĄCE HISTORYCZNEMU PIERWOTZOROWI
8. ISTNIEJĄCE PRZEMUROWANIA W OTWORACH OKIENNYCH DO USUNIĘCIA WG ST. PIERWOTN.

ELEWACJA POŁUDNIOWA

PRACOWNIA PROJEKTOWA "RM" BIAŁYSTOK UL. MAŁA 15A/11 TEL. 502 075102	
INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NNMP POCECZENA W ZALESIU GN. SIDRA	
OBIEKT: KOŚCIÓŁ PARAFIALNY ZALEŚIE GNIA SIDRA	NR PRS: 9. SKALA: 1:100
MAZNA RYSUNKU: ELEWACJA POŁUDNIOWA INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO	BIAŁYSTOK DN. 20.04.2011 R.
BRANŻA: PROJEKTANT	WYKONANIE
ARCHITEKTURA: DR. INŻ. ARCH. ROBERT MIŁUDA	Bz/1/199
ARCHITEKTURA WSPRACOWNIA: MGR INŻ. ARCH. MARCJAN BRZOSZTEK	
KONSTRUKCJA: MGR INŻ. JAWISZ SGOBIEWSKI	W-40/109/65
ZAMIERZENIE: MGR INŻ. MAREK STACHURSKI	Bz/449/62

INWESTOR: PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA P.W. NMP POCIĘŻENIA W ZALEŚIU GM. SIDRA

OBJEKT: **KOŚCIÓŁ PARAFIALNY**
ZALEŚIE GMINA SIDRA

NAMWA RYSUNKU: **ELEWACJA ZACHODNIA**

INWENTARYZACJA STANU ISTNIEJĄCEGO

BIALYSTOK
DN. 20.04.2011 R.

BRANŻA	PROJEKTANT	WYKONAWCA	
ARCHITECTURA	DR INŻ. ARCH. ROBERT MISIUK	BL/1/99	
ARCHITECTURA REKONSTRUKCJA	MGR INŻ. ARCH. MACEJ BRZOSTEK		<i>RM</i>
KONSULTACJA	MGR INŻ. ANISZ SIOBŁEWSKI	W-NO/109/65	
ZASZP. BUDOWL.	MGR INŻ. JACEK STACHURSKI	BR 442 / 92	<i>[Signature]</i>

1. ISTNIEJĄCE OKNA STALOWE DO WYMIANY
2. ISTNIEJĄCE DRZWI DO RENOWACJI I ZABEZPIECZENIA
3. ISTNIEJĄCE RURY SPUSTOWE O MAŁYM PRZĘCROJU, BRAK KOŠZY ZLEWOWYCH NA POŁĄCZENIU RYNIEN I RUR SPUSTOWYCH
4. WYNIIESIONY TEREN PRZY KOŠCIELE UNIEMOŻLIWIWALCY ODRĘTY WÓD OPADOWYCH
5. ZAWILGOCENIE MURÓW W STREFIE PRZYZIEMIA, SPÓWODOWANE KAPILARNYM PODCIĄGIANIEM WODY, SKUTKUJĄCE ODWARSTWIANIEM TYNKU I MURZENIEM CEGIEŁ
6. UKSZTAŁTOWANIE TERENU WOKÓŁ KOŠCIOŁA - WYNIIESIENIE DRÓGI PROCEŚYNEJ POWODUŁE ZALEWANIE WODAMI OPADOWYMI ŚCIAN KOŠCIOŁA
7. ISTNIEJĄCE HELIITY NA WIEŻACH NIE ODPWADAJĄCE HISTORYCZNEMU PIERWÓZOROWI
8. ISTNIEJĄCE PRZEMUROWANIA W OTWORACH OKIENNYCH DO USUNIĘCIA WG ST. PIERWOTN.

ELEWACJA ZACHODNIA

